This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3 3433 06824930 3

ZHIR

Catholic

Church (Roma

Liturgy and Ritu

Cantus [illegible]
Ritus benedict.
ZH 17

RITUS

BENEDICTIONIS ET IMPOSITIONIS PRIMARII LAPIDIS

PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA,

CONSECRATIONIS ECCLESIÆ ET ALTARIUM

ET

BENEDICTIONIS SIGNI VEL CAMPANÆ

EX PONTIFICALI ROMANO

DEPROMPTUS.

NEW YORK
PUBL

JUXTA EDITIONEM TYPICAM.

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATII.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGRAPHI.
MDCCCLXXXVII.

43038

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 9. Julii 1887.

M. Dandl,

Quæ jura a lege sunt, Typographus sibi reservat.

RITUS

BENEDICTIONIS ET IMPOSITIONIS PRIMARII LAPIDIS

PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA.

CONSECRATIONIS ECCLESIÆ ET ALTARIUM

ET

BENEDICTIONIS SIGNI VEL CAMPANÆ.

Facient mihi sanctuarium,
et habitabo . . . Ex. 25, 8.
INRI
Haurietis aquas in gaudio
de fontibus . . . Is. 12, 3.
IHS
1885

DE BENEDICTIONE ET IMPOSITIONE
PRIMARII LAPIDIS PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA.

Nemo Ecclesiam ædificet priusquam Pontificis judicio locus et atrium designentur, et quid ad luminaria, quid ad rectoris, ministrorumque stipendia sufficiat, quidque ad Ecclesiæ dotem pertineat, definiatur; et per eum, vel ejus auctoritate, per Sacerdotem crux in loco figatur, et lapis primarius in fundamento ponatur. Pridie igitur lignea crux in loco, ubi debet esse altare, figatur. Sequenti vero die, lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus et angularis, benedici debet hoc modo. Pontifex paratus supra rochetum, vel, si sit regularis, supra superpelliceum, amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, et mitra simplici, et baculum pastoralem in sinistra tenens, stans cum mitra, in loco ubi Ecclesia est fundanda, benedicit sal, et aquam, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ; ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis: et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde, depositis baculo pastorali et mitra, junctis manibus dicit:

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene✠dícere et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo pastorali, super aquam absolute dicit:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa✠tris omnipoténtis, et in nómine Jesu Christi Fí✠lii ejus Dómini nostri, et in virtúte sancti ✠ Spíritus, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas, cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
℟. Amen.

Deinde, depositis baculo pastorali et mitra, junctis manibus dicit:

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene✠dictiónis infúnde; ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abjiciéndos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium hæc unda

respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens, discédant omnes insídiæ laténtis inimíci, et si quid est quod aut incolumitáti habitántium ínvidet aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel:

Commíxtio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor, qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te Dómine treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus; ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices: ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti tui nóminis, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præséntia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex accipit mitram, et schola cantat Antiphonam et Psalmum sequentes. Interim dum ea cantantur, Pontifex cum mitra aspergit locum, ubi crux posita est, cum aqua per eum benedicta.

Antiphona. Ton. I. Fin. 1.

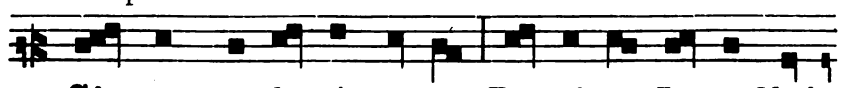

Si-gnum sa-lú-tis po-ne Dó-mi-ne Je-su Chri-

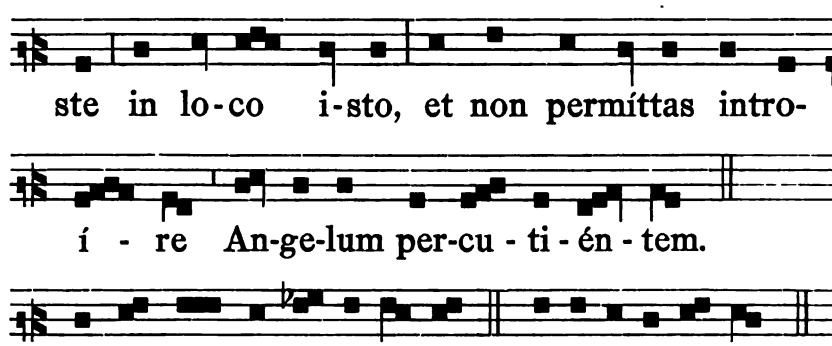

Ps. 83. Quam dilécta. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Finitis Antiphona et Psalmo prædictis, Pontifex stans versus ad locum per eum aspersum, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Dómine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur; locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum, vel Sanctam, in cujus honorem, ac nomen fundabitur Ecclesia) omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva, et qui dilécti tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc stans adhuc sine mitra, Pontifex benedicit primarium lapidem, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.
℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.
℟. Hic factus est in caput ánguli.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor et imágo ætérni Patris, et vita ætérna, qui es lapis anguláris de monte

sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum; hunc lápidem collocándum in tuo nómine confírma; et tu, qui es princípium et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignáre hunc lápidem in fundaméntum Ecclésiæ, in honórem Sancti N. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum, de quo dicit Apóstolus: Petra autem erat Christus: Qui tecum et cum Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eo signum Crucis, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Quo facto, dicit:

Orémus.

Bénedic Dómine creatúram istam lápidis: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut quicúmque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde ponitur in terram aliquod tapete, et desuper faldistorium, super quod Pontifex, accepta mitra, accumbit. Tum dicuntur Litaniæ usque ad finem, ut in fine hujus secundæ partis. Quibus finitis, Pontifex deposita mitra surgit, et stans versus ad primarium lapidem, dicit:

Orémus.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde parato cæmento, et cæmentario assistente, Pontifex cum mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Ton. I. Fin. 3.

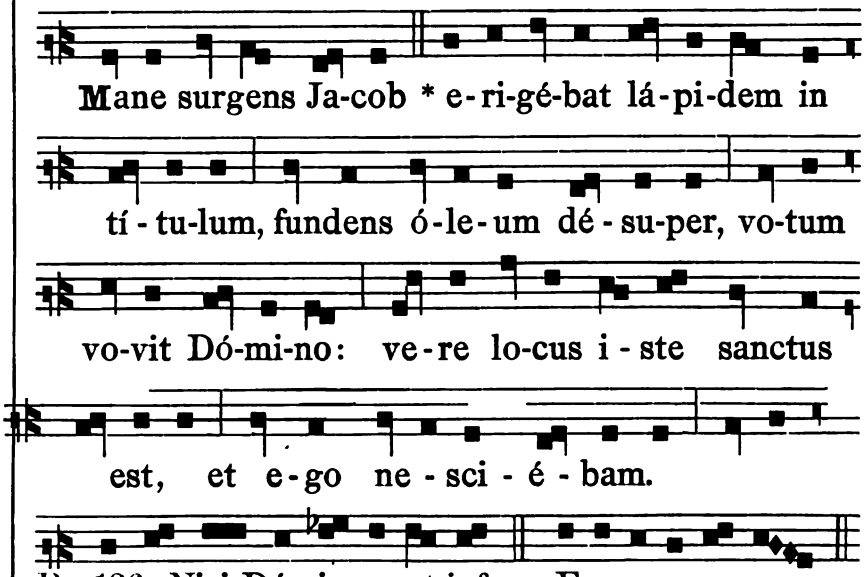

Ps. 126. Nisi Dóminus. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frusta vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Pontifex stans cum mitra tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens:

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum primárium in hoc fundaménto: In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento; postea Pontifex spargit super lapidem aquam benedictam, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Pontifex spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta; si non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata, hoc modo. Incipiens aspergere, et circuire, inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Ton. VI.

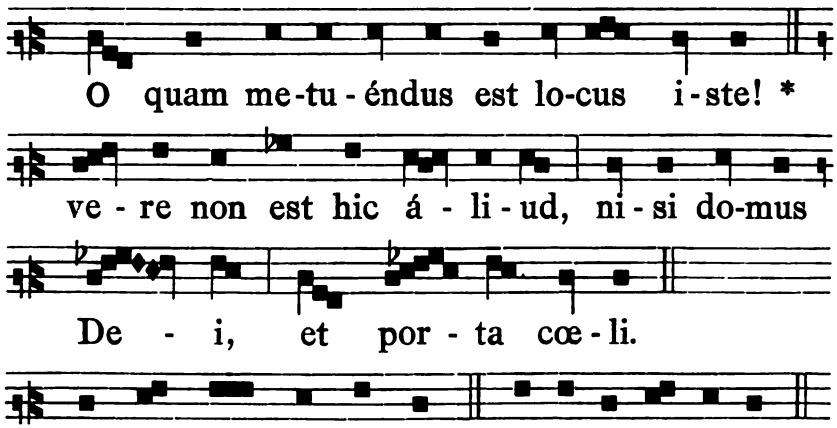

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona. Interim aspergendo procedit usque ad tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, ubi subsistit, et repetita Antiphona, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Omnípotens et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti; ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, benedícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Modus V.

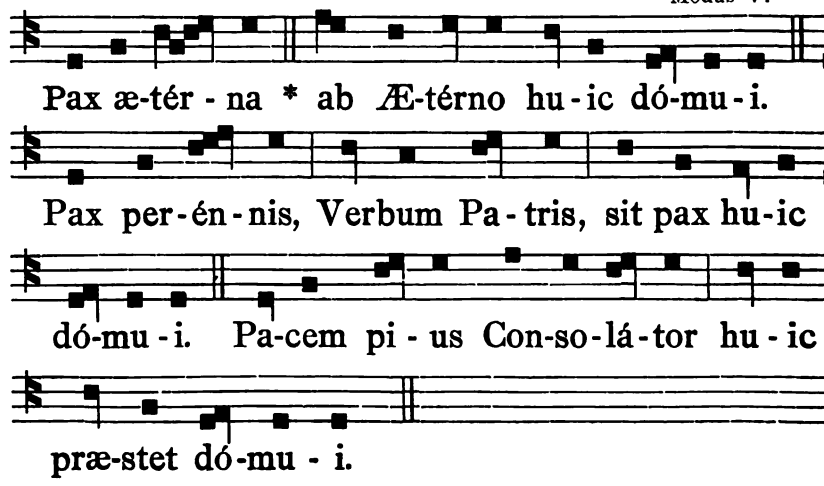

Interim Pontifex, accepta mitra, aspergendo procedit usque ad aliam tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, ibidem subsistens; et finita Antiphona, stans cum mitra, dicit:

Omnipoténtem Deum, fratres caríssimi, in cujus domo multæ sunt mansiónes, súpplices deprecémur: ut locum istum nómini suo ædificándum per sereníssimam pietátem suam bene ✠ dícere, sancti- ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum: qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Ton. VIII. Fin. 2.

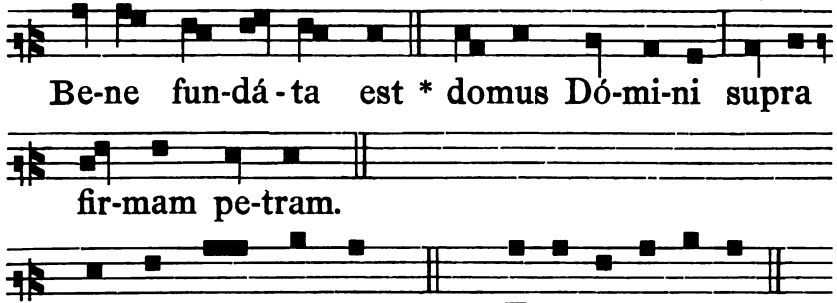

Ps. 121. Lætátus sum. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona. Interim Pontifex aspergendo procedit per ultimam tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, revertens ad locum, in quo lapidem imposuit: ubi repetita Antiphona, stans, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum, ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum: da ædificatióni tuæ increménta cœléstia; ut quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Subsequenter Pontifex ibidem stans sine mitra, inchoat, schola prosequente, Hymnum:

Mod. VIII.

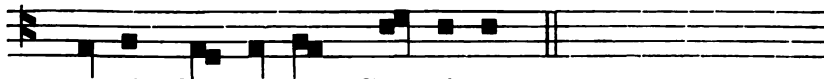

Ve-ni Cre-á-tor Spí-ri-tus,

Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Tempore Paschali:

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. ℟. Amen.

Quo inchoato, Pontifex genuflectit usque ad finem primi versus. Tunc surgit stans, detecto capite, usque ad finem Hymni, quo finito, dicit:

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hanc domum ædificándam: qui et dona nostra et pópuli tui in ea sanctíficet, et ipsíus corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assístis: exaúdi nos quæsumus, et concéde; ut inviolábilis hujus loci permáneat constrúctio, et benefícia tui múneris univérsitas fidélium, quæ tibi súpplicat, percípere mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Hoc facto, accepta mitra, Pontifex, si placet, sedens ibidem in faldistorio, exhortatur populum ad contribuendum pro structura Ecclesiæ novæ, et aliis opportunis. Deinde dat benedictionem solemnem, dicens:

Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Et in fine concedit Indulgentias. His expletis, si velit, parat se ad celebrandum Missam in dicto loco, de Sancto in cujus nomine Ecclesia fundatur.

Inveni quem diligit anima
mea: tenui eum. Cant. 3, 4.
F.M.S.
1884
Vidit in somnis scalam
stantem super .. Gen. 28. 12.

DE ECCLESIÆ DEDICATIONE
SEU CONSECRATIONE.

cclesiarum Consecratio, quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit.

Quando autem Ecclesia fuerit dedicanda, debet Archidiaconus prænuntiare clero et populo, quibus est Ecclesia consecranda; ut priusquam consecretur, jejunent. Nam Pontifex consecrans, et qui petunt sibi Ecclesiam consecrari, præcedenti die jejunare debent. Sane sero ante diem Dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergameno, scriptam sub hac forma:

MDCCC. etc. ..... die N. *mensis* N. *Ego* N. *Episcopus* N. *consecravi Ecclesiam et altare hoc, in honorem Sancti* N. *et Reliquias Sanctorum Martyrum* N. *et* N. *in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus hodie unum annum, et in die anniversario Consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera Indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.*

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et illud in honesto et mundo loco, vel sub tentorio ante fores Ecclesiæ consecrandæ parato ponens, et super ornatum feretrum decenter collocans, cum duobus candelabris et luminaribus ardentibus.

Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ; imagines vero, cruces, et alia ipsa nocte remaneant in Ecclesia consecranda.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad Dedicationem ipsius Ecclesiæ et altaris sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo et ampulla; Oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vasculo et ampulla; duæ libræ thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas cum cineribus, pro quantitate Ecclesiæ; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendam mensam altaris, quoties expedierit; coopertura linea cerata, ad mensuram altaris, pro quolibet altari consecrando; quinque cruces parvæ etiam pro quolibet altari consecrando, factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum et thuris; vas in quo

ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulchro Reliquiarum, et junctura mensæ altaris cum stipite; cæmentarius, qui hoc ágat; duo intortitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vasa cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; duæ libræ bombycis, pro extergendis crucibus unctis, quæ fiunt in parietibus Ecclesiæ, et in stipite altaris; duo vasa cum aqua benedicenda, unum extra Ecclesiam, et aliud intus in presbyterio; tobaleæ novæ mundæ, et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei et Ecclesiæ, et altaris, postquam consecrata fuerint, pertinentia, benedicenda. Item depingantur in parietibus Ecclesiæ intrinsecus per circuitum duodecim cruces, circa decem palmos super terram, videlicet tres pro quolibet, ex quatuor parietibus. Et ad caput cujuslibet crucis figatur unus clavus, cui affigatur una candela unius unciæ. Scala, super quam ascendens Pontifex possit attingere ipsas duodecim cruces; fontes Ecclesiæ, in quibus conservatur aqua benedicta, vacui sint, et bene mundi. Et provideatur, quod Ecclesia possit exterius libere circumiri.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam: ordinat in Ecclesia consecranda, quæ ordinanda sunt; et ejus jussu accenduntur præmissæ duodecim candelæ; et faldistorium ornatum ponitur supra tapete in medio Ecclesiæ; et mox Pontifex exit ab Ecclesia, cunctis inde exire jussis, uno tantum Diacono amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris parato intus remanente; et Ecclesiæ fores clauduntur.

Tunc Pontifex cum clero et populo accedit ad locum, ubi pridie Reliquiæ positæ fuerunt, et ibi incipit, et dicit voce submissa cum clericis, septem Psalmos cum Antiphona **Ne reminiscáris, Dómine, etc.** (sine Litaniis), ut in fine hujus fasciculi, induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum pastoralem in manu sinistra. Alter quoque Diaconus paratus similiter amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris; Subdiaconus etiam amictum, albam, et cingulum indutus; acolythi et alii ministri superpelliceis parati adsint. Septem Psalmis expletis, redit Pontifex cum ministris ante fores Ecclesiæ consecrandæ, et parato ibi alio super tapete faldistorio, Pontifex deposito baculo pastorali, et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur Antiphonam,

Modus I.

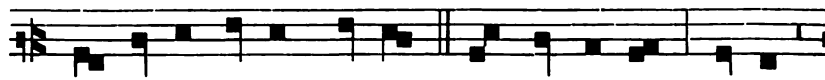

Ad-ésto De-us u-nus * o-mní-po-tens, Pa-ter

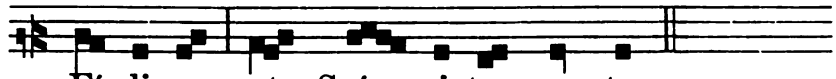

Fí - li - us, et Spí - ri - tus sanctus.

Deinde dicit, stans eodem modo:

Orémus.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præ-veni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit supra faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias, (ut in fine hujus fasciculi) et eas prosequuntur usque ibi: Ab **omni malo, Líbera nos, Dómine,** exclusive. Tunc surgens Pontifex ab accubitu, et stans cum mitra, benedicit ibidem aquam, et sal, prout supra habetur. pag. 1. Expleta aquæ benedictione, Pontifex stans sine mitra, aspergit se, et circumstantes cum illa, inchoans, schola prosequente, Antiphonam:

Mod. VII.

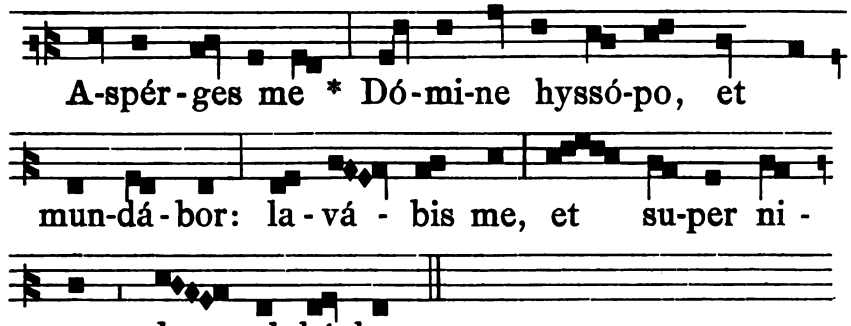

A-spér - ges me * Dó - mi-ne hyssó-po, et mun-dá - bor: la - vá - bis me, et su-per ni - vem de - al - bá - bor.

Qua incepta, imposita sibi mitra, stans ante fores Ecclesiæ, præcedentibus ipsum duobus Acolythis cum candelis accensis, incipit circuire ad manum dexteram, procedens cum clero, et populo, et aspergens cum ipsa aqua forinsecus parietes Ecclesiæ, in superiori parte eorum, et cœmeterium, dicens semper:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Interim, finita dicta Antiphona, schola cantat Responsorium:

Mod. II.

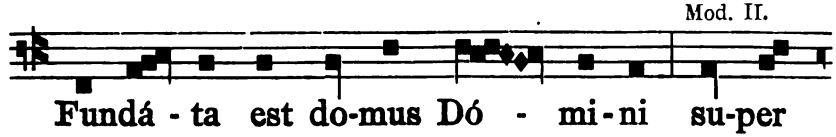

Fundá - ta est do-mus Dó - mi-ni su-per

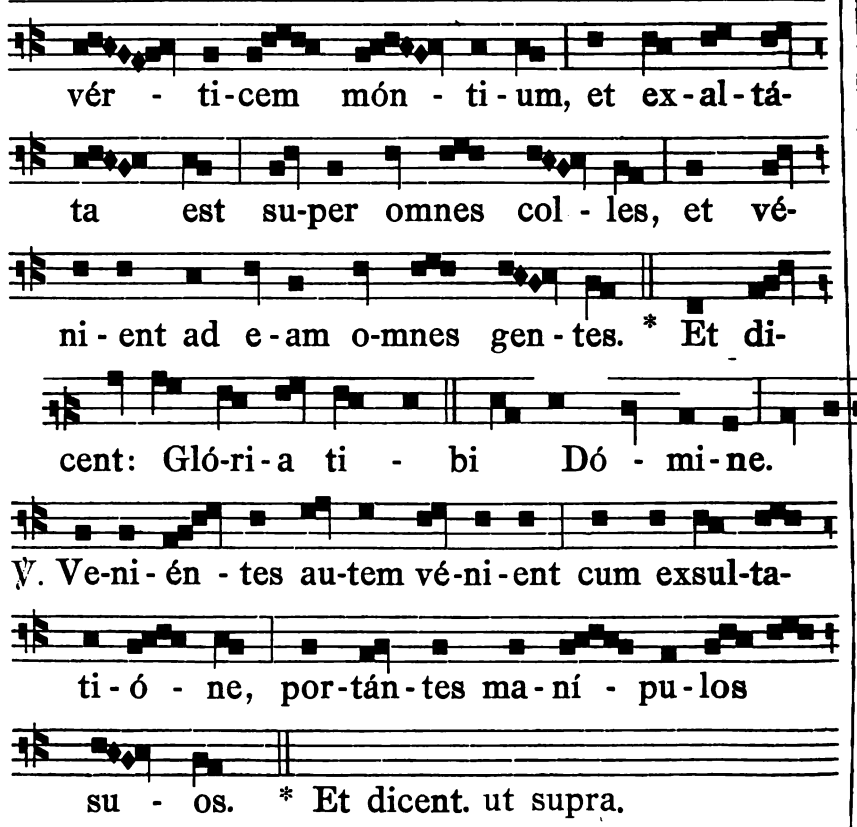

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante ostium, stans ibidem versus ad ostium, depositis aspersorio et mitra, dicit:

Orémus. Et ministri, seu Diaconus: **Flectámus génua.** Subdiaconus ℟. **Leváte.**

Omnípotens sempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus assístis, totus operáris; adésto supplicatiónibus nostris, et hujus domus, cujus es fundátor, esto protéctor; nulla hic nequítia contráriæ potestátis obsístat, sed virtúte Spíritus sancti operánte, fiat hic tibi semper purum servítium, et devóta libértas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

Quo dicto, Pontifex, acceptis mitra et baculo pastorali, ad ostium Ecclesiæ appropinquans, percutit illud semel cum inferiori parte ejusdem baculi pastoralis, superliminare, dicens intelligibili voce:

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus exsistens dicit alta voce:

Quis est iste Rex glóriæ?

Pontifex respondet:

Dóminus fortis, et potens: Dóminus potens in prælio.

Deinde Pontifex, deposito baculo pastorali, et accepto aspersorio, iterum circuit Ecclesiam cum clero et populo, incipiens ad eamdem manum dexteram, aspergendo parietes juxta fundamentum ipsorum, et cœmeterium, dicens semper:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Interim schola cantat Responsorium:

Mod. VIII.

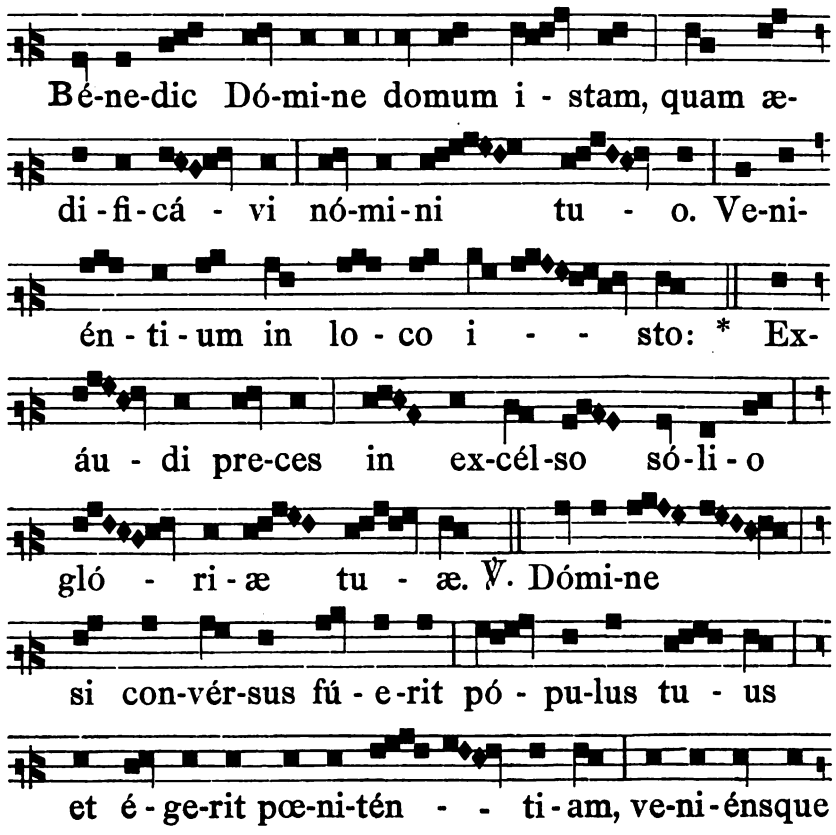

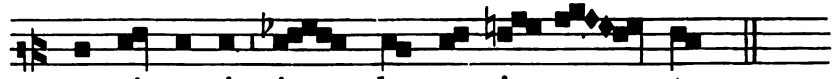

o-rá-ve-rit in lo-co i - - sto.

* Exaúdi. ut supra.

Expleto circuitu Pontifex perveniens ante ostium, stans, ibidem versus ad illud, depositis aspersorio et mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, duos ex divérso veniéntes, ex circumcisióne et præpútio paríetes, duósque greges óvium sub uno eodémque pastóre unísti; da fámulis tuis per hæc nostræ devotiónis offícia indissolúbile vínculum caritátis, ut nulla divisióne méntium, nulláque perversitátis varietáte sequestréntur, quos sub uníus regímine pastóris unus grex cóntinet, uniúsque te custóde ovílis septa conclúdunt. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo pastorali, appropinquans iterum ad ostium, percutit secundo, cum eodem baculo pastorali, superliminare, dicens simili voce, ut prius:

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus exsistens, dicit:

Quis est iste Rex glóriæ?

Pontifex respondet:

Dóminus fortis, et potens: Dóminus potens in prælio.

Deinde, deposito baculo pastorali et accepto aspersorio, circuit tertio Ecclesiam cum clero et populo, incipiens ad sinistram manum, proceditque aspergens exterius cum eadem aqua parietes in media parte eorum, id est, circa altitudinem facici suæ, et cœmeterium, dicens semper:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Interim schola cantat Responsorium: Mod. II.

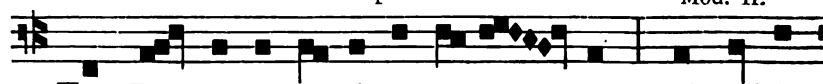

Tu Dó-mi-ne u-ni-ver-só - rum, qui nul-lam

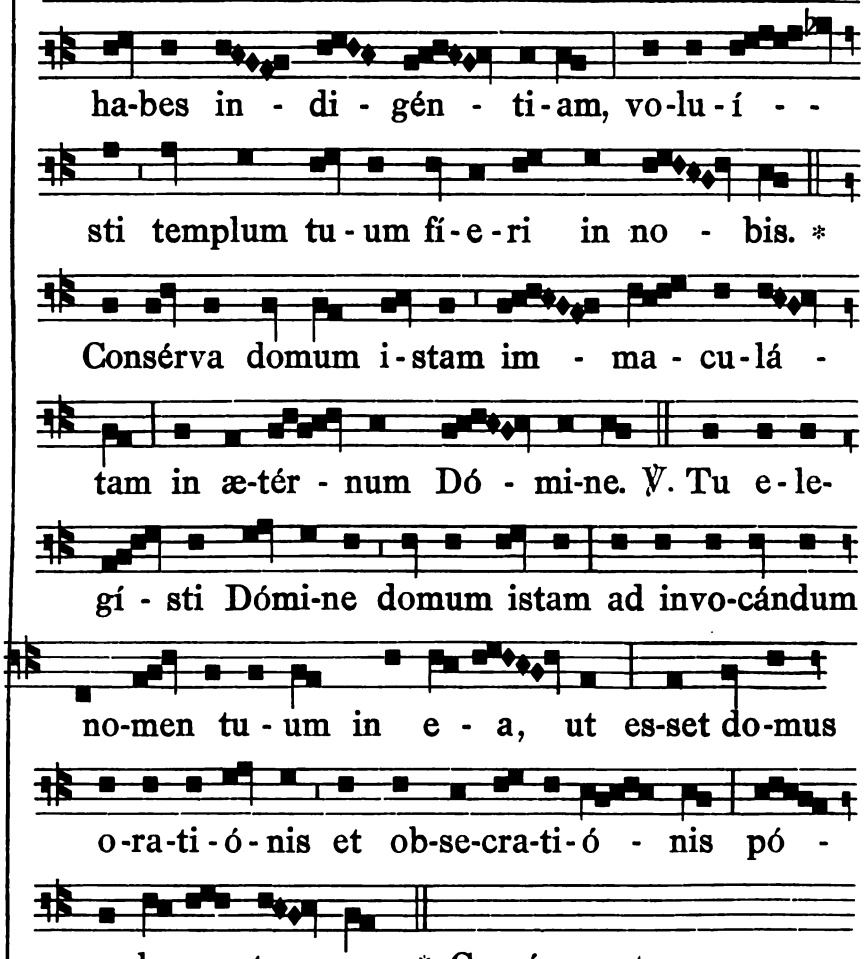

Expleto cantu et circuitu, cum Pontifex pervenerit ante ostium, stans ibidem versus ad illud, depositis aspersorio et mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ céteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, benedícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum

tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo pastorali, appropinquans tertio ad ostium Ecclesiæ, percutit iterum superliminare cum eodem baculo pastorali, dicens:

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus exsistens, dicit:

Quis est iste Rex glóriæ?

Pontifex et universus clerus respondet:

Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Adjicientes: **Aperíte. Aperíte. Aperíte.**

Pontifex facit crucem super liminare in ostio cum inferiore parte baculi pastoralis, dicens:

Ecce cru ✠ cis signum, fúgiant phantásmata cuncta.

Et aperto ostio, intrat Ecclesiam solus cum ministris, clericis, et choro, et cœmentariis, qui collocare et linire debent lapidem super sepulchrum Reliquiarum, et mensam altaris, si est remota, aut separata a stipite, dimisso ab extra clero et populo, et clauso Ecclesiæ ostio post eos. Ingressus autem Pontifex Ecclesiam, dicit intelligibili voce: **Pax huic dómui.**

Et Diaconus, qui est intus, respondet:

In intróitu vestro.

Et omnes dicunt: **Amen.**

Tum schola, sive cantores cantant Antiphonam: Modus V.

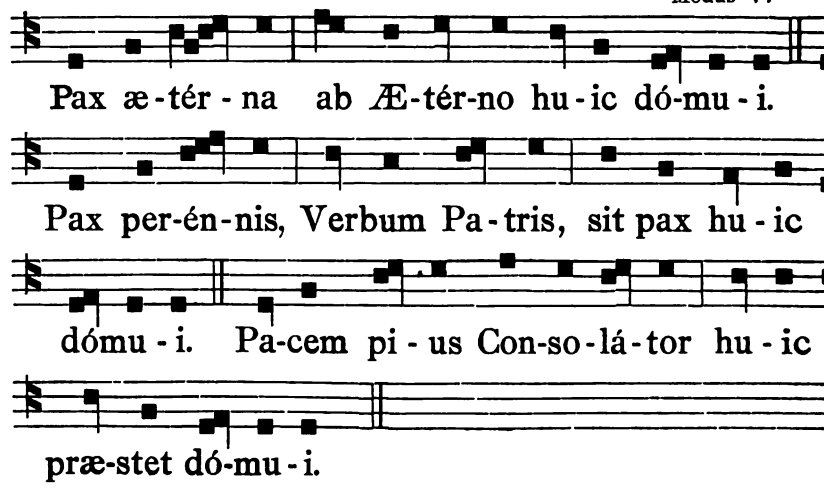

Qua dicta, cantant etiam sequentem Antiphonam:

Modus VIII.

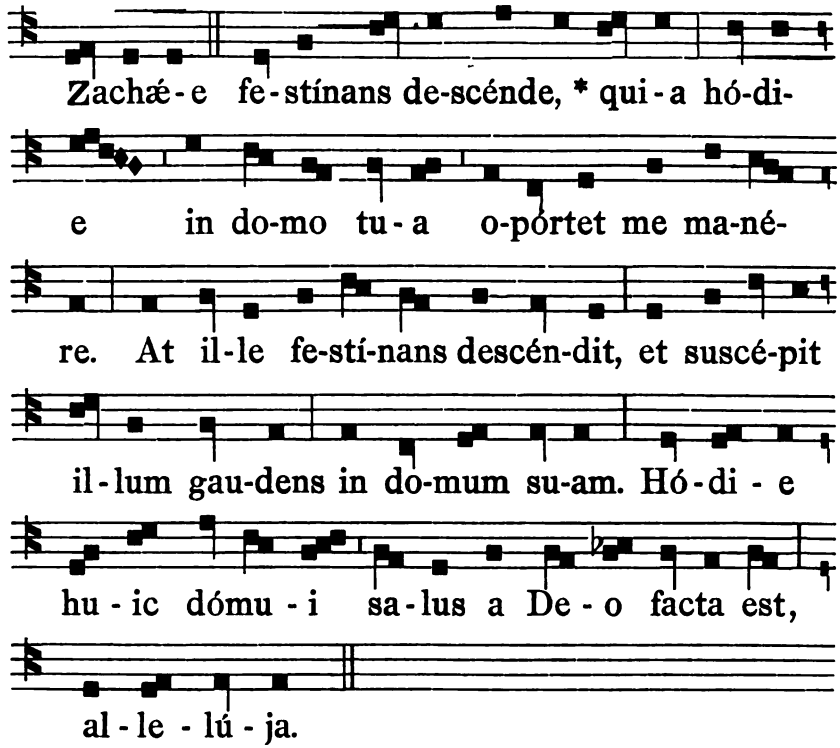

Hæc dum cantantur, Pontifex procedit usque ad medium Ecclesiæ, ubi faldistorium paratum est; et expletis prædictis Antiphonis, depositis baculo et mitra, flexis ibi genibus, versus ad altare majus inchoat, schola prosequente, Hymnum:

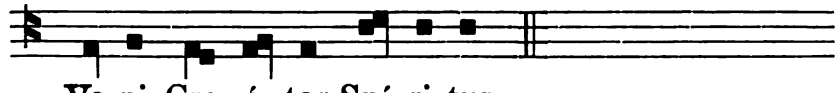

Et dicitur totus, prout habetur supra pag. **12.** Finito primo versu, surgit Pontifex, et stat usque ad finem, sine mitra.

Interim unus ex ministris spargit cinerem per pavimentum Ecclesiæ, in modum crucis, faciendo ex eo lineas duas, quamlibet latitudinis fere unius palmi; unam ab angulo Ecclesiæ ad sinistram manum per principalem portam intrantis, ad angulum transversum illius, id est, dexteram intrantis, ad caput Ecclesiæ; et aliam ab angulo Ecclesiæ ad dexteram manum intrantis, ad angulum transversum illius, id est, sinistram ipsius, ad caput Ecclesiæ; vel si

Ecclesia sit magna, fieri possunt loco primæ lineæ viginti quatuor Areolæ æquali spatio distantes, ex cinere; et loco secundæ, viginti tres.

Finito Hymno, Pontifex accepta mitra, accumbit super faldistorium, et schola iterum incipiet et prosequetur Litanias, ut in fine hujus fasciculi, in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore et nomine Ecclesia, vel altare dedicatur; et illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Postquam autem dictum fuerit

Ut ómnibus fidélibus, etc.

℟. **Te rogámus audi nos.**

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum pastoralem in sinistra tenens, dicit in eodem tono:

Ut locum istum visitáre dignéris.

℟. **Te rogámus audi nos.**

Secundo dicit:

Ut in eo Angelórum custódiam deputáre dignéris.

℟. **Te rogámus audi nos.**

Deinde dexteram in altum extendens, producit communiter super Ecclesiam, et altare consecrandum, ter successive signum crucis, dicens primo:

Ut Ecclésiam, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen Sancti N. consecránda bene ✠ dícere dignéris.

℟. **Te rogámus audi nos.**

Secundo dicit:

Ut Ecclésiam, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen Sancti N. consecránda bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

℟. **Te rogámus audi nos.**

Tertio dicit:

Ut Ecclésiam, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen Sancti N. consecránda bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

℟. **Te rogámus audi nos.**

Quo facto, deposito baculo pastorali, iterum accumbit super faldistorium, schola Litanias resumente, et perficiente; quibus finitis, ab accubitu surgit, deposita mitra, et stans ibidem versus ad altare majus, dicit intelligibili voce:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua, et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Orémus.

Magnificáre Dómine Deus noster in Sanctis tuis, et hoc in templo tibi ædificáto appáre: ut qui cuncta in fíliis adoptiónis operáris, ipse semper in tua hæreditáte laudéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Finitis Orationibus, schola incipit, et prosequitur Antiphonam:

Ton. VI.

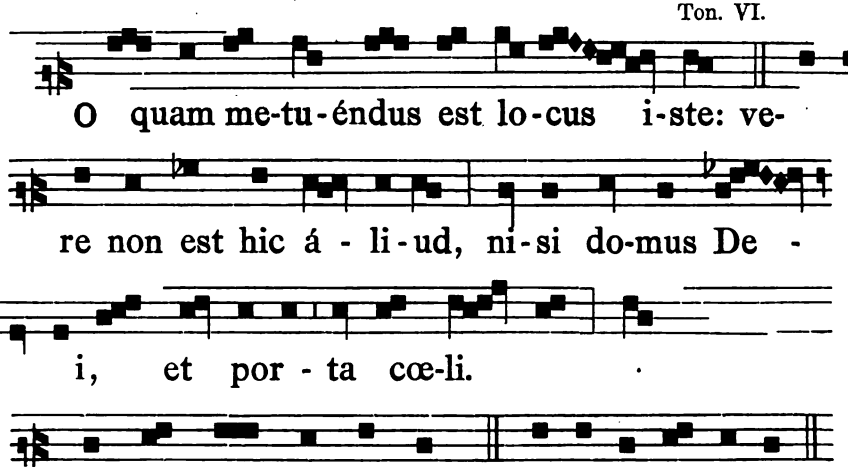

Canticum Zachariæ. Lucæ. 1.

Benedíctus Dóminus Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Repetitur tota Antiphona.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Repetitur Antiphona, ut prius.

Sicut locútus est per os Sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Repetitur iterum Antiphona, ut prius.

Salútem ex inimícis nostris: * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Iterum repetitur Antiphona.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Repetitur Antiphona.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Repetitur iterum Antiphona.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti: * serviámus illi.

Iterum repetitur Antiphona.

In sanctitáte, et justítia coram ipso: * ómnibus diébus nostris.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Et tu puer prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Antiphona repetitur, ut prius.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos Oriens ex alto.

Antiphona repetitur, ut prius.

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Ut prius, Antiphona repetitur.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Tandem iterum Antiphona repetitur.

Interim, dum præmissa cantantur, Pontifex, acceptis mitra et baculo pastorali, incipiens ab angulo Ecclesiæ ad sinistram intrantis, prout supra lineæ factæ sunt, cum extremitate baculi pastoralis scribit super cineres alphabetum Græcum, ita distinctis litteris, ut totum spatium occupent, his videlicet.

Deinde simili modo incipiens ab angulo Ecclesiæ ad dexteram intrantis, scribit alphabetum Latinum, super cineres distinctis litteris, his videlicet:

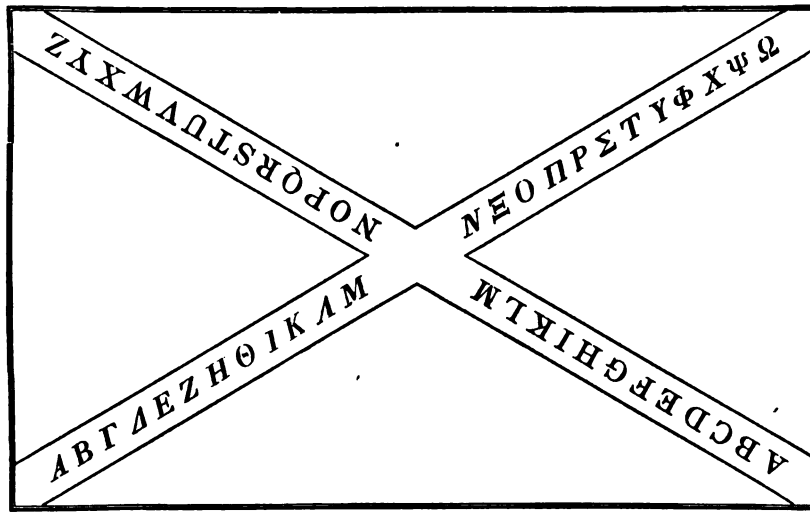

Post hæc Pontifex cum mitra accedit versus altare majus consecrandum, et distans ab illo, spatio congruenti, depositis baculo et mitra, genuflexus, competenti voce dicit:

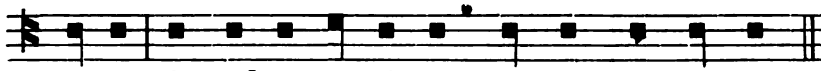

De-us in ad-ju-tó-ri-um me-um in-tén-de.

Quo dicto, Pontifice surgente, Chorus respondet:

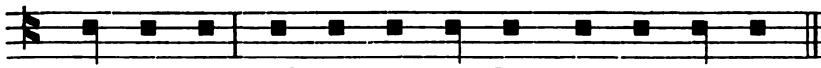

Dó-mi-ne ad ad-ju-vándum me fe-stí-na.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit:

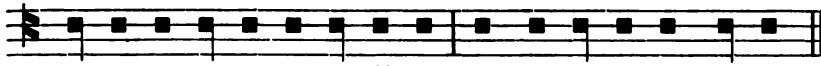

Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i sancto.

Chorus respondet:

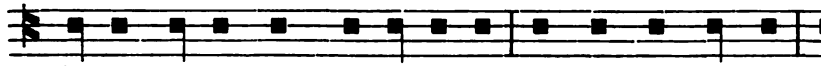

Sic-ut e-rat in prin-cí-pi-o, et nunc, et semper,

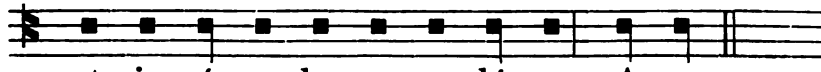

et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men.

Et id eisdem modo, et loco, secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra, benedicit aliam aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait: Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit: Sermo vester semper in grátia sale sit condítus; ut sancti ✠ ficéris ad consecratiónem hujus Ecclésiæ, et altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatiónes; et ómnibus, qui ex te súmpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cœlitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérsa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ:

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis hujus Ecclésiæ, et altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum sanctum in hanc Ecclésiam tuam, et altáre; ut proficiat ad sanitátem córporum animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in Géntibus: et incréduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde deposita mitra, dicit:

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum eleméntum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súpplices deprecámur, ut, exaudítis oratiónibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sanctí ✠ fices; atque ita ómnium spirítuum immundórum ab ea recédat incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres:

Benedictio cinerum.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dícat, et sanctí ✠ ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel serenissimam pietátem tuam supplíciter obnixéque flagitántibus; et præsta, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspérserint, pro redemptióne peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens

Commíxtio salis et cíneris páriter fiat. In nómin Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens:

Commíxtio salis, cíneris, et aquæ páriter fiat. I nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sa cti. ℟. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum.

Benedictio vini.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aq vinum fecísti, quique es vitis vera, multípli super nos misericórdiam tuam; et bene ✠ díce et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram vini, ubicúmque fusum fúerit, vel aspérsum, divínæ benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétu Qui cum Patre, et Spíritu sancto vivis et regn Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicen

Commíxtio vini, salis, cíneris et aquæ páriter fi In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus sancti. ℟. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor et conservát humáni géneris, et dator grátiæ spirituális, largítor ætérnæ salútis, emítte Spíritum sanctu tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cíne mixtum; ut armátum cœléstis defensióne virtútis,

consecratiónem hujus Ecclésiæ et altáris tui proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, assumpta mitra, dicit absolute super aquam prædictam:

Sancti ✠ ficáre per verbum Dei unda cœléstis: sancti ✠ ficáre aqua calcáta Christi vestígiis; quæ móntibus pressa non claúderis; quæ scópulis illísa non frángeris; quæ terris diffúsa non déficis. Tu sústines áridam, tu portas móntium póndera, nec demérgeris; tu cœlórum vértice continéris; tu circumfúsa per totum, lavas ómnia, nec laváris. Tu fugiéntibus pópulis Hebræórum in molem duráta constricta es: tu rursum alsis resolúta vortícibus Nili áccolas perdis, et hostílem globum freto sæviénte perséqueris: una eadémque es salus fidélibus, et últio criminósis. Te per Móysen percússa rupes evómuit, neque ábdita caútibus latére potuísti, cum majestátis império jussa prodíres: tu gestáta núbibus imbre jucúndo arva fœcúndas. Per te, áridis æstu corpóribus, dulcis ad grátiam, salutáris ad vitam potus infúnditur: tu íntimis scatúriens venis, aut spíritum inclúsa vitálem, aut succum fértilem præstas, ne siccátis exinaníta viscéribus solémnes neget terra provéntus: per te inítium, per te finis exsúltat; vel pótius ex Deo est, tuum ut términum nesciámus; aut tuórum, omnípotens Deus, cujus virtútum non néscii, dum aquárum mérita prómimus, óperum insígnia prædicámus. Tu benedictiónis auctor, tu salútis orígo: te supplíciter deprecámur ac quæsumus, ut imbrem grátiæ tuæ super hanc domum cum abundántia tuæ bene ✠ dictiónis infúndas; bona ómnia largiáris; próspera tríbuas; advérsa repéllas; malórum facínorum dæmonem déstruas; Angelum lucis amícum, bonórum provisórem defensorémque constítuas. Domum in tuo nómine cœptam, te adjutóre perféctam, bene ✠ díctio tua in longum mansúram confírmet. Tuum hæc fundaménta præsídium, cúlmina teguméntum, óstia intróitum, penetrália

mereántur accéssum. Sit per illustratiónem vultus tui utílitas hóminum, stabílitas paríetum.

Tum Pontifex accedit ad ostium Ecclesiæ, et cum extremitate baculi pastoralis facit crucem in parte superiori, et aliam in parte inferiori intrinsecus.

Quo facto deposito baculo, stans ibidem prosequitur, dicens:

Sit pósitis crux invícta limínibus; utríque postes grátiæ tuæ inscriptióne signéntur; ac per multitúdinem propitiatiónis tuæ visitatóribus domus sit pax cum abundántia, sobríetas cum modéstia, redundántia cum misericórdia. Inquietúdo omnis et calámitas longe recédant. Inópia, pestis, morbus, languor, incursúsque malórum spirítuum tua semper visitatióne discédant; ut tua fusa in hoc loco visitatiónis grátia exténsos ejus términos et átria circumácta percúrrat; sitque per cunctos ejus ángulos ac recéssus hujus gúrgitis purificátio per lavácrum; ut semper hic lætítia quiétis, grátia hospitalitátis, abundántia frugis, reveréntia religiónis, copiáque sit salútis. Et, ubi invocátur sanctum nomen tuum, bonórum ómnium succédat cópia, malórum tentaménta procul effúgiant: et mereámur habére nobíscum Angelum pacis, castitátis, caritátis, ac veritátis, qui semper ab ómnibus malis nos custódiat, prótegat, et deféndat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, et stans ibidem versus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres caríssimi, in cujus domo mansiónes multæ sunt, súpplices deprecémur, ut habitáculum istud bene ✠ dícere, et custodíre dignétur, per aspersiónem hujus aquæ cum vino, sale, et cínere mixtæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum: Qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex procedit ad altare cum mitra; et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequentem:

CONSECRATIO ALTARIS.

Advertendum, quod si plura altaria in eadem Ecclesia tunc fuerint consecranda, Pontifex eosdem actus, et cæremonias facit, sub eisdem verbis, in singulis altaribus successive, sicut facit in primo altari.

Tonus IV. Fin. 1.

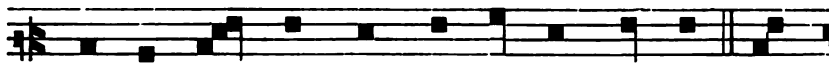

In-tro - í - bo ad al - tá - re De - i: * ad

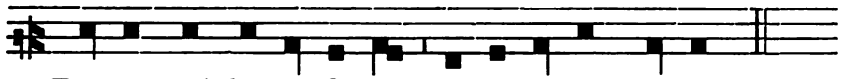

De-um qui læ-tí-fi-cat ju-ventútem me-am.

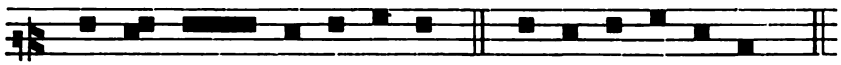

Ps. 42. Júdica me Deus, et discérne.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta, si necesse fuerit.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Iterum repetitur Antiphona.

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Antiphona tota repetitur.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Iterum Antiphona repetitur.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur **Glória Patri,** sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, ultimo per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens:

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, in honórem Dei omnipoténtis, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam Sancti N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, etc. Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum.

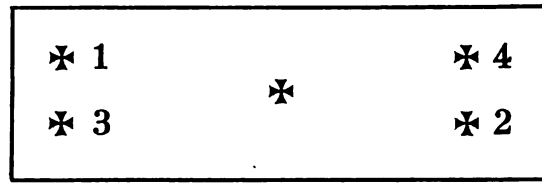

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfiguratióne Patriárcha Jacob lápidem eréxit in títulum, quo fieret sacrifícium, et portæ cœli désuper aperirétur oráculum; súpplices tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidis hujus expolítam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcípias, qui quondam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua prædicta ultimo per eum benedicta, cum aspersorio de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur:

Tonus VII. Fin. 3.

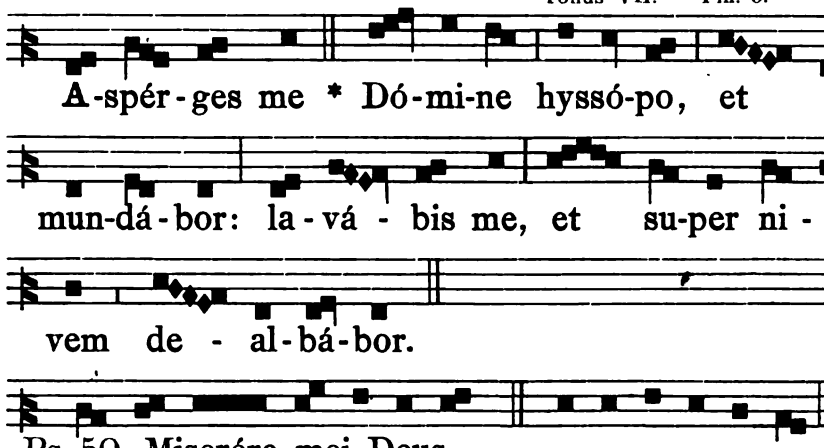

Ps. 50. Miserére mei Deus.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, accepta mitra, circuit altare, illudque aspergit, et redit ad locum ante medium altaris, unde discesserat.

Finitis dictis Versibus, Pontifex ibidem stans cum mitra inchoat secundo, ut prius, Antiphonam:

Aspérges me, et schola prosequitur, **Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Interim Pontifex circuit secundo, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus, stans ut supra Pontifex cum mitra inchoat tertio Antiphonam:

Aspérges me, et schola prosequitur, **Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium, et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Interim Pontifex circuit tertio, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quarto Antiphonam:

Aspérges me, et schola prosequitur, Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Et interim Pontifex circuit quarto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra in capite, inchoat quinto, stans ut supra, Antiphonam:

Aspérges me, et schola prosequitur, Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Interim Pontifex circuit quinto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus prædictis, stans cum mitra ut supra, inchoat sexto Antiphonam:

Aspérges me, et schola prosequitur, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor con*trítum,* et humiliátum Deus non despícies.

Interim Pontifex circuit sexto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis dictis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat septimo Antiphonam:

Aspérges me, et schola prosequitur, **Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Et non dicitur **Glória Patri.** Interim Pontifex circuit septimo, aspergitque, et redit, ut supra.

Subsequenter circuit ter Ecclesiam interius, tantum aspergendo parietes ejus cum prædicta aqua benedicta, hoc modo.

Finitis dictis Versibus, et septimo circuitu per Pontificem, ut supra, facto, schola cantat Antiphonam:

Tonus I. Fin. 1.

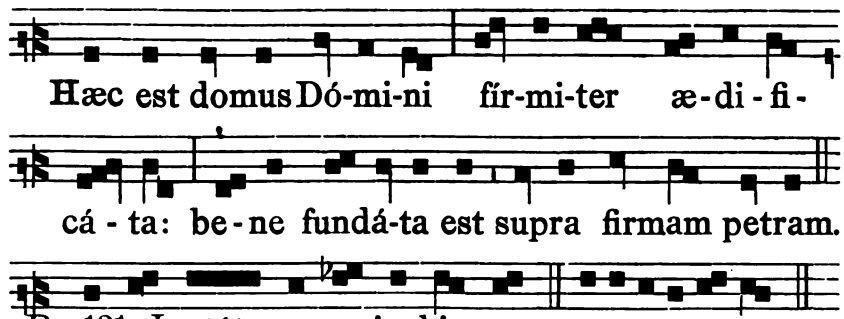

Ps. 121. Lætátus sum in his.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrri bus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loqué bar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsív bona tibi.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Interim incepta Antiphona prædicta, Pontifex cum mitra, inc piens retro altare majus, procedit ad dexteram partem, circuien intrinsecus Ecclesiam, et parietes illius; aspergit eam a parte inf riori, juxta terram, rediens usque ad locum retro altare, unde di cessit: quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schol cantat Antiphonam:

Tonus VII. Fin. 3.

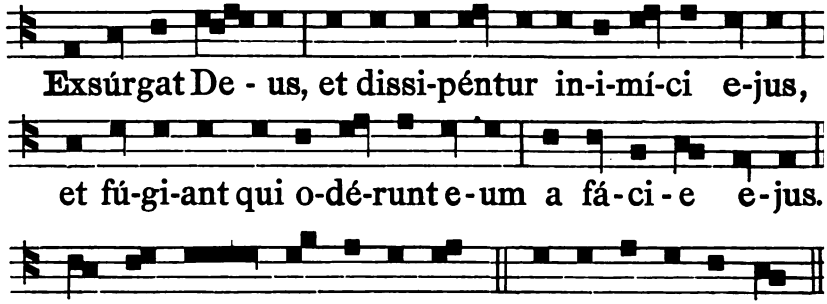

Ps. 67. In ecclésiis benedícite Deo Dómino.

Psalmus 67.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibu Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulor príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deu quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent rege múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórun in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui pro báti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex secundo, per eamdem viam circuiens, aspergit parietes Ecclesiæ in medio, id est, circa altitudinem faciei suæ, rediens usque ad locum unde discessit: quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam:

Tonus VIII. Fin. 1.

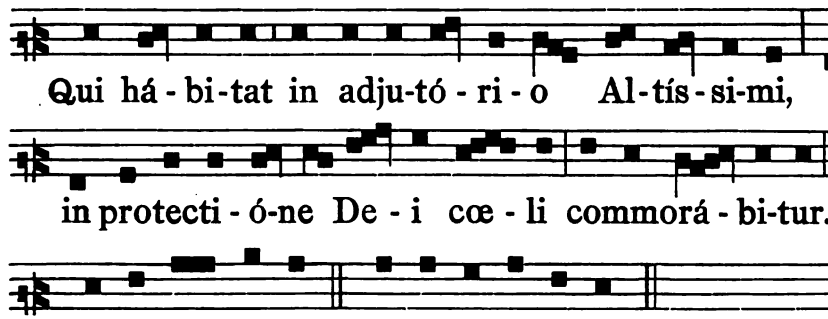

Ps. 90. Dicet Dómino: Suscéptor meus.

Psalmus 90.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Interim Pontifex tertio circuit Ecclesiam, incipiens a sinistra parte; et aspergit parietes illius, altius quam secundo, rediens ad locum, unde discessit. Quo facto, adhuc mitram in capite tenens aspergit cum prædicta aqua pavimentum Ecclesiæ per medium, incipiens ante altare, usque ad portam principalem, deinde per transversum, de uno pariete ad alium. Interim schola cantat tres sequentes Antiphonas cum suis Versiculis:

Modus VI.

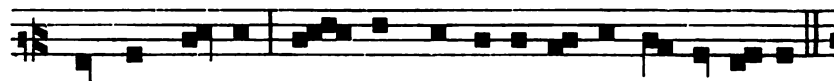

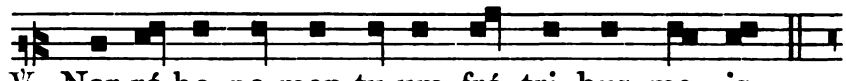

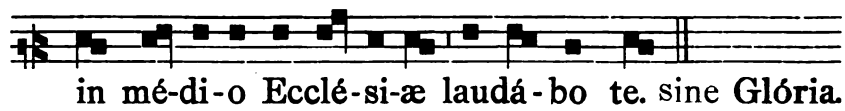

Alia Antiphona. Modus V.

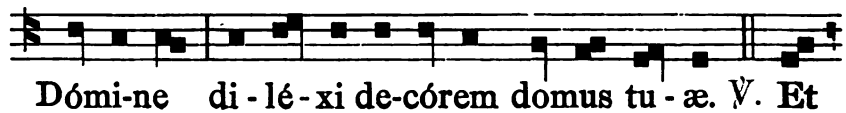

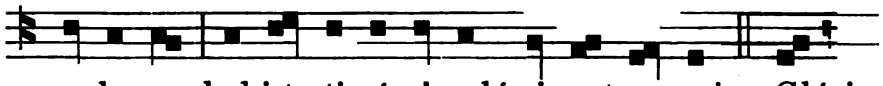

locum habi-ta-ti - ó-nis gló-ri-æ tu - æ. sine **Glória.**

Alia Antiphona. Modus VII.

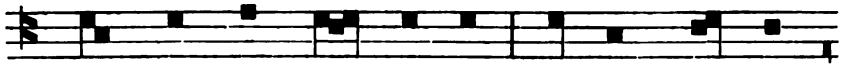

Non est hic á - li - ud ni - si do - mus

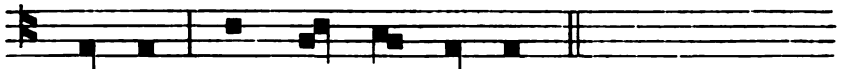

De - i, et por - ta cœ - li.

Dictis Antiphonis prædictis, et aspersione, ut præmittitur, facta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ versus ad altare majus, inchoat, et schola prosequitur, Antiphonam:

Modus VII.

Vi-dit Ja-cob scalam, * súmmi - tas e - jus cœlos

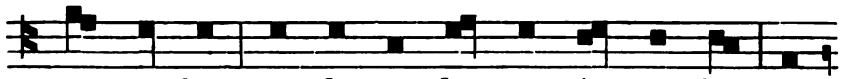

tan-gé-bat, et descen-dén-tes An-ge-los, et

di - xit: Ve-re lo-cus i-ste sanctus est.

Dum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ aspergit aquam per pavimentum, versus Orientem, Occidentem, Aquilonem, et Austrum.

Finita Antiphona, Pontifex, deposita mitra, stans ibidem in medio Ecclesiæ, conversus ad portam principalem, dicit competenti voce:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam; ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus, auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum ibidem stans, adhuc conversus ut prius, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Deus sanctificatiónum, omnípotens dominátor, cujus píetas sine fine sentítur; Deus, qui cœléstia simul et terréna complécteris, servans misericórdiam tuam pópulo tuo ambulánti ante conspéctum glóriæ tuæ: exaúdi preces servórum tuórum; ut sint óculi tui apérti super domum istam die ac nocte: hanc quoque basílicam in honórem sanctæ et victoriosíssimæ Crucis, et memóriam Sancti tui N. sacris mystériis institútam clementíssimus dédi ✠ ca, miserátus illú- ✠ stra, próprio splendóre clarí ✠ fica, omnémque hóminem veniéntem adoráre te in hoc loco placátus admítte, propítius respícere dignáre, et propter nomen tuum magnum, et manum tuam fortem, et bráchium tuum excélsum, in hoc tabernáculo tuo supplicántes libens prótege, dignánter exaúdi, ætérna defensióne consérva; ut semper felíces, sempérque in tua religióne lætántes, constánter in sanctæ Trinitátis confessióne, fide Cathólica persevérent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde stans adhuc conversus, ut prius, ibidem extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem:

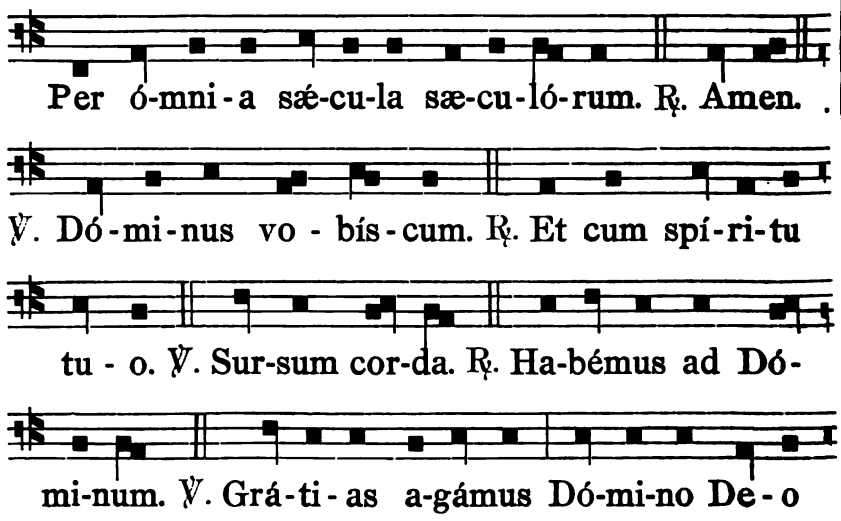

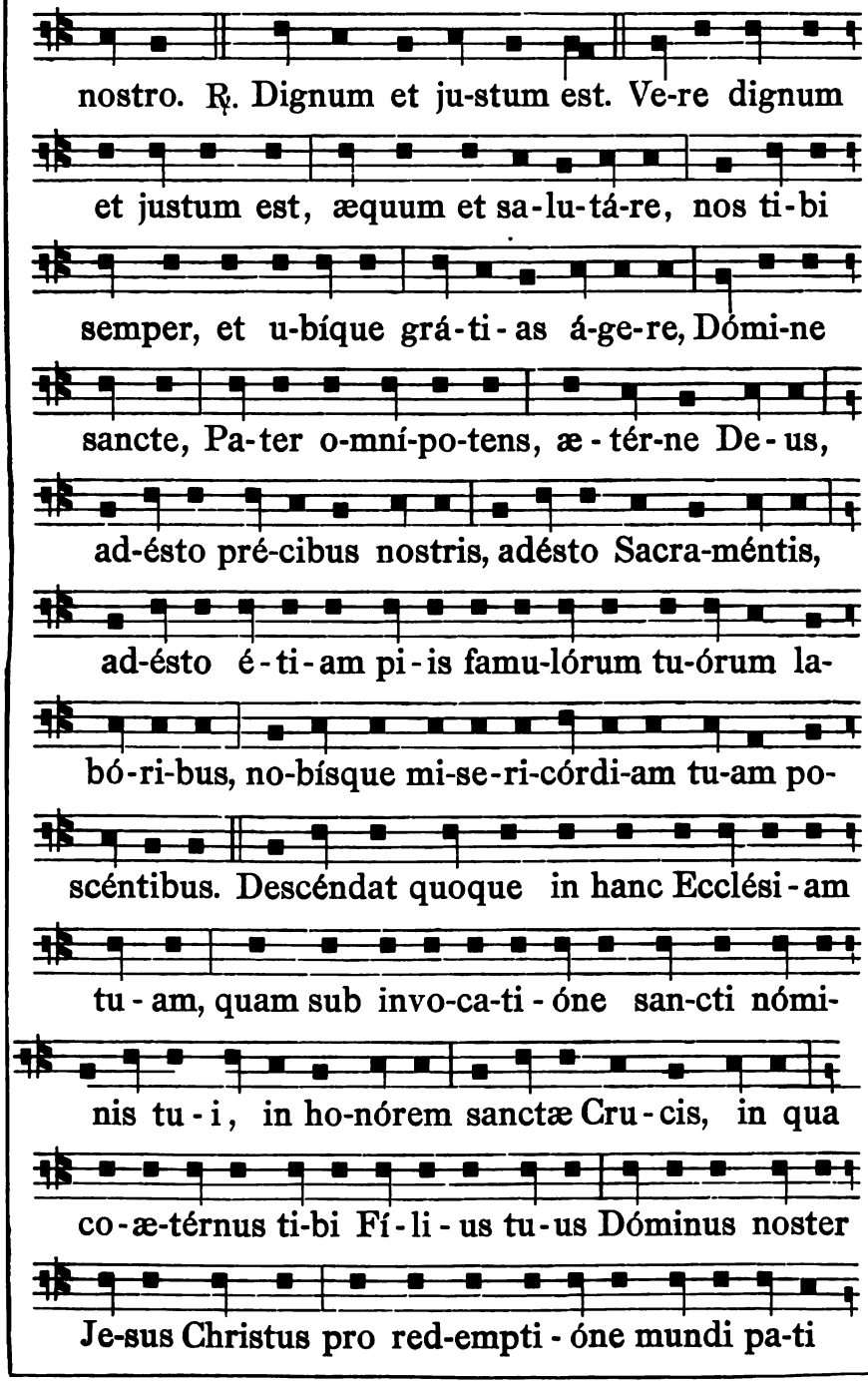
nostro. ℟. Dignum et ju-stum est. Ve-re dignum
et justum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi
semper, et u-bíque grá-ti-as á-ge-re, Dómi-ne
sancte, Pa-ter o-mní-po-tens, æ-tér-ne De-us,
ad-ésto pré-cibus nostris, adésto Sacra-méntis,
ad-ésto é-ti-am pi-is famu-lórum tu-órum la-
bó-ri-bus, no-bísque mi-se-ri-córdi-am tu-am po-
scéntibus. Descéndat quoque in hanc Ecclési-am
tu-am, quam sub invo-ca-ti-óne san-cti nómi-
nis tu-i, in ho-nórem sanctæ Cru-cis, in qua
co-æ-térnus ti-bi Fí-li-us tu-us Dóminus noster
Je-sus Christus pro red-empti-óne mundi pa-ti

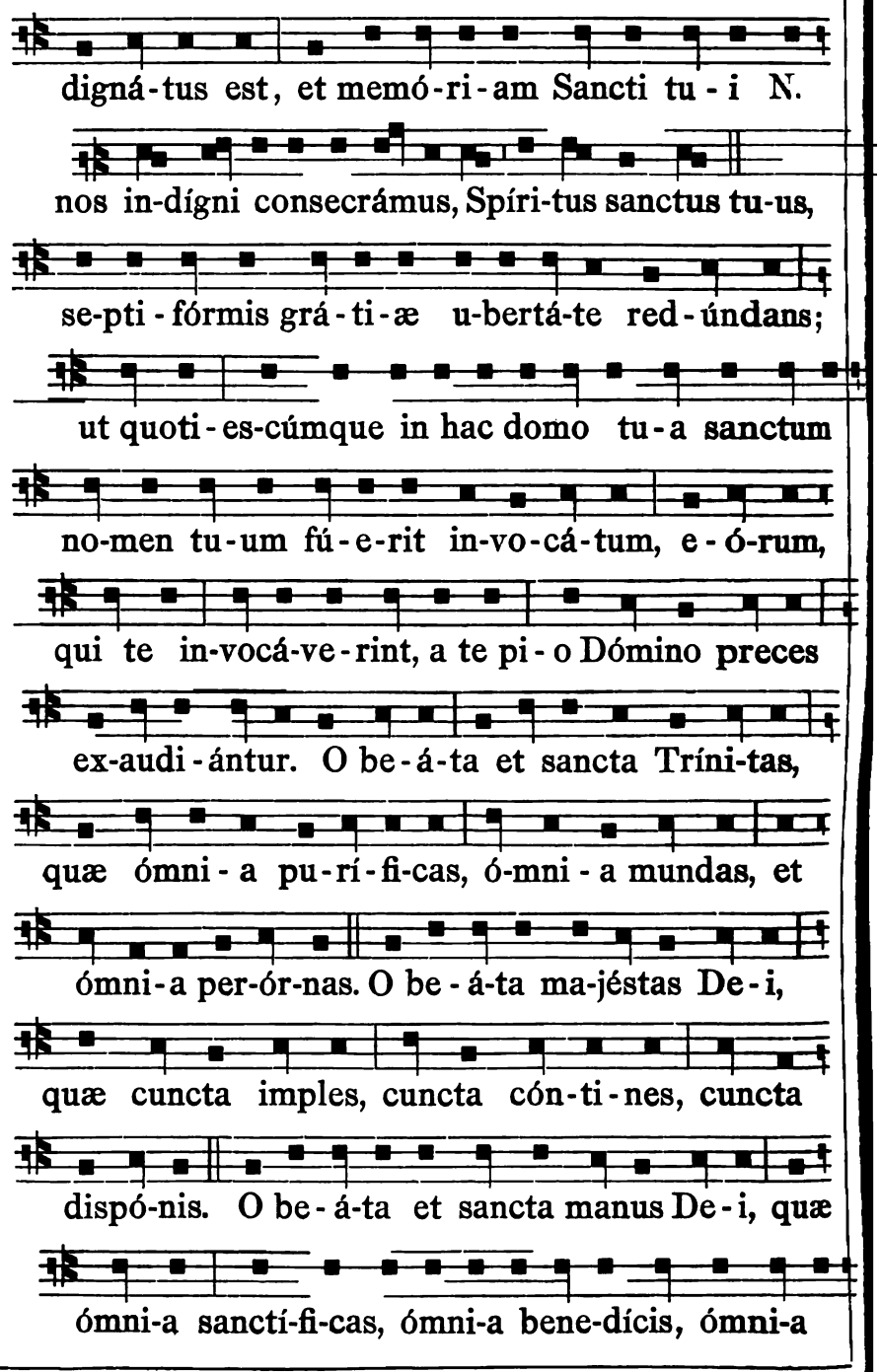
digná-tus est, et memó-ri-am Sancti tu-i N.
nos in-dígni consecrámus, Spíri-tus sanctus tu-us,
se-pti-fórmis grá-ti-æ u-bertá-te red-úndans;
ut quoti-es-cúmque in hac domo tu-a sanctum
no-men tu-um fú-e-rit in-vo-cá-tum, e-ó-rum,
qui te in-vocá-ve-rint, a te pi-o Dómino preces
ex-audi-ántur. O be-á-ta et sancta Tríni-tas,
quæ ómni-a pu-rí-fi-cas, ó-mni-a mundas, et
ómni-a per-ór-nas. O be-á-ta ma-jéstas De-i,
quæ cuncta imples, cuncta cón-ti-nes, cuncta
dispó-nis. O be-á-ta et sancta manus De-i, quæ
ómni-a sanctí-fi-cas, ómni-a bene-dícis, ómni-a

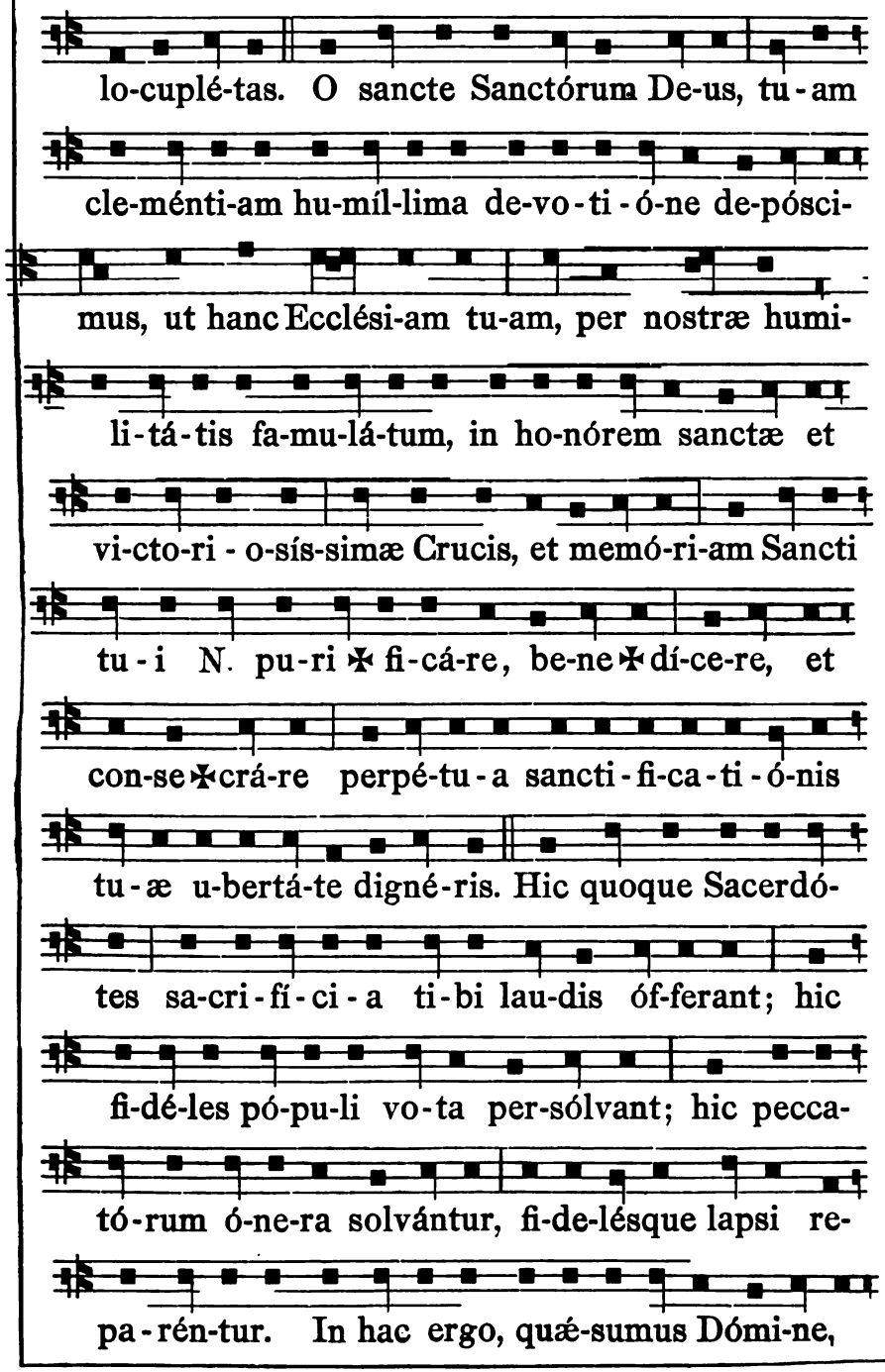
lo-cuplé-tas. O sancte Sanctórum De-us, tu-am
cle-ménti-am hu-míl-lima de-vo-ti-ó-ne de-pósci-
mus, ut hanc Ecclési-am tu-am, per nostræ humi-
li-tá-tis fa-mu-lá-tum, in ho-nórem sanctæ et
vi-cto-ri-o-sís-simæ Crucis, et memó-ri-am Sancti
tu-i N. pu-ri ✠ fi-cá-re, be-ne ✠ dí-ce-re, et
con-se ✠ crá-re perpé-tu-a sancti-fi-ca-ti-ó-nis
tu-æ u-bertá-te digné-ris. Hic quoque Sacerdó-
tes sa-cri-fí-ci-a ti-bi lau-dis óf-ferant; hic
fi-dé-les pó-pu-li vo-ta per-sólvant; hic pecca-
tó-rum ó-ne-ra solvántur, fi-de-lésque lapsi re-
pa-rén-tur. In hac ergo, quæ-sumus Dómi-ne,

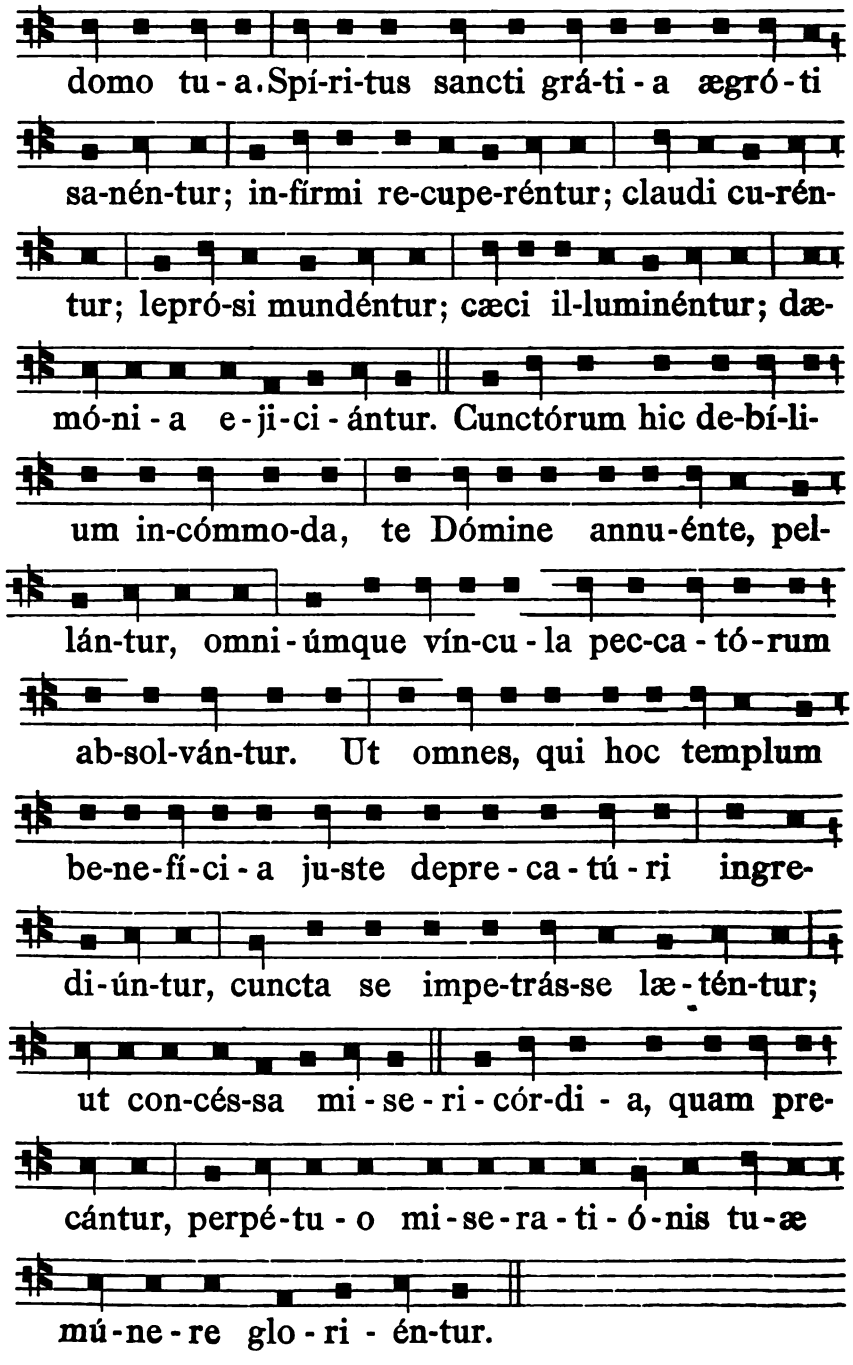
domo tu-a. Spí-ri-tus sancti grá-ti-a ægró-ti
sa-nén-tur; in-fírmi re-cupe-réntur; claudi cu-rén-
tur; lepró-si mundéntur; cæci il-luminéntur; dæ-
mó-ni-a e-ji-ci-ántur. Cunctórum hic de-bí-li-
um in-cómmo-da, te Dómine annu-énte, pel-
lán-tur, omni-úmque vín-cu-la pec-ca-tó-rum
ab-sol-ván-tur. Ut omnes, qui hoc templum
be-ne-fí-ci-a ju-ste depre-ca-tú-ri ingre-
di-ún-tur, cuncta se impe-trás-se læ-tén-tur;
ut con-cés-sa mi-se-ri-cór-di-a, quam pre-
cántur, perpé-tu-o mi-se-ra-ti-ó-nis tu-æ
mú-ne-re glo-ri-én-tur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit ante altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox deposita mitra, stans ibidem benedicit, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sanctí ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum in quo Reliquiæ nocte præterita conservatæ fuerunt; et defertur Chrisma usque ad fores Ecclesiæ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus Dómine, cunctas iniquitátes nostras; ut ad Sancta Sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Pontifice, accepta mitra, locum ipsum cum Presbyteris, et clero ingrediente, schola cantat Antiphonas sequentes:

Modus VI.

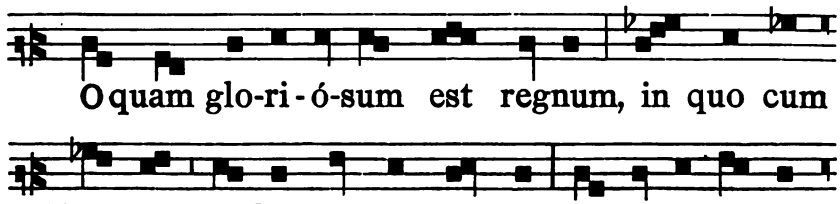

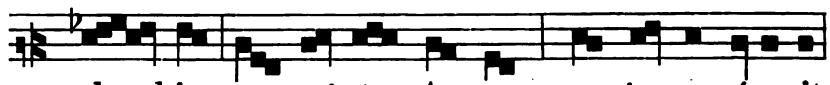

Alia Antiphona. Modus VIII.

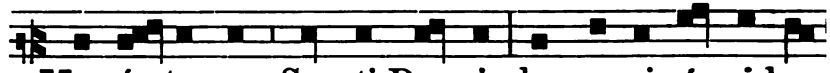

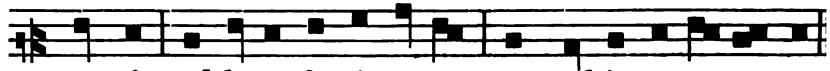

Alia Antiphona. Modus III.

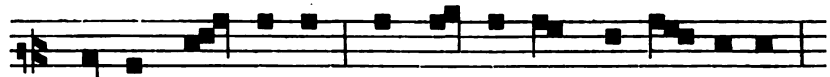

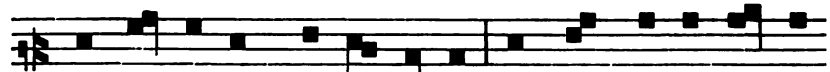

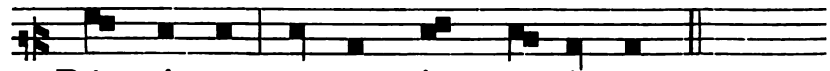

Alia Antiphona. Ton. VIII. Fin. 1.

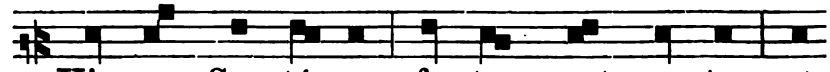

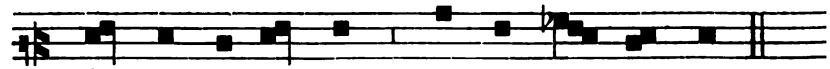

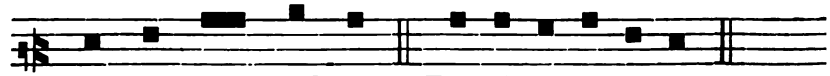

Ps. 94. Veníte, exsultémus Dómino.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * et *in psalmis* jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus: * et Rex manus super omnes deos.

Quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, * quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud: * et áridam fundavérunt manus ejus.

Veníte adorémus, et procidámus ante Deum: * plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Nos autem pópulus ejus: * et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatióne, * secúndum diem tentatiónis in desérto.

Ubi tentavérunt me patres vestri: * probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic: et dixi: Semper hi errant corde.

Ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea; * si introíbunt in réquiem meam.

Et non dicitur **Glória Patri,** vel, si magis placet, omissis omnibus præmissis Antiphonis cum Psalmo, schola cantat Responsorium de illo Sancto, cujus sunt ipsæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet adhuc juxta Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Psalmo, vel Responsorio prædictis, Pontifex stans ibidem coram Reliquiis, detecto capite, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Præsta, ac nos, quæsumus Dómine, Sanctórum tuórum quorum tibi speciáliter dedicáta membra digne contínere, quorum patrocínia cúpimus incessánter habére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Tum Pontifex, accepta mitra, imponit incensum in thuribulo, fit processio, hoc ordine. Procedunt duo ceroferarii cum luminaribus, deinde crux, tum clerus cantans Antiphonas subsequentes; post hos, Sacerdotes portantes feretrum cum Reliquiis, et juxta eos thuriferarius continuo Reliquias ipsas incensans, et immediate ante Reliquias ipsas præcedant aliqua intortitia, deinde Pontifex paratus cum suis ministris. Processione igitur locum ipsum exeunte, Pontifex inchoat primam Antiphonam, schola ipsam et omnes alias sequentes prosequente:

Modus VIII.

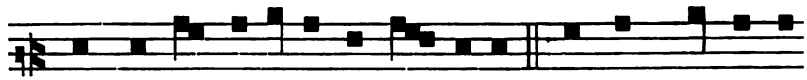

Cum jucun-di-táte ex-í - bi-tis, * et cum gáudi-o

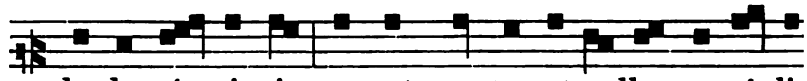

de-du-cé-mi-ni: nam et montes et colles exsí-li-

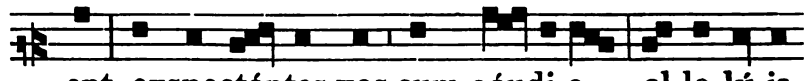

ent, exspectántes vos cum gáudi-o, al-le-lú-ja.

Alia Antiphona. Modus VII.

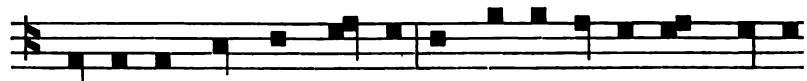

Súrgi-te Sancti De - i de mansi-ó-ni-bus vestri

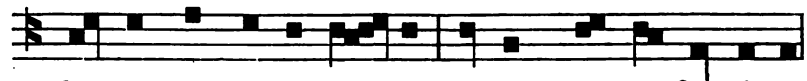

lo-ca sancti-fi-cá - te, plebem be-ne-dí-ci-te,

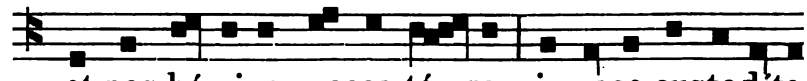

et nos hómines pecca-tó - res in pace custodite.

Alia Antiphona. Modus VIII.

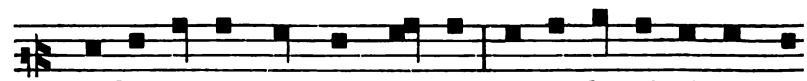

Ambu-lá-te Sancti De - i, ingredí-mi-ni in ci-

vi-tá-tem Dó-mi-ni, æ-di-fi-cá-ta est e-nim

vo-bis Ecclé-si-a nova, u-bi pó-pu-lus

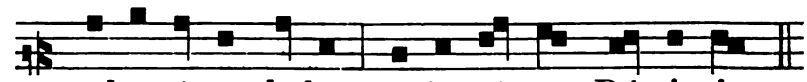

ad-o-rá-re de-bet ma-je-stá-tem Dómi-ni.

Alia Antiphona. Modus VIII.

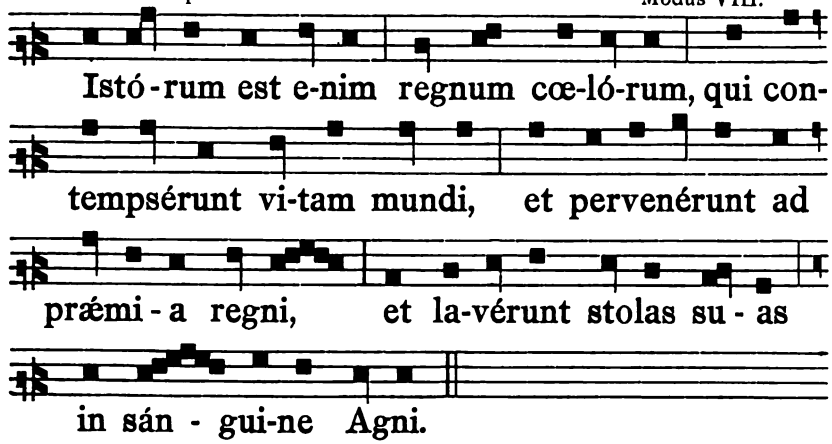

Eis igitur ad Ecclesiæ consecrandæ fores pervenientibus, priusquam ingrediantur, dimissa ante fores Ecclesiæ schola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipsum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, et Sacerdotibus feretrum Reliquiarum portantibus, circuit Ecclesiam cum ipsis Reliquiis, populo sequente, et clamante:

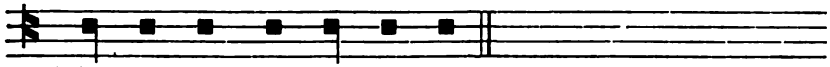

Quo facto Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesiæ ad id parato, brevi sermone populum alloquitur.

Quanta, fratres caríssimi, Ecclésiis, et Deo dicátis locis habénda sit reveréntia, cánones, et leges, et universális religiósus fidélium cultus declárat. Núllibi enim quam in sacris basílicis, Dómino offérri sacrifícium debet. Præcipiénte síquidem Dómino per Móysen, tabernáculum cum mensa, atque altári, et æreis vasis, utensilibúsque consecrátum est ad divínum cultum expléndum; ipsum quoque tabernáculum non solum sacrásse, sed óleo quoque linivísse légimus. In ipso autem tabernáculo non álii, quam sancti Sacerdótes, et Levítæ véstibus sacris ornáti Sacraménta tractábant, et pro pópulo oblatiónes offerébant. Póstmodum tam Reges Hebræórum suum templum, quam Románi christiáni príncipes basílicas a se constrúctas summa in venera-

tióne habuérunt; immunésque ab omni vulgári strépitu, et negótio esse voluérunt; ut domus oratiónis ad áliud nullum commércium, atque usum accommodarétur. Eámque privilégii, et immunitátis prærogatívam habére voluérunt; ut si quis temerárie sacrílegas manus apposuísset, gravíssimis supplíciis afficerétur. Non enim justum visum est, domum Dei altíssimi temeráriis præsumptiónibus expósitam esse, nec latrónum (juxta verbum Veritátis) spelúncam esse. Locus est salútis, portus naufragántibus, ad quem de tempestátibus ánchora jácitur. Hanc benefícia petitúri ádeunt, et justæ eórum preces exaudiúntur. Capitálium críminum rei ad hanc fugiéntes, impunitátem facti, implorántibus Sacerdótibus, accípiunt. Magna ergo veneratióne sacrátas Dómino basílicas adeátis, fratres caríssimi, mundíque facinóribus Dómino oblatiónes cordis vestri offerátis. De quibus basílicis hæc una est, cui N. et N. Summi Pontífices privilégia concessérunt, quam vos ædificári fecístis, (vel N. ædificári fecit) et nobis humíliter supplicástis, (vel supplicávit) ut eam consecráre dignarémur. Nos autem vestris (vel suis) honéstis supplicatiónibus inclináti, eam in honórem omnipoténtis Dei, beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, ac memóriam sancti N. dedicámus; et in ejus altári Relíquias sanctórum N. et N. Deo propítio, poni decrévimus, et in altári N. vel in loco N. sunt córpora, vel Relíquiæ Sanctórum N. et N. quæ (vel quas) qui devóte visitáverit, indulgéntiam N. per N. concéssam obtinébit. Vos ínsuper móneo, fratres caríssimi, ut décimas quæ sunt divína tribúta, íntegre Ecclésiis et Sacerdótibus persolvátis. Has sibi Dóminus ad universális domínii signum reservávit. Audíte sanctum Augustínum: Décimæ tribúta sunt egéntium animárum. Quod si décimas déderis, non solum abundántiam frúctuum recípies, sed étiam sanitátem córporis, et ánimæ consequéris. Non ígitur Dóminus Deus prǽmium póstulat, sed honórem. Deus enim noster, qui dignátus est totum dare, décimam a nobis dignátus est recípere, non sibi, sed

nobis sine dúbio profutúram. Sed si tárdius dare peccátum est, quanto pejus est non dedísse? De milítia, de negótio, de artifício redde décimas. Cum enim décimas dando, et terréna et cœléstia possis præmia promeréri, quare pro avarítia dúplici benedictióne fraudáris? Hæc est enim Dei justíssima consuetúdo, ut si tu illi décimam non déderis, tu ad décimam revocéris. Dabis ímpio míliti, quod non vis dare Sacerdóti; et hoc tollit fiscus, quod non áccipit Christus. Revertímini ad me, inquit Dóminus apud Prophétam, et revértar ad vos. Et dixístis: In quo revertémur? Si affíget homo Deum, quia vos confígitis me? Et dixístis: In quo confígimus te? In décimis, et in primítiis. Et in penúria vos maledícti estis, et me vos confígitis gens tota. Inférte omnem décimam in hórreum, et sit cibus in domo mea, et probáte me super hoc, dicit Dóminus: si non aperúero vobis cataráctas cœli, et effúdero vobis benedictiónem usque ad abundántiam, et increpábo pro vobis devorántem, et non corrúmpet fructum terræ vestræ; nec erit stérilis vínea in agro, dicit Dóminus exercítuum. Et beátos vos dicent omnes gentes: éritis enim vos terra desiderábilis, dicit Dóminus exercítuum. Evitánda est ítaque Dómini indignátio, solvéndæ décimæ, et tribúta divína persolvénda, nec pro temporáli cómmodo amitténda sunt secutúra bona, quæ exspectántur. Mémores ergo hæc accípite, fratres caríssimi, et intellécta pro desidério compléte, ut ætérna pro temporálibus accípere benefícia mereámini.

Archidiaconus legat sequentia duo decreta sacrosancti Concilii Tridentini.

Sess. 22. cap. XI. de Reformat.

Si quem clericórum, vel laicórum, quacúmque is dignitáte, étiam imperiáli, aut regáli præfúlgeat, in tantum malórum ómnium radix cupíditas occupáverit, ut alicújus Ecclésiæ, seu cujúsvis sæculáris, vel reguláris benefícii, Móntium pietátis, aliorúmque piórum locórum jurisdictiónes, bona, census, ac jura étiam feudália, et emphytéutica, fructus, emoluménta,

seu quascúmque obventiónes, quæ in ministrórum, et paúperum necessitátes convérti debent, per se, vel per álios, vi vel timóre incússo, seu étiam per suppósitas persónas clericórum, aut laicórum, seu quacúmque arte, aut quocúmque quæsíto colóre, in próprios usus convértere, illósque usurpáre præsúmpserit, seu impedíre, ne ab iis, ad quos jure pértinent, percipiántur; is anathémati támdiu subjáceat, quámdiu jurisdictiónes, bona, res, jura, fructus, et rédditus, quos occupáverit, vel qui ad eum quomodocúmque étiam ex donatióne suppósitæ persónæ pervénerint, Ecclésiæ, ejúsque administratóri, sive beneficiáto, íntegre restitúerit, ac deínde a Románo Pontífice absolutiónem obtinúerit. Quod si ejúsdem Ecclésiæ patrónus fúerit, étiam jure patronátus, ultra prædíctas pœnas, eo ipso privátus exsístat. Cléricus vero, qui nefándæ fraudis, et usurpatiónis hujúsmodi fabricátor seu conséntiens fúerit, eísdem pœnis subjáceat, necnon quibuscúmque benefíciis privátus sit, et ad quæcúmque ália benefícia inhábilis efficiátur; et a suórum Ordinum exsecutióne, étiam post íntegram satisfactiónem et absolutiónem, sui Ordinárii arbítrio suspendátur.

Conc. Trident. Sessione 25. cap. XII. de Reformat.

Non sunt feréndi, qui váriis ártibus décimas Ecclésiis obveniéntes, subtráhere moliúntur, aut qui ab áliis solvéndas témere óccupant, et in rem suam vertunt, cum decimárum solútio débita sit Deo: et qui eas dare nolúerint aut dantes impédiunt, res aliénas invádunt. Præcipit ígitur sancta Sýnodus ómnibus, cujuscúmque gradus, et conditiónis sint, ad quos decimárum solútio spectat, ut eas ad quas de jure ténentur, in pósterum Cathedráli, aut quibuscúmque áliis Ecclésiis, vel persónis, quibus legítime debéntur, íntegre persólvant. Qui vero eas aut súbtrahunt, aut impédiunt, excommunicéntur, nec ab hoc crímine, nisi plena restitutióne secúta, absolvántur. Hortátur dehinc omnes et síngulos pro christiána caritáte, debitóque erga Pastóres suos múnere, ut de bonis sibi a Deo collátis, Epíscopis et

Párochis, qui tenuióribus præsunt Ecclésiis, large subveníre ad Dei laudem, atque ad Pastórum suórum, qui pro eis invígilant, dignitátem tuéndam, non gravéntur.

Postea Pontifex ad fundatorem dicat:

Scias, frater caríssime, quóniam non permíttunt jura Ecclésias sine minístris, ac dote consecrári. Quemádmodum enim dos matrimónium conséquitur, sic et ad sustentatiónem ministrórum facultátes necessáriæ sunt. Ea ítaque ratióne, frater caríssime, scire vólumus, quot Sacerdótes, et cléricos, et qualem eis honórem vis exhibére, et de quo Ecclésiam dotáre propónis. Et, ut intélligas, qualem tibi, atque hærédibus tuis honórem, et commoditátem éxhibet Ecclésia, scias, ut gratitúdinem ipsam ad fundatóres osténdat, quod a sanctis Pátribus statútum est, in diéi dedicatiónis anniversário solémni, fundatóres et eórum hærédes in processiónibus primos esse debére; et si casu ad egestátem pervénerint, grata recordatióne, Ecclésia fundatóris piam liberalitátem recognóscit.

Qui ad interrogata, prout sibi placuerit, respondet; de quo fiat publicum instrumentum, si numerus clericorum, honor, et dos sufficiens fuerit. Tunc fundator ipse, et plebs profitentur se jussa Pontificis impleturos. Deinde Pontifex jubet Deum deprecari pro eo, qui Ecclesiam construxit, et dotavit, et pro eo, qui eam consecrari petiit; et concedit illis partem in omnibus bonis, quæ ibi fieri continget. Quo facto, Pontifice sic sedente, antequam quis Ecclesiam ingrediatur, schola cantat Responsorium:

Modus I.

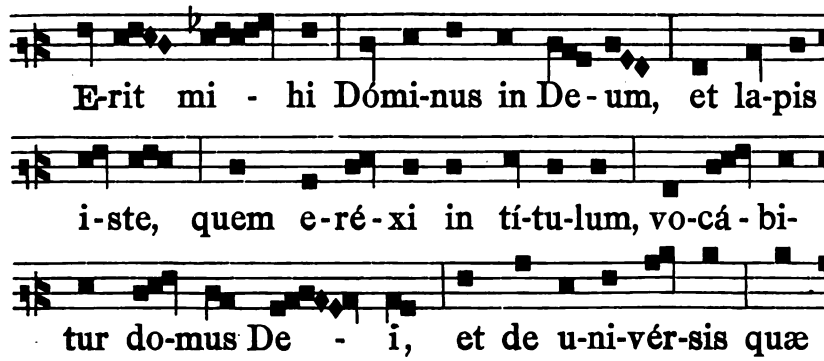

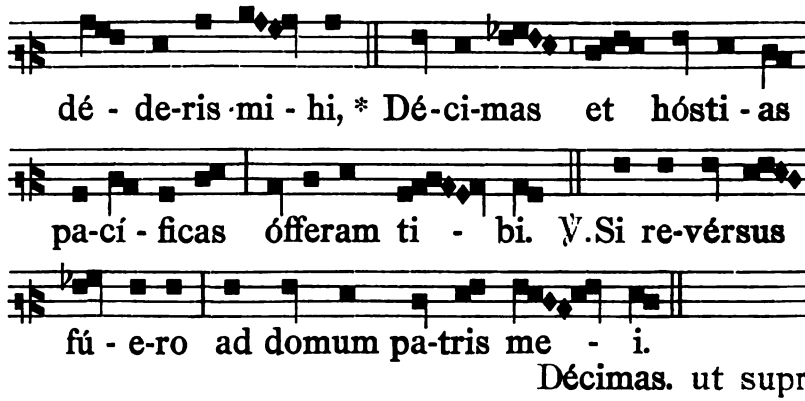

Décimas. ut supra

Tum Pontifex, deposita mitra, surgit; et versus ad ostium Ecclesiæ, ibidem stans dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Domum tuam, quæsumus Dómine, cleménter ingré dere; et in tuórum córdibus fidélium perpétuam tibi cónstrue mansiónem; et præsta, ut domus hæc quæ tua subsístit dedicatióne solémnis, tua fiat ha bitatióne sublímis. Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

Qua Oratione finita, Pontifex, accepta mitra, priusquam ingre diatur, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, cum eo, in modum crucis, signat ostium Ecclesiæ exterius, dicens

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sanct Porta sis benedícta, sanctificáta, consecráta, con signáta, et Dómino Deo commendáta; porta sis in tróitus salútis, et pacis; porta sis óstium pacíficum per eum, qui se óstium appellávit, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen

Quo dicto, Presbyteri elevant feretrum Reliquiarum, et ingre diendo Ecclesiam cum clero et populo processionaliter, Pontifex cum mitra incipit, et schola prosequitur Antiphonam:

Modus IV.

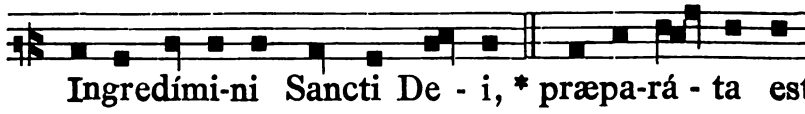

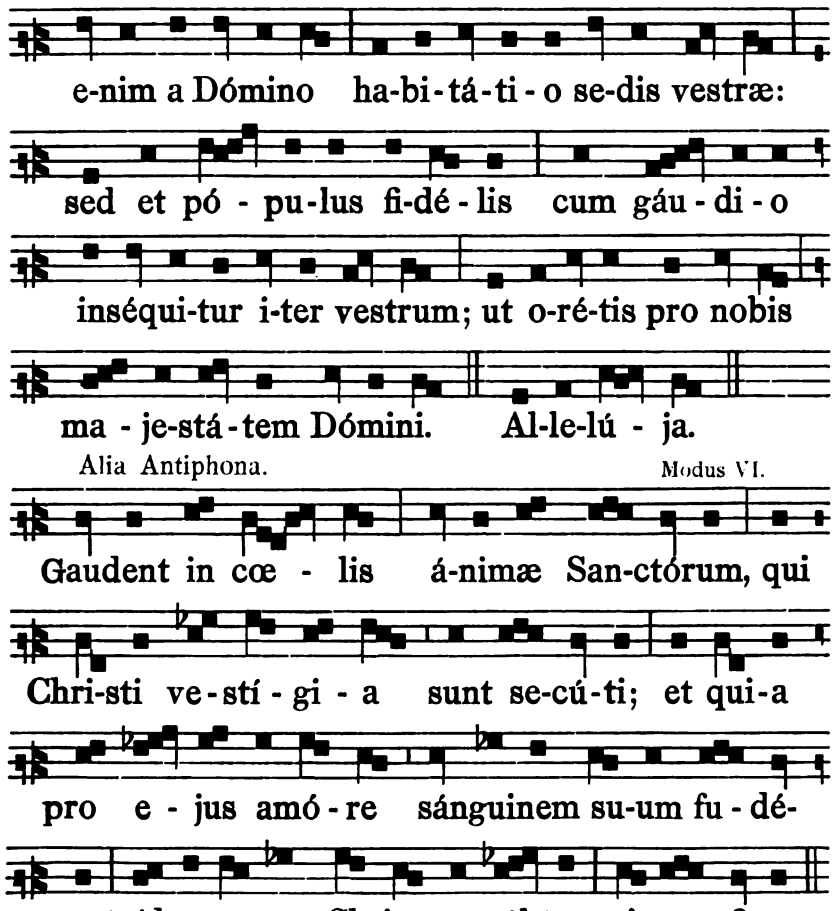

Alia Antiphona. Modus VI.

Interim processionaliter vadunt per Ecclesiam. Cum pervenerint ad altare, in quo Reliquiæ sunt condendæ, Reliquiis ipsis cum feretro prope altare positis, et luminaribus juxta illas ardentibus, Pontifex stans cum mitra ante altare, inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Modus IV. Fin. 1.

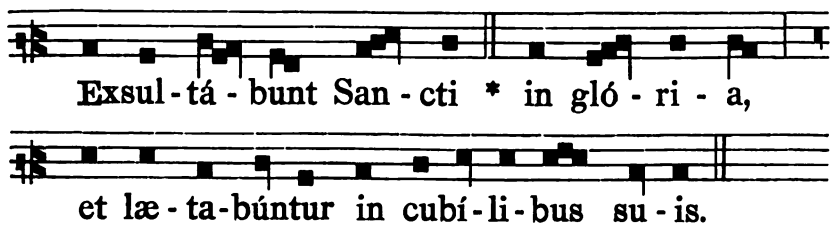

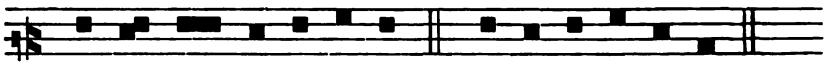

Ps. 149. Cantáte Dómino.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed repetitur Antiphona. Qua *dicta*, Pontifex, deposita mitra, versus ad altare dicit: . . .

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assístis, exaúdi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis permáneat hujus loci consecrátio; et benefícia tui múneris, univérsitas fidélium quæ tibi súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confessionem, id est, sepulchrum altaris, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis, faciens in singulis signum crucis, et dicens:

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlchrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax huic dómui.

Deinde deposita mitra, recondit veneranter vasculum ipsum cum Reliquiis, et aliis, prout hesterna die per eum fuit sigillatum, in sepulchro altaris; quibus reconditis, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Modus VI.

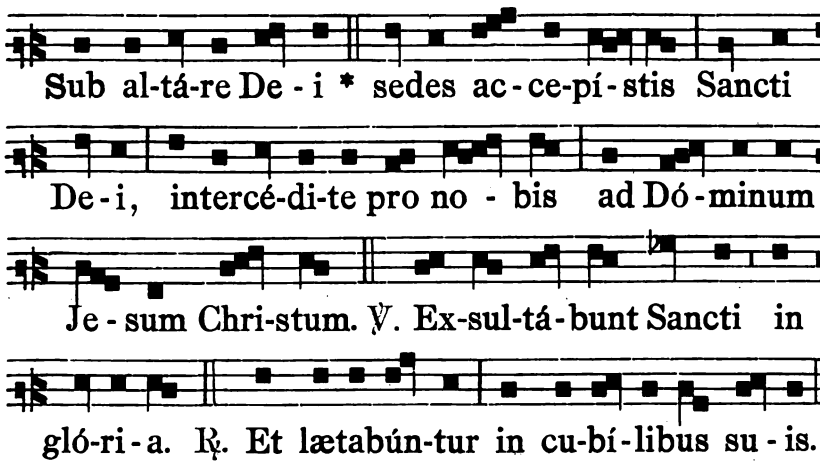

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

Interim dum præmissa cantantur, Pontifex sine mitra thurificat Reliquias inclusas. Quo facto, imposita sibi mitra, accipit tabulam seu lapidem cum quo debet claudi sepulchrum, in manum sinistram; et pollicem dexteræ manus intingit in sanctum Chrisma; et cum eo facit in medio dictæ tabulæ sive lapidis, de subtus, signum crucis, dicens:

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hæc tábula, (vel hic lapis) **per istam unctiónem, et Dei benedictiónem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.**

Et mox linit cum cæmento, ponit, et coaptat tabulam seu lapidem super sepulchrum, claudens illud, et inchoans, schola prosequente, Antiphonam:

Modus VIII.

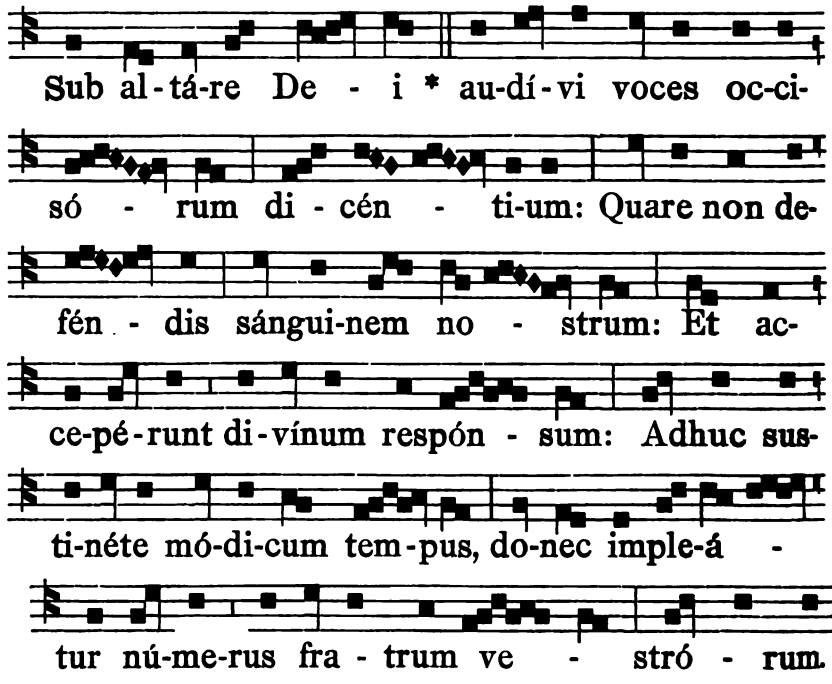

Alia Antiphona. Modus I.

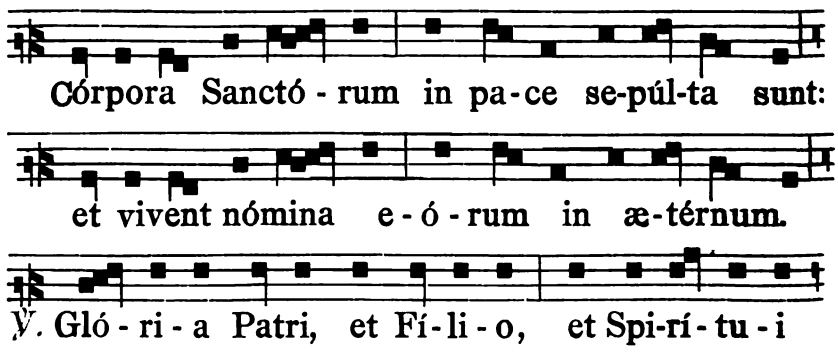

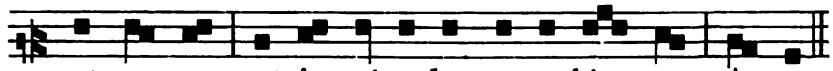

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœléstia: et præsta; ut quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam, seu lapidem super sepulchrum; deinde Pontifex intingit iterum pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo format signum crucis super eamdem tabulam, sive lapidem, dicens:

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Tum imponit incensum in thuribulum, dicens:

Ab illo benedicáris, in cujus honóre cremáberis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Et dextera manu producit desuper signum crucis, et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, cantum:

Modus VIII.

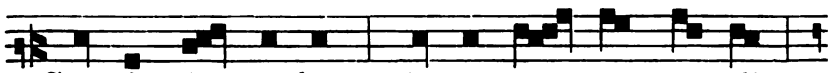

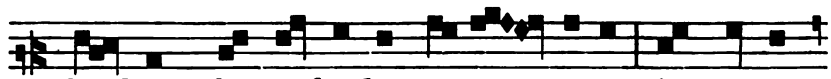

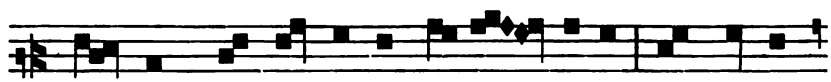

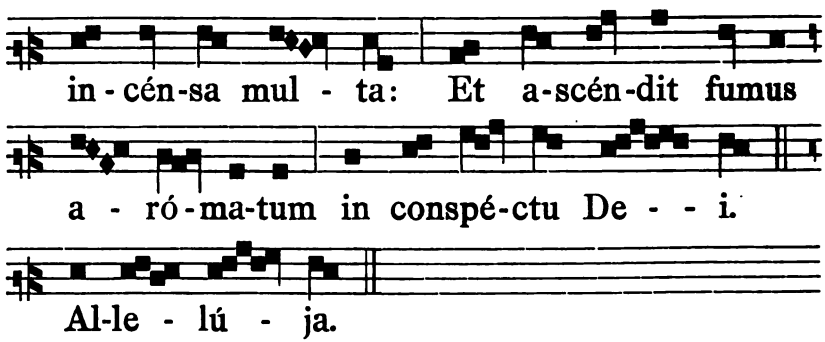

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper, donec præmissus cantus finiatur; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit:

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo, et copiósa benefícia christiánus pópulus assequátur; ut quicúmque tibi in hoc altári sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscéperit; et vitæ subsídia præséntis accípiat, et remissiónem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptiónis percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus; quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, **Ab illo benedicáris, etc.** ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circuit incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat; tunc enim Pontifici thuribulum præsentat; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, et, ut prius, incensat. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola prosequente, Responsorium:

Modus VII.

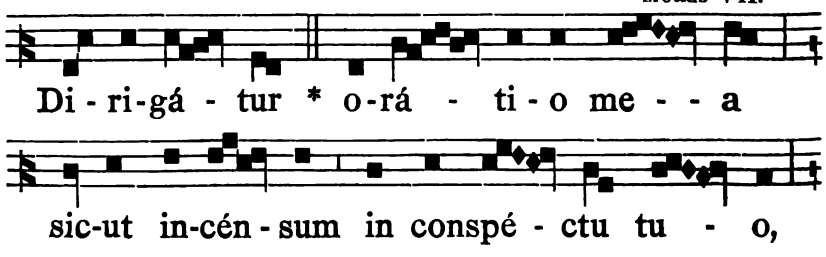

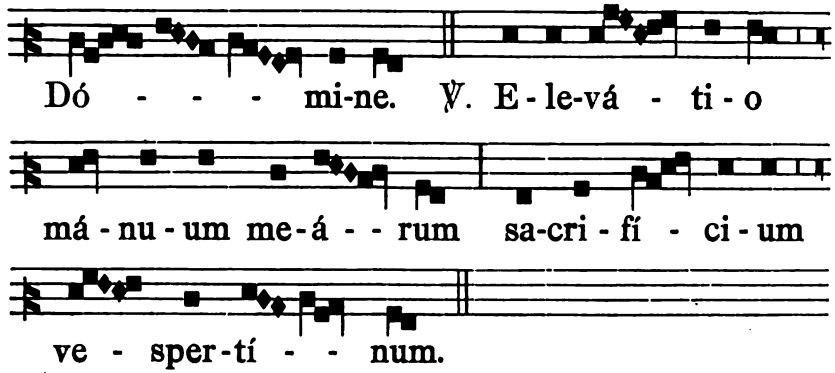

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incensatione, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Ton. VII. Fin. 3.

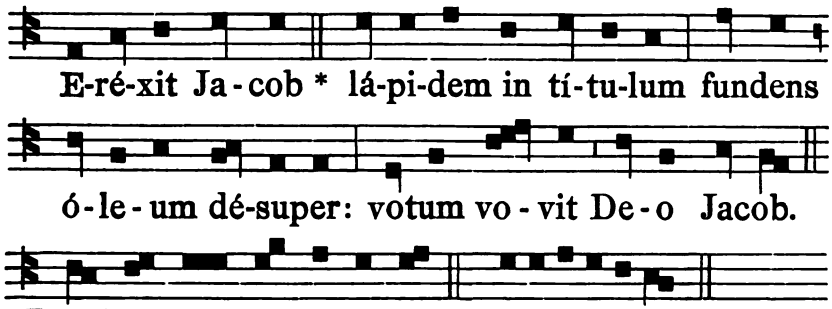

Ps. 83. Quam dilécta.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrimárum in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion
Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam * aúribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:
Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te

Et non dicitur **Glória Patri.**

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti cantantur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine:

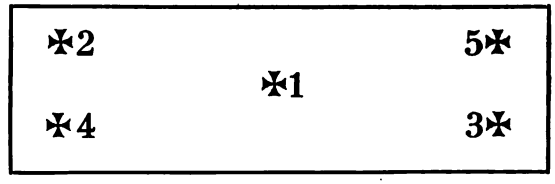

Dicens, dum singulas cruces facit:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium:

Modus VII.

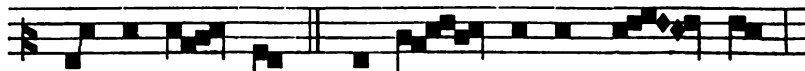

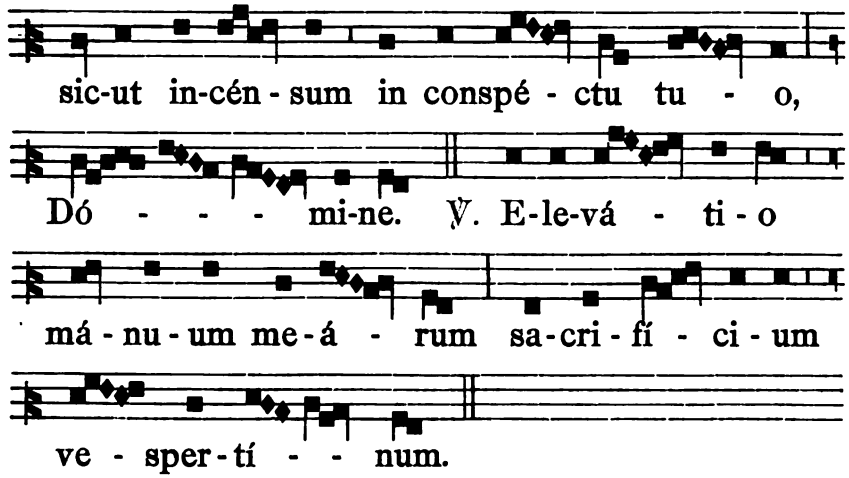

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dexteram, thurificando illud; deinde restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Adsit, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis píetas, et super hunc lápidem opem tuæ bene ✠dictiónis, et virtútem tuæ unctiónis infúnde; ut, te largiénte, réferat præmium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Ton. I. Fin. 3.

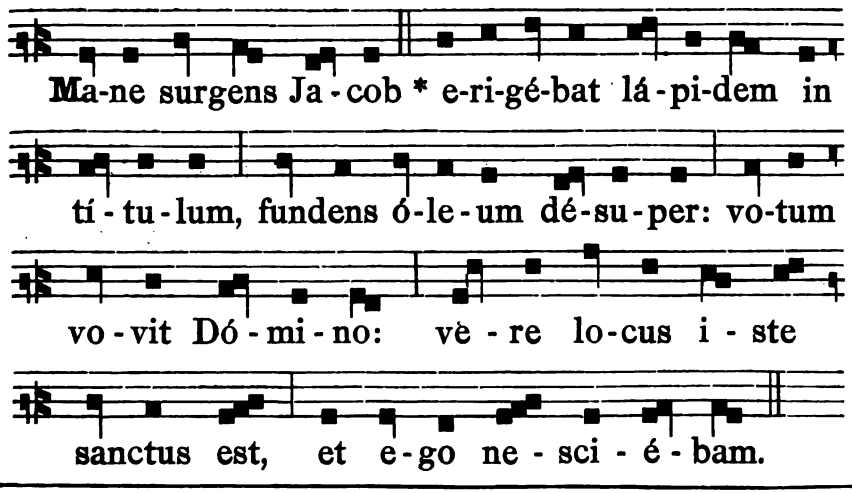

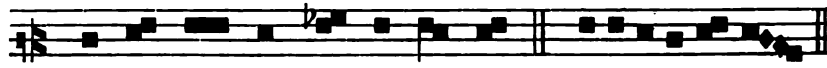

Ps. 91. Bonum est confitéri.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum, in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola prosequente, Responsorium:

Modus VII.

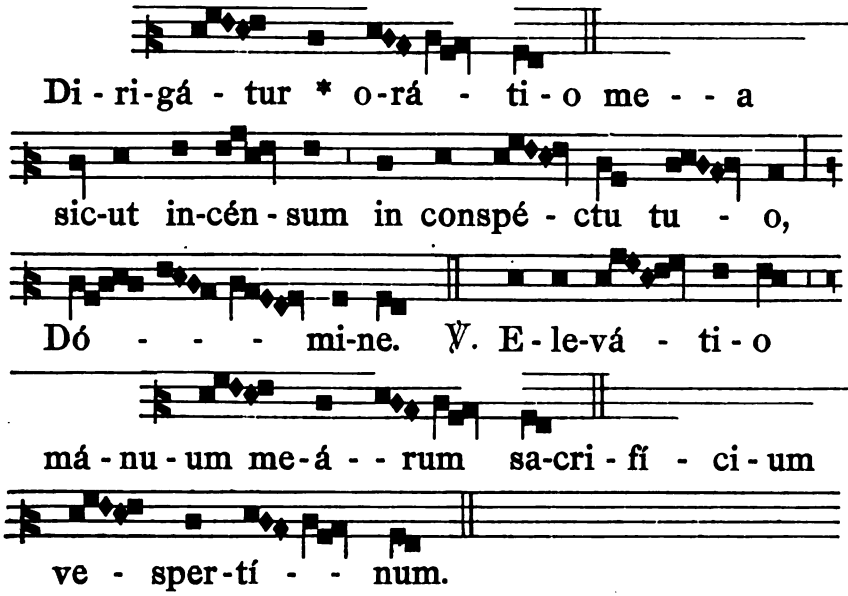

Quo incepto, circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando; quo facto, restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Adésto, Dómine, dedicatióni hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indígnis sancto liníta est óleo, bene ✠ dictiónis et sancti ✠ ficatiónis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Alia Oratio. **Orémus.**

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc, quod in honórem tuum, et in memóriam sancti tui N. nos indígni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictió-

nis sanctífica; et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus, auxílii tui munus osténde; ut huic altári impósita múnera semper accépta fieri digné-ris: et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita Pontifex incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Ton. VII. Fin. 1.

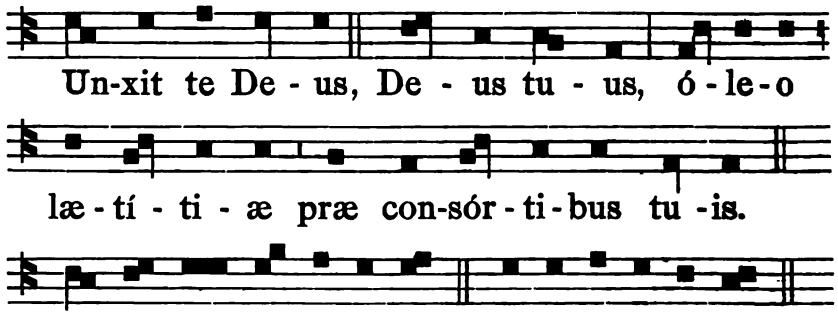

Ps. 44. Eructávit cor meum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a ómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ ɛgum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et blivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ɔse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum derecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ jus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducénır in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues os príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generaóne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinıe cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in edio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra poto, ad quamlibet crucem dicens:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nó) mine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, ı honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque mnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti I. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, nposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, chola prosequente, Responsorium:

Modus VII.

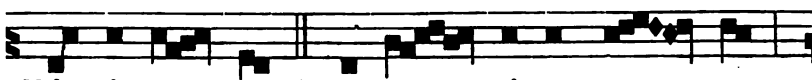

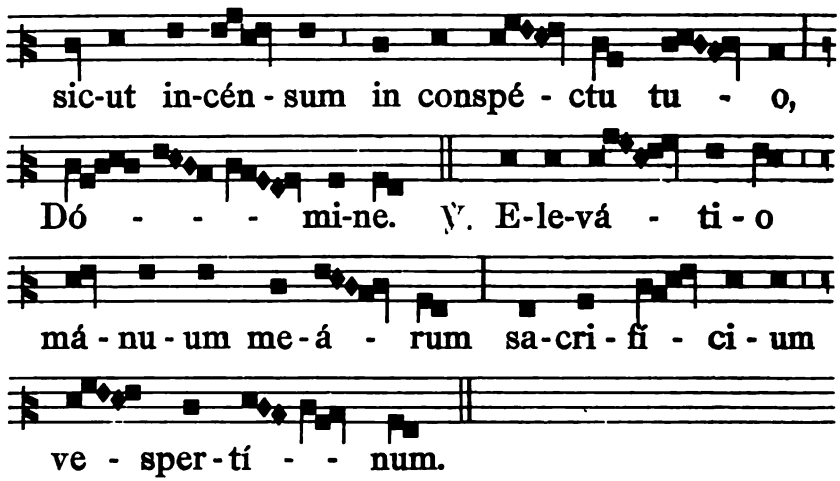

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola prosequitur Antiphonam:

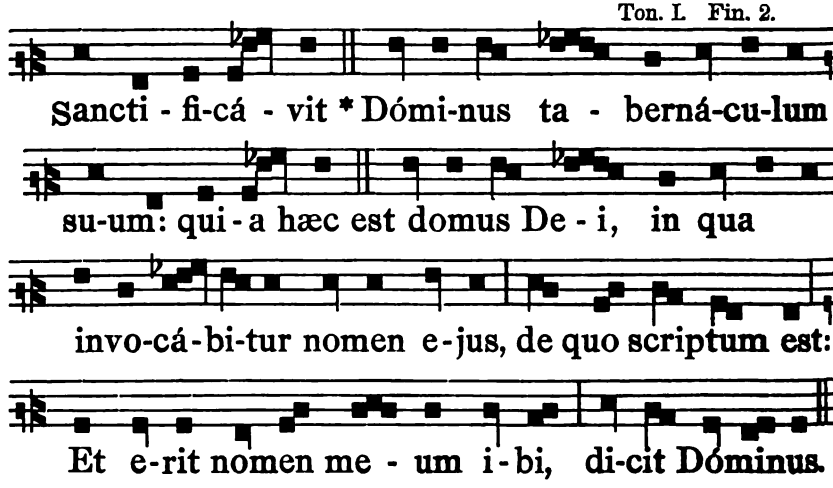

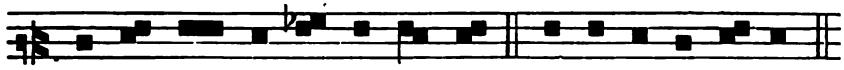

Ps. 45. Deus noster.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit de oleo Catechumenorum, et Chrismate pariter super altare, illud manu dextera confricans, liniens, et perungens. Quo facto, incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Tonus I. Fin. 3.

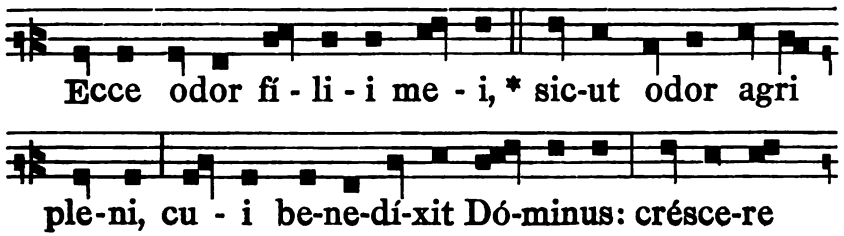

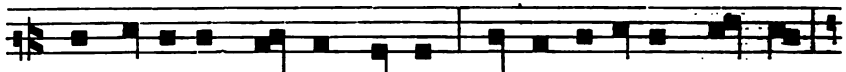

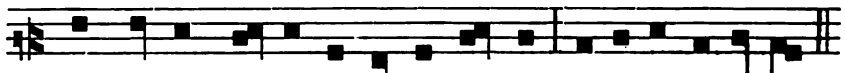

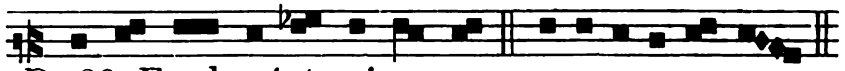

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit:

Lápidem hunc, fratres caríssimi, in quo unguéntum sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiénda pópuli sui vota, et sacrifícia, orémus ut Dóminus noster benedícat, et cónsecret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus; ut plebis vota suscípiat, et altári per sacram unctiónem perfécto, dum propitiatiónem Sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo dicto, inchoat Antiphonam, schola ipsam et Psalmum ac sequentia Responsoria prosequente. Tonus II.

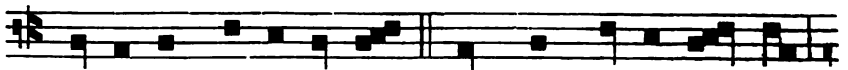

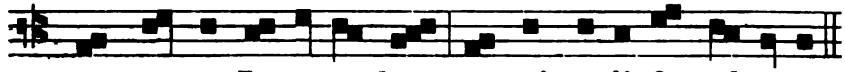

et tur-res Je-rú-sa-lem gemmis ædi-fi- cabúntur.

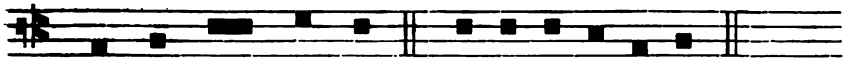

Ps. 147. Lauda Jerúsalem. E u o u a e.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicitur Responsorium. Modus VIII.

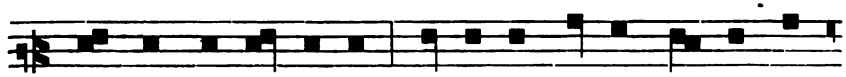

Hæc est Je-rú-sa-lem cí-vi-tas il-la magna cœ-

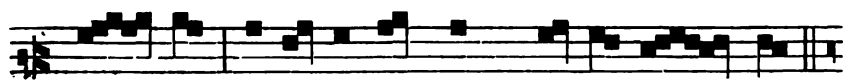

lé - stis, orná-ta tamquam sponsa A - gni.

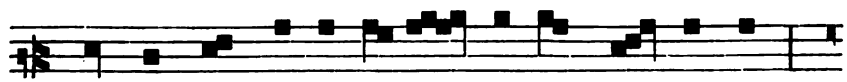

* Quó-ni - am ta-berná - cu-lum fa-cta est,

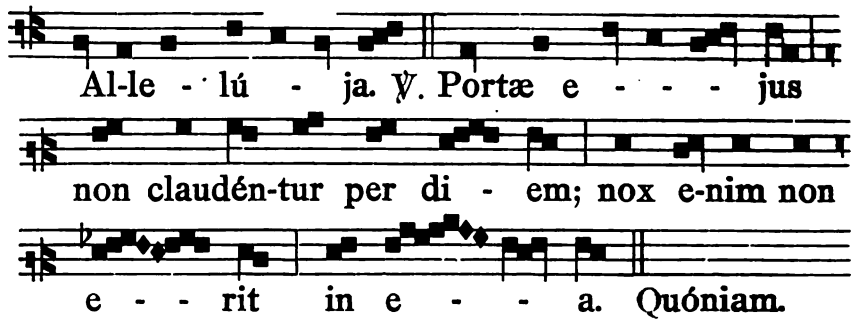

Aliud Responsorium.

Modus I.

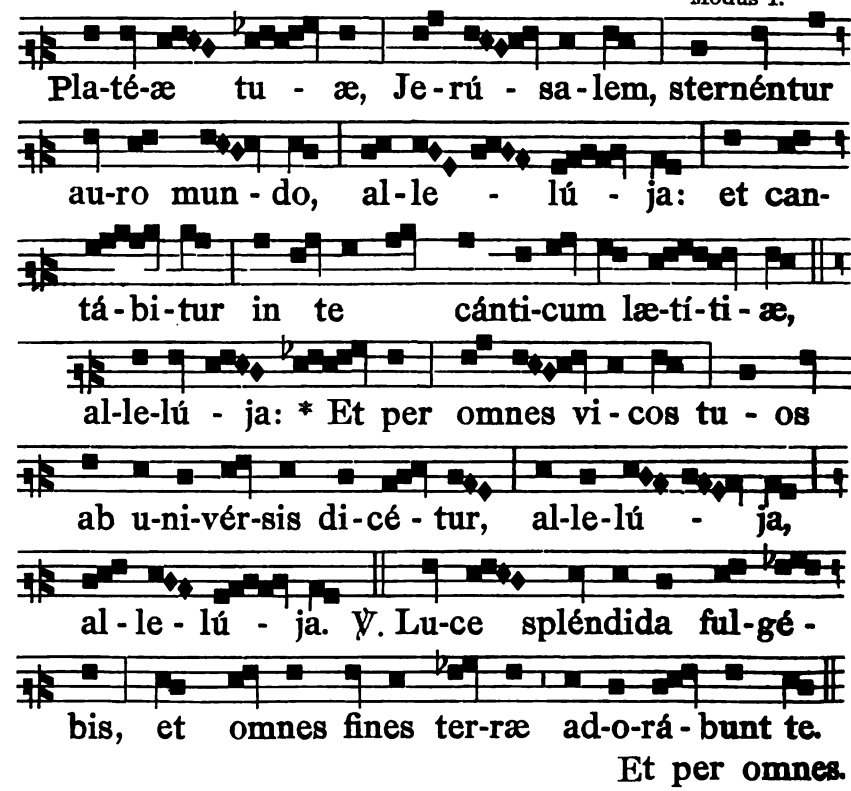

Incepta Antiphona, interim dum ipsa, et Psalmus, ac Responsoria prædicta cantantur, Pontifex cum mitra incipiens retro altare, et procedens ad ejus dexteram inungit Chrismate cum pollice dextero singulas duodecim cruces in parietibus Ecclesiæ depictas, ad unamquamque crucem dicens:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hoc templum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Et peruncta qualibet cruce, mox accepto thuribulo, illam incensat triplici ductu.

His peractis, Pontifex ad altare revertitur, ac stans cum mitra, et thurificans super illud, inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Modus I.

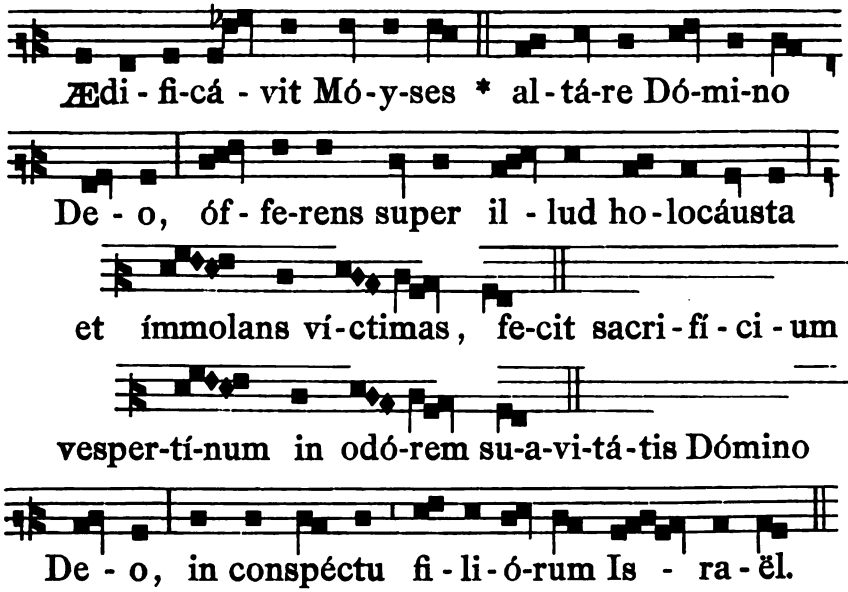

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit:

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplices implorémus, fratres caríssimi, ut altáre hoc sacrifíciis spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus offício præsénti bene ✠ dictióne sanctíficet, atque in eo semper oblatiónes famulórum suórum stúdio sanctæ devotiónis impósitas bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignétur; et spirituáli placátus incénso précibus famíliæ suæ promptus exaudítor assístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, dicens:

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur; dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretióso Fílii tui sánguine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola prosequente:

Modus II.

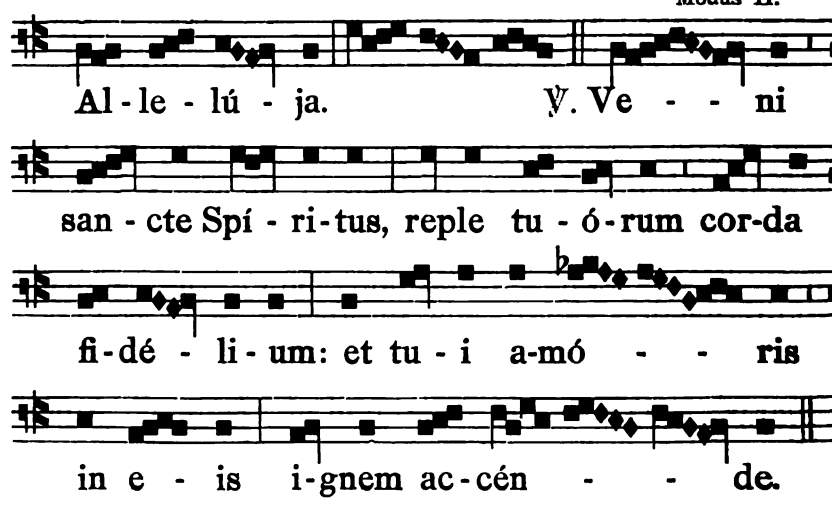

Nisi consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi: quia tunc, omisso **Allelúja,** dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et schola cantat Antiphonas duas sequentes:

Antiphona. Modus IV.

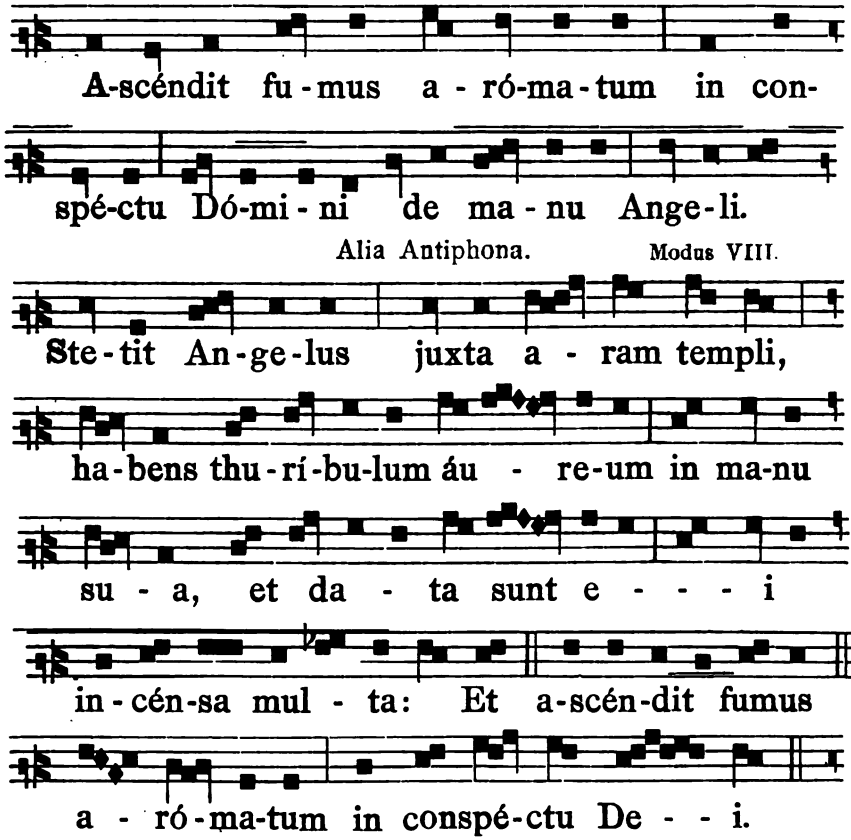

Alia Antiphona. Modus VIII.

Sine **Allelúja.** Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, clemens, et propítius preces nostræ humilitátis exaúdi, et réspice ad hujus altáris tui holocaústum, quod non igne visíbili probétur, sed infúsum sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat,

et legítime se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc, combustis candelis, et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Deus omnípotens, in cujus honórem, ac beatíssimæ Vírginis Maríæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam Sancti tui N. nos indígni altáre hoc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exaúdi, et præsta, ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint pínguia, et sancti Spíritus tui semper rore perfúsa; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi famíliæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdines cures, preces exaúdias, vota suscípias, desideráta confírmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus,

Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, Præfationem hanc:

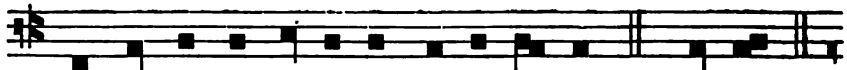

Per ómni-a sæcu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

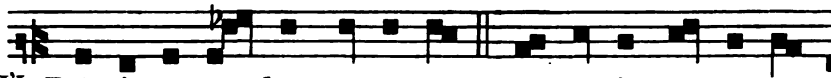

℣. Dómi-nus vo-bíscum. ℟. Et cum spíri-tu tu-o.

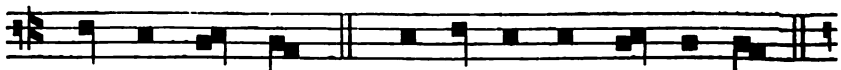

℣. Sursum cor-da. ℟. Ha-bémus ad Dó-mi-num.

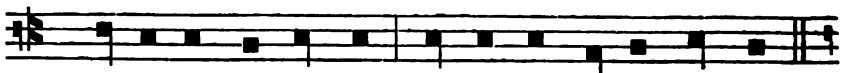

℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no De-o no-stro.

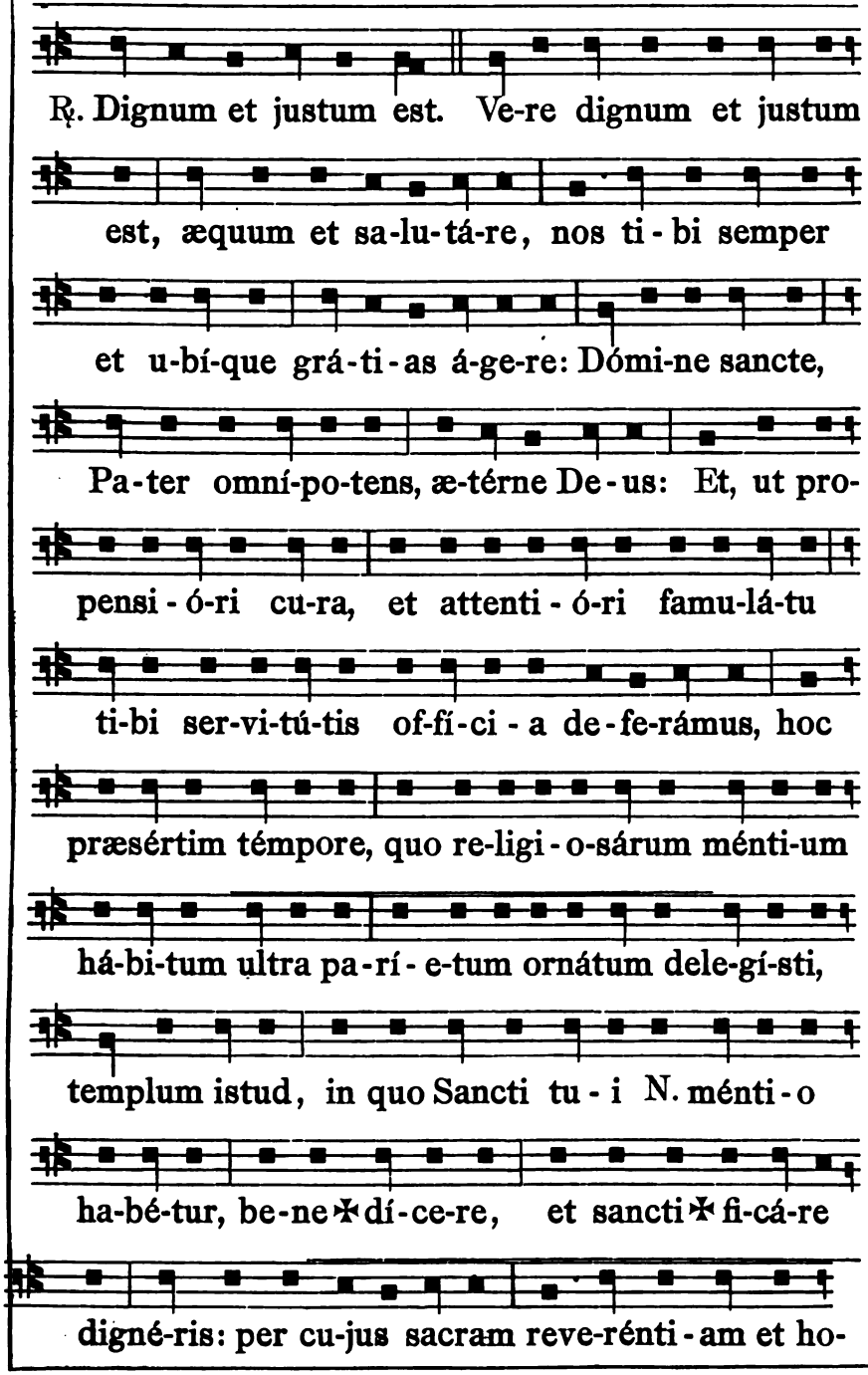
℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum
est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper
et u-bí-que grá-ti-as á-ge-re: Dómi-ne sancte,
Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us: Et, ut pro-
pensi-ó-ri cu-ra, et attenti-ó-ri famu-lá-tu
ti-bi ser-vi-tú-tis of-fí-ci-a de-fe-rámus, hoc
præsértim témpore, quo re-ligi-o-sárum ménti-um
há-bi-tum ultra pa-rí-e-tum ornátum dele-gí-sti,
templum istud, in quo Sancti tu-i N. ménti-o
ha-bé-tur, be-ne✠dí-ce-re, et sancti✠fi-cá-re
digné-ris: per cu-jus sacram reve-rénti-am et ho-

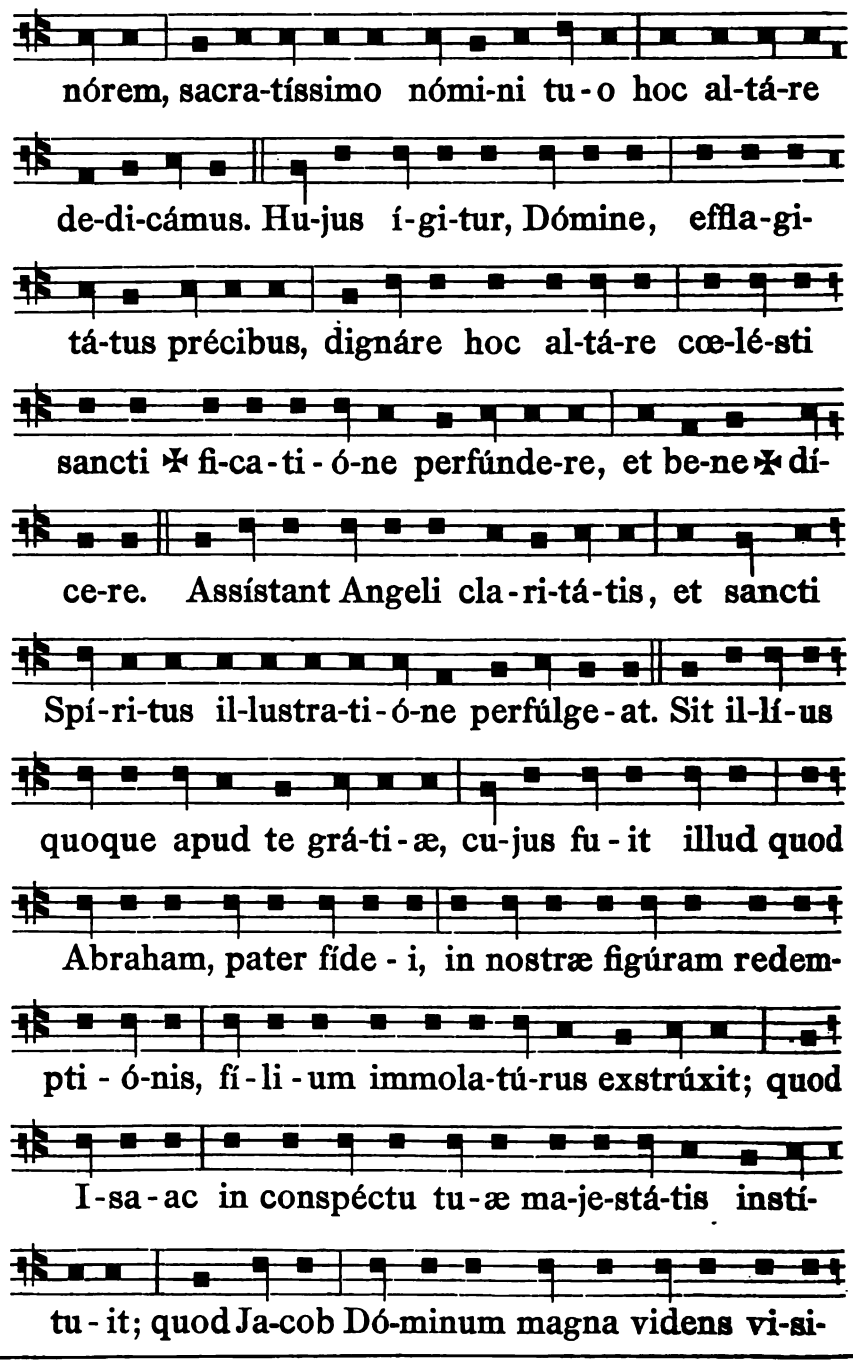
nórem, sacra-tíssimo nómi-ni tu-o hoc al-tá-re
de-di-cámus. Hu-jus í-gi-tur, Dómine, effla-gi-
tá-tus précibus, dignáre hoc al-tá-re cœ-lé-sti
sancti ✠ fi-ca-ti-ó-ne perfúnde-re, et be-ne✠dí-
ce-re. Assístant Angeli cla-ri-tá-tis, et sancti
Spí-ri-tus il-lustra-ti-ó-ne perfúlge-at. Sit il-lí-us
quoque apud te grá-ti-æ, cu-jus fu-it illud quod
Abraham, pater fíde-i, in nostræ figúram redem-
pti-ó-nis, fí-li-um immola-tú-rus exstrúxit; quod
I-sa-ac in conspéctu tu-æ ma-je-stá-tis instí-
tu-it; quod Ja-cob Dó-minum magna videns vi-si-

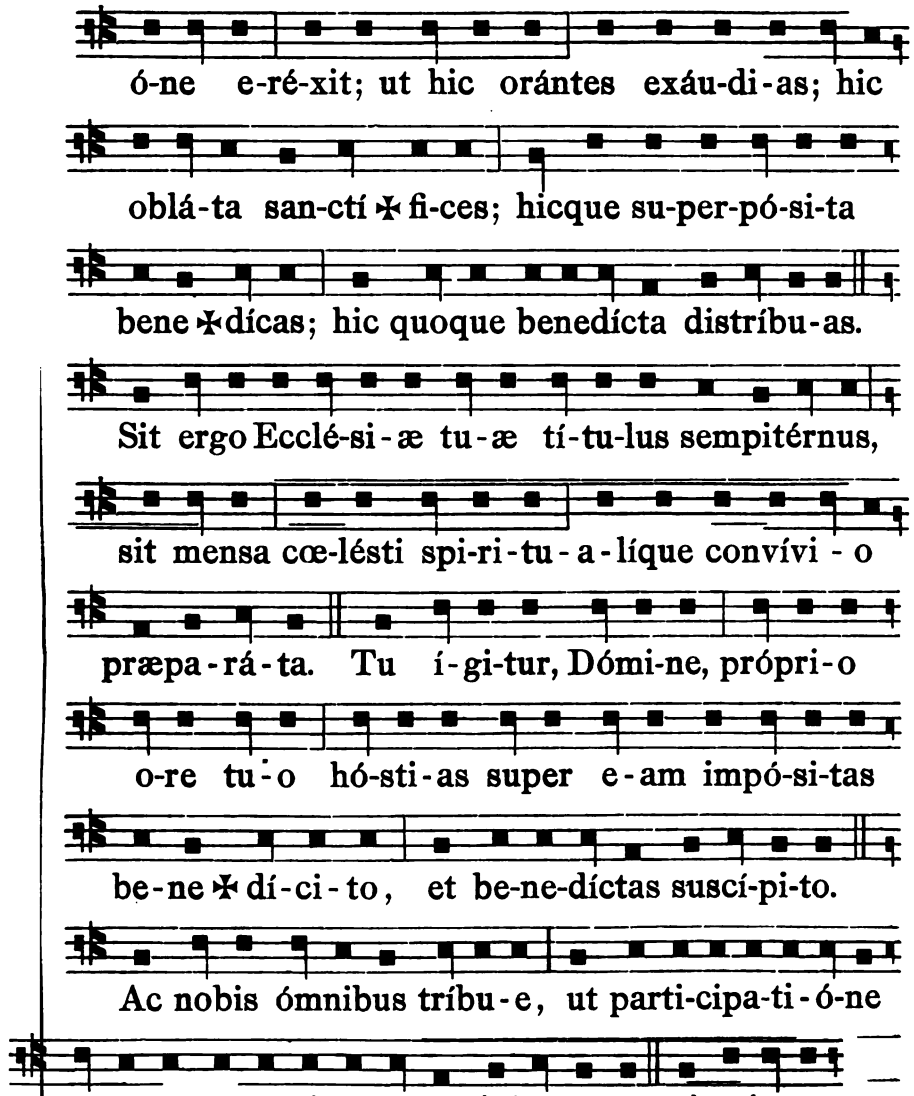

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Tonus VIII. Fin. 2.

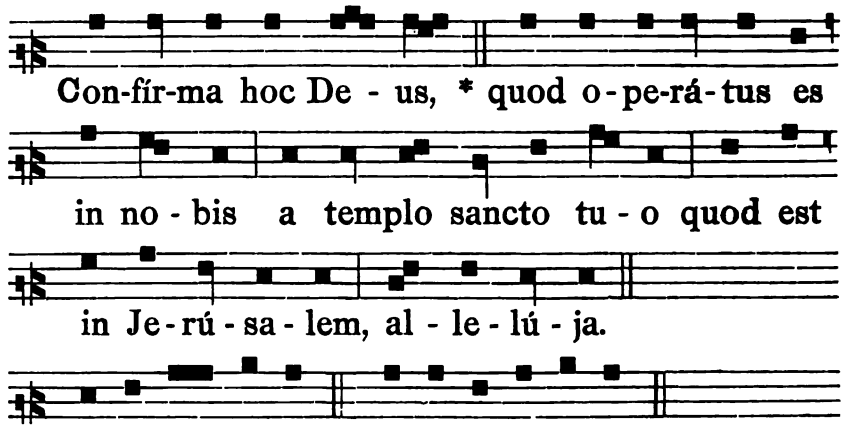

Ps. 67. Exsúrgat Deus. E u o u a e.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dñum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dño, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto facit crucem in fronte altaris, nihil dicens. Quo facto, ac prædictis Antiphona, et Psalmo finitis, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorámus, ut altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiénda pópuli tui múnera inúnctum poténter bene-✠dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: ut quod nunc a nobis indígnis, sub tui Nóminis invocatióne, in honórem beatíssimæ Vírginis Maríæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam Sancti tui N. sacrosáncti Chrísmatis unctióne delibútum est, pláceat tibi, atque altáre máneat perpétuum; ut quidquid deínceps super illud oblátum, sacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocaústum; atque ómnium hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benígne suscipiántur, et per ea víncula peccatórum nostrórum absolvántur, máculæ deleántur, véniæ impetréntur, grátiæ acquirántur, quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto inungit in modum crucis conjunctiones mensæ, seu tabulæ altaris, et tituli, sive stipitis, quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

Orémus.

Súpplices te deprecámur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cœlésti bene ✠ dictióne sanctífices; et sicut Melchísedech Sacerdótis præcípui oblatiónem dignatióne mirábili suscepísti, ita impósita huic novo altári múnera semper accépta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlésti sanctificatióne salvátus, animárum quoque suárum salútem perpétuam consequátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis, seu Acolythis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas et mundas, vasa et ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesiæ, ac altaris consecratorum pertinentia, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, illa benedicit, dicens:

BENEDICTIO

TOBALEARUM, VASORUM, ET ORNAMENTORUM ECCLESIÆ, ET ALTARIS CONSECRATORUM.

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**
℟. **Qui fecit cœlum et terram.**
℣. **Dóminus vobíscum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui ab inítio utília, et necessária homínibus creásti, témplaque manu hóminum facta Nómini tuo sancto dicári, tuæque

habitatiónis loca vocári voluísti; quique per fámulum tuum Móysen vestiménta Pontificália et Sacerdotália, seu Levítica, etália quæque divérsi géneris ornaménta ad cultum et decórem tabernáculi, et altáris tui fíeri decrevísti; exaúdi propítius preces nostras, et ómnia hæc diversárum speciérum ornaménta in usum hujus Ecclésiæ tuæ, et altáris ad honórem et glóriam tuam præparáta purificáre, bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre per nostræ humilitátis servítium dignéris: ut divínis cúltibus, et sacris mystériis apta exsístant, hisque confectióni Córporis et Sánguinis Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri dignis pareátur famulátibus: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta; tum ministri ponunt super altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum; deinde vestiunt altare tobalcis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola ipsam ac alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis prosequente.

Antiphona. Modus VIII.

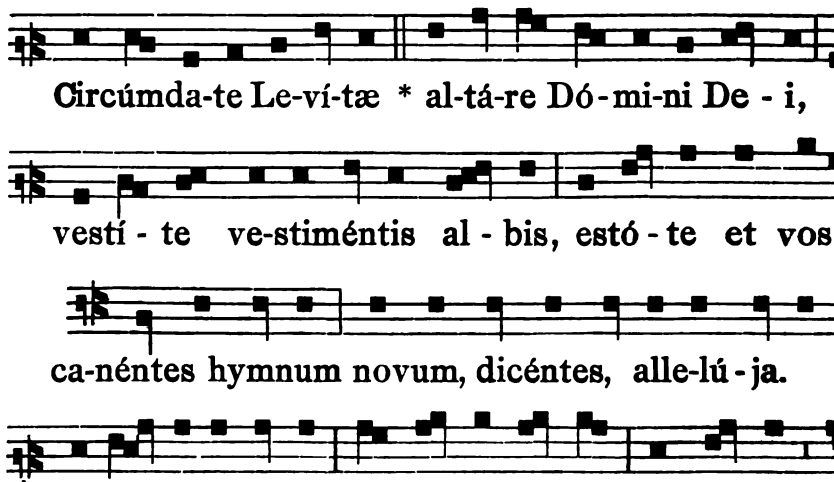

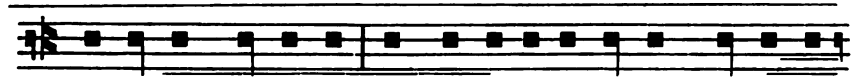

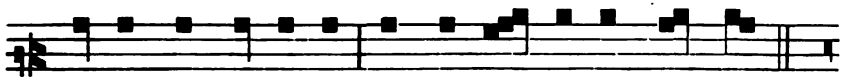

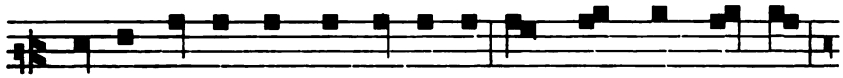

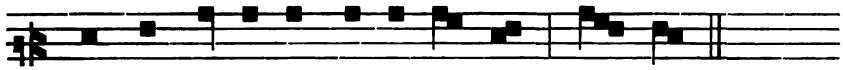

Alia Antiphona. Modus VIII.

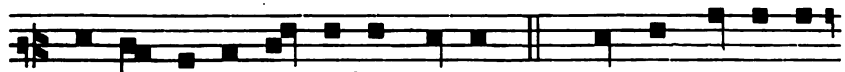

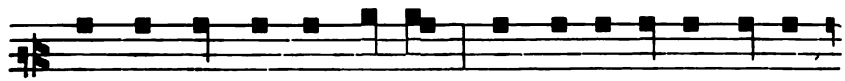

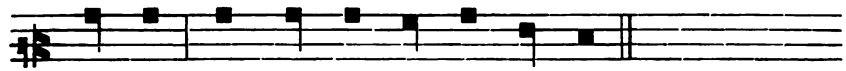

Deinde dicitur Responsorium. Modus II.

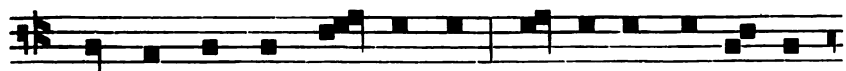

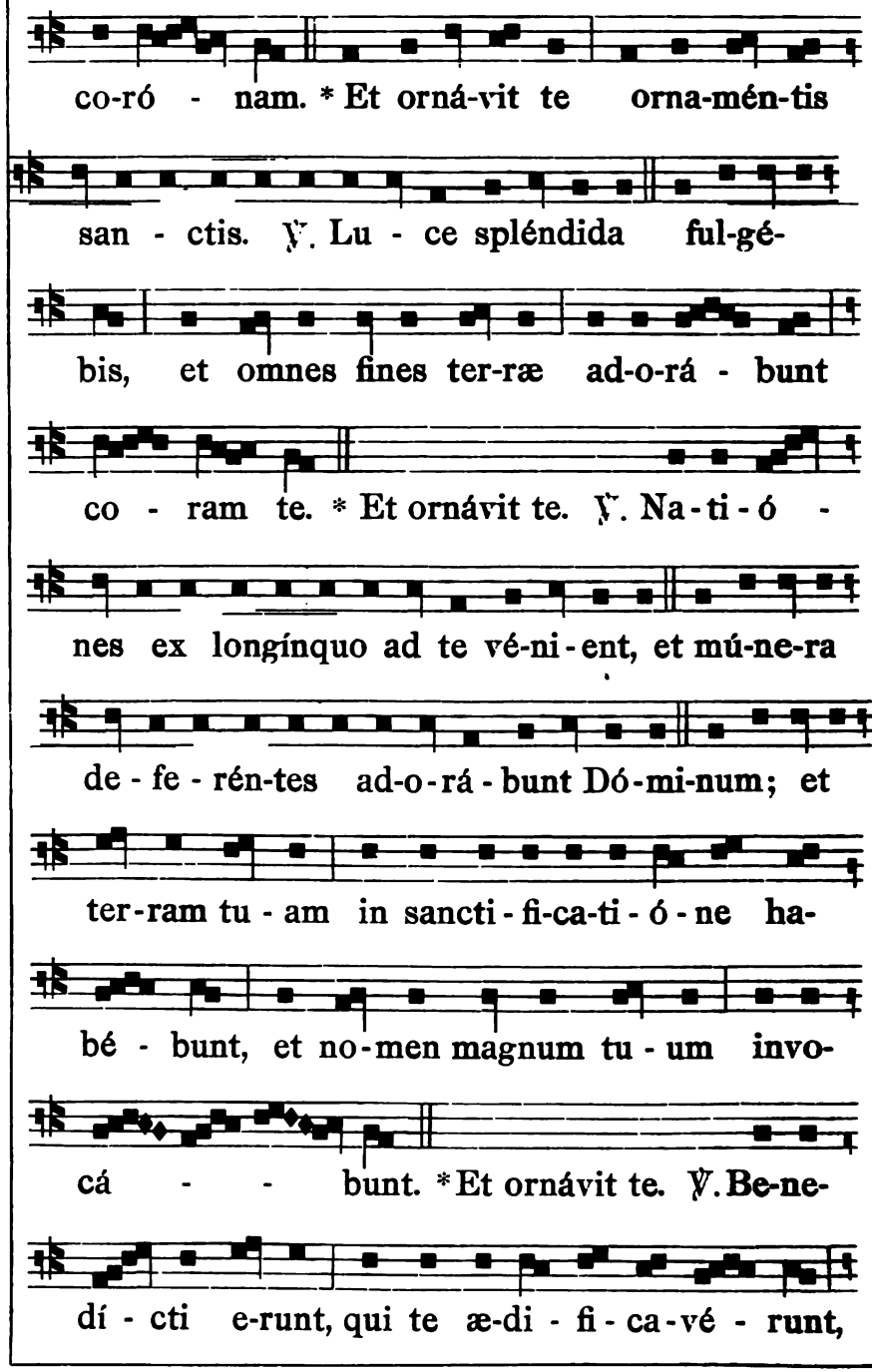
co-ró - nam. * Et orná-vit te orna-mén-tis
san - ctis. ℣. Lu - ce spléndida ful-gé-
bis, et omnes fines ter-ræ ad-o-rá - bunt
co - ram te. * Et ornávit te. ℣. Na-ti-ó -
nes ex longínquo ad te vé-ni-ent, et mú-ne-ra
de - fe - rén-tes ad-o-rá - bunt Dó-mi-num; et
ter-ram tu - am in sancti - fi-ca-ti - ó - ne ha-
bé - bunt, et no-men magnum tu - um invo-
cá - - bunt. * Et ornávit te. ℣. Be-ne-
dí - cti e-runt, qui te æ-di - fi - ca-vé - runt,

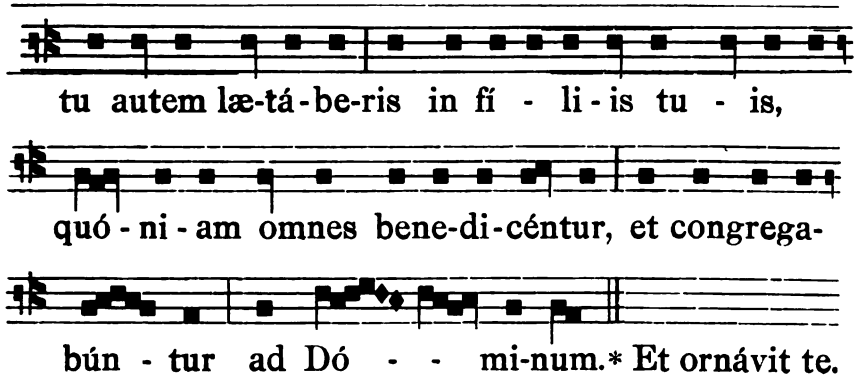

Et non dicitur **Glória**, sed sequens Antiphona cantatur.

Tonus VI.

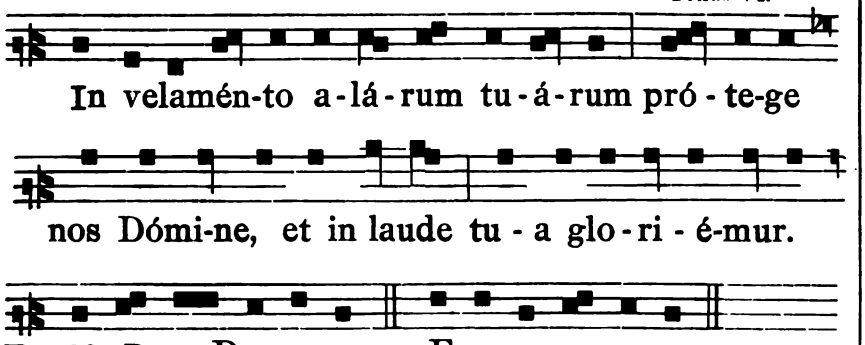

Ps. 62. Deus Deus meus. E u o u a e.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua. Glória Patri. Sicut erat.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare, et facta cruci super altari positæ reverentia, incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Modus IV.

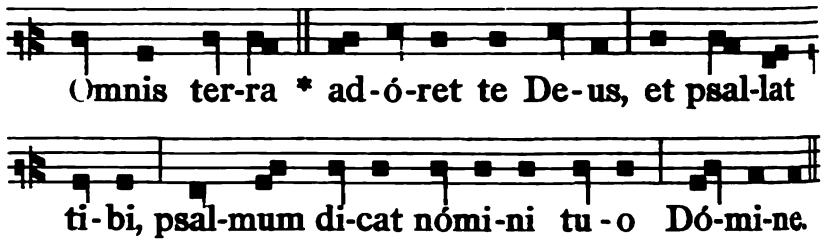

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis: et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur: et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit: quo facto, stans ante medium altaris, dicit:

Orémus.

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis benedictióne sanctí-✠fica; et ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténde; ut hic sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrarium, ubi, leposito pluviali, si celebrare voluerit, quod conveniens est, accipit ;andalia, dicens Psalmum. **Quam dilécta.** cum aliis; deinde, lotis nanibus, accipit omnia paramenta Pontificalia albi coloris. Interim)rnatur Ecclesia, et luminaria super altari, et credentia, atque alibi, ıbi placuerit, accenduntur. Tunc exit Pontifex Missam celebra- urus. Si vero fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Missam ;olemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Missa dicitur prout in Missali, in ipsa die Dedicationis Ecclesiæ.

In fine Pontifex dat Benedictionem solemnem, dicens: **Sit nonen Dómini benedíctum, etc.**

Et Indulgentias supra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ;d sacristiam, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

Deinde cineres per Ecclesiam aspersi, in quibus litteræ Græcæ :t Latinæ scriptæ sunt, per ministros Ecclesiæ tolluntur, et Eccle- ;ia totaliter mundatur.

DE ALTARIS CONSECRATIONE,

QUÆ FIT SINE ECCLESIÆ DEDICATIONE.

Altaris consecratio, quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit. Sane sero ante diem consecrationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergameno, scriptam sub hac forma:

M. DCCC..... etc. die N. ***mensis*** N. ***Ego*** N. ***Episcopus*** N. ***consecravi altare hoc in honorem sancti*** N. ***et Reliquias sanctorum Martyrum*** N. ***et*** N. ***in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario consecrationis hujusmodi ipsum visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.***

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et in honesto et mundo loco ponens, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus. Celebrandæque sunt Vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad altaris consecrationem sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla; oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vasculo, et ampulla; una libra thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus, vas aqua plenum, quod in presbyterio ponitur; vas cum cineribus; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad

extergendam mensam altaris consecrandi, quoties expedierit: cooopertura linea cerata ad mensuram ipsius altaris consecrandi; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum, et thuris: vas, in quo ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena: sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulchro Reliquiarum, et junctura mensæ altaris cum stipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo intortitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vas cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; bombyx pro extergenda cruce, quæ fit in stipite altaris: tobaleæ novæ mundæ; et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et altaris, postquam consecratum fuerit, pertinentia benedicenda.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam, et sedens in sede ad dexteram, vel in faldistorio ad sinistram altaris consecrandi, incipit et dicit voce submissa cum clericis septem Psalmos cum Antiphona: **Ne reminiscáris, etc.** ut in fine hujus fasciculi, sine Litaniis. Induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Sicque paratus, septem Psalmis expletis, Pontifex cum ministris accedit coram altari consecrando; ubi deposito baculo Pastorali, et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur sequentem Antiphonam; quæ una cum omnibus aliis Antiphonis et Responsoriis in hujusmodi consecratione cantandis habetur sub notis, supra in Consecratione altaris, quæ fit in Ecclesiæ Dedicatione, pag. **16.** ubi est recurrendum, si officium consecrationis hujusmodi fit in cantu.

Antiph. **Adésto Deus, unus omnípotens, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus.**

Deinde dicit, stans eodem modo:

Orémus.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. **Amen.**

Qua dicta, Pontifex accepta mitra, procumbit super faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias ut in fine hujus fasciculi, vel cantoribus deficientibus, Pontifex eas legit, in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore,

et nomine dedicatur ipsum altare, et illi, quorum Reliquiæ in includuntur. Postquam autem dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus, etc.
℟. **Te rogámus, audi nos.**

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, dexteram in altum extendens, producit communiter super aram, et stipitem altaris consecrandi ter successive signum crucis, dicens primo:

Ut altáre hoc ad honórem tuum, et nomen Sancti N. consecrándum bene ✠ dícere dignéris.
℟. **Te rogámus, audi nos.**

Secundo dicit:

Ut altáre hoc ad honórem tuum, et nomen Sancti N. consecrándum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. ℟. **Te rogámus, audi nos.**

Tertio dicit:

Ut altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen Sancti N. consecrándum bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.
℟. **Te rogámus, audi nos.**

Quo dicto, et deposito baculo Pastorali, iterum accumbit super faldistorium, et perficiuntur Litaniæ. Quibus finitis, ab accubitu surgit, et cum mitra accedit versus altare consecrandum, et distans ab illo spatio congruenti, deposita mitra, genuflexus dicit cantando, si in cantu fit officium, alioquin competenti voce dicit sine notis quod etiam in omnibus aliis sequentibus observatur.

Deus, in adjutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice surgente, chorus seu ministri respondent:

Dómine, ad adjuvándum me festína.

Tunc Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Chorus, seu ministri respondent:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Sine **Allelúja.** Et id eisdem modo et loco, secundo et tertio fit, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra benedicit aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis; et faciens, prout habetur supra *sub Ecclesiæ* Dedicatione, pag. **28.** usque ad Orationem.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor, et conservátor humáni géneris, etc. inclusive.

Post hæc Pontifex procedit ad altare cum mitra, et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequ. (cum cantu, pag. 33):

Introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta si necesse fuerit.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Iterum repetitur Antiphona.

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Antiphona tota repetitur.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Iterum repetitur Antiphona.

Confitébor tibi in cíthara, Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Repetitur ut prius Antiphona:

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona prædicta repetitur:

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare, intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens:

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, in honórem Dei omnipoténtis, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam Sancti N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, etc.

Fiunt autem primum crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum:

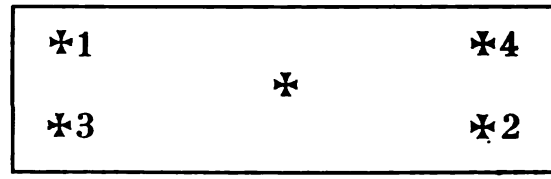

Quo facto, et finitis Antiphona et Psalmo prædictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfiguratióne Patriárcha Jacob lápidem eréxit in títulum, quo fieret sacrifícium, et portæ cœli désuper aperirétur orácu-lum; súpplices tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidis hujus expolítam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcípias, qui quondam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua prædicta cum cinere et vino benedicta, cum aspersorio de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur:

Aspérges me, Dómine. Quæ tota dicitur, et repetitur cum Psalmo **Miserére,** eo modo, prout supra, pag. **35.** de Consecratione altaris in Ecclesiæ Dedicatione ordinatum est. Quo facto, Pontifex stans sine mitra ante medium altaris, dicit:

℣. **Dómine exaúdi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Deus, qui es visibílium rerum ómnium et invisibílium cónditor, et cunctárum sanctificatiónum consecrátor, ad dedicatiónem hujus Domínicæ mensæ adésse dignáre; et quæ sacráto óleo, et Chrísmate a nobis

indígnis est liniénda, et benedicénda, tuæ sancti- ✠ ficatiónis in eam infúnde virtútem et consecratiónem; ut omnes qui ad eam te deprecatúri accésserint, tuæ propitiatiónis auxílium séntiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde ibidem cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox deposita mitra benedicit, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sanctí ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum; Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum, in quo nocte præterita conservatæ Reliquiæ fuerunt: sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus Dómine, cunctas iniquitátes nostras; ut ad Sancta Sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ingressus vero sine mitra, stans juxta, et versus ad Reliquias, dicit:

Orémus.

Fac nos, quæsumus Dómine, Sanctórum tuórum tibi speciáliter dedicáta membra digne contíngere, quorum patrocínia cúpimus incessánter habére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex sine mitra accipit reverenter vasculum Reliquiarum: tum, accepta mitra, portat eas solemniter et processionaliter ad altare consecrandum; vel, si sint super feretrum, per Sacerdotes ferri facit, inchoans, schola prosequente, Antiphonam. Si vero fit cum cantu, vide pag. 50.

Cum jucunditáte exíbitis, et cum gaúdio deducémini, nam et montes, et colles exsílient exspectántes vos cum gaúdio, Allelúja.

Poterit deinde etiam dici, si expedierit, sequens Responsorium cum cantu, pag. **50**.:

Súrgite, Sancti Dei, de mansiónibus vestris, loca sanctificáte, plebem benedícite, * Et nos hómines peccatóres in pace custodíte. ℣. Ambuláte Sancti Dei ad locum prædestinátum, qui vobis præparátus est. * Et nos hómines.

Cumque pervenerit prope ipsum altare, deponit eas reverenter cum luminaribus super feretrum vel aliquam tabulam honeste ibidem paratam, luminaribus juxta illas ardentibus, et mox Pontifex cum mitra stans prope altare inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam. Si vero fit cum cantu, vide pag. **57.**

Exsultábunt Sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur **Glória Patri,** sed Antiphona repetitur. Qua finita, Pontifex, deposita mitra, stans versus ad altare, dicit:

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assístis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis permáneat hujus loci consecrátio; et benefícia tui múneris, univérsitas fidélium quæ tibi súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Et mox Pontifex, accepta mitra, signat cum pollice dexteræ manus de Chrismate confessionem, id est, sepulchrum altaris, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis; faciens in singulis signum crucis, et dicens, dum unamquamque crucem facit:

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlchrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax huic dómui.

Deinde, deposita mitra, recondit ibi vasculum cum Reliquiis et aliis in eo inclusis veneranter, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 59):

Sub altáre Dei sedes accepístis, Sancti Dei, intercédite pro nobis ad Dóminum Jesum Christum.

℣. **Exsultábunt Sancti in glória.**

℟. **Et lætabúntur in cubílibus suis.**

Et non dicitur **Glória Patri,** sed repetitur Antiphona. Interim dum præmissa dicuntur, Pontifex stans sine mitra, imposito, et benedicto incenso in thuribulo, et illo a Diacono accepto, thurificat Reliquias inclusas: quo facto, imposita sibi mitra, accipiens lapidem, seu tabulam, cum qua debet claudi sepulchrum, facit cum pollice crucem de Chrismate in medio ejus de subtus, dicens:

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hæc tábula, (vel hic lapis) **per istam unctiónem, et Dei benedictiónem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.**

406603

Et mox ponit, et coaptat tabulam, seu lapidem super sepulchrum, claudens illud, et inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 60.

Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium: Quare non deféndis sánguinem nostrum? et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

Alia Antiphona: cum cantu, pag. 60.

Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum.

℣. **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.**

℟. **Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.**

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœléstia: et præsta; ut quorum hic Relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

Tunc, accepta mitra Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam seu lapidem super sepulchrum: deinde Pontifex facit crucem desuper ex Chrismate cum pollice dexteræ manus, dicens:

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Tum, deposita mitra, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 61.

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuríbulum aúreum in manu sua; et data sunt ei incénsa multa; et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúja.

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum et sinistrum latus, ante et desuper, donec præmissus cantus finiatur; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit:

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo, et copiósa benefícia christiánus pópulus assequátur; ut quicúmque tibi in hoc altári sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscéperit; et vitæ subsídia præséntis accípiat, et remissiónem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptiónis percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis in medio, et in quatuor ejus cornibus; quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, **Ab illo benedicáris, etc.** ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circuit, incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat; tunc enim Pontifici thuribulum præsentat; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, et, ut prius, incensat. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium: cum cantu, pag. **62.**

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine.

℣. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incensatione, Pontifex inchoat, schola sive ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. **63.**

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper: votum vovit Deo Jacob.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Repetitur Antiphona.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Repetitur Antiphona.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Repetitur Antiphona.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Repetitur Antiphona.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Repetitur Antiphona.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Repetitur Antiphona.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Repetitur Antiphona.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Repetitur Antiphona.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Repetitur Antiphona.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Repetitur Antiphona.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Repetitur Antiphona.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona repetitur. Dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et in quatuor ejus cornibus, in locis in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet primam in medio altaris, secundam in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine:

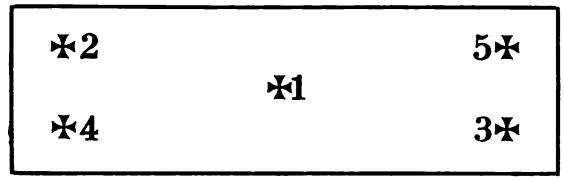

Dicens dum singulas cruces facit:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium: cum cantu, pag. **62.**

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine.

℣. **Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.**

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dexteram, thurificando illud: deinde restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, sine mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Adsit, Dómine misericórdiæ tuæ ineffábilis píetas, et super hunc lápidem opem tuæ bene ✠ dictiónis, et virtútem tuæ unctiónis infúnde; ut te largiénte, réferat prémium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Oratione finita, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam: cum cantu, pag. **65.**

Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper: votum vovit Dómino: vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.

Repetitur Antiphona.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuan veritátem tuam per noctem.

Repetitur Antiphona.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cí

Repetitur Antiphona.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: ' opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Repetitur Antiphona.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ:

Repetitur Antiphona.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non liget hæc.

Repetitur Antiphona.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Repetitur Antiphona.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem A mus in ætérnum Dómine.

Repetitur Antiphona.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qu rántur iniquitátem.

Repetitur Antiphona.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * néctus mea in misericórdia úberi.

Repetitur Antiphona.

Et despéxit óculus meus inimícos méos: * et surgéntibus in me malignántibus aúdiet auris m

Repetitur Antiphona.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líban tiplicábitur.

Repetitur Antiphona.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domu nostri florébunt.

Repetitur Antiphona.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * e patiéntes erunt, ut annúntient:

Repetitur Antiphona.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona repetitur. Interim Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit:

Sancti ✠ ficétur et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium: cum cantu, pag. 67.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine.

℣. **Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.**

Quo incepto, Pontifex circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando; quo facto, restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Adésto Dómine dedicatióni hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indígnis sancto liníta est óleo, bene ✠ dictiónis et sancti ✠ ficatiónis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde: Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. **Amen.**

Alia Oratio. **Orémus.**

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc quod in honórem tuum, et in memóriam Sancti tui N. nos indígni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictiónis sanctífica: et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus auxílii tui munus osténde; ut huic altári impósita múnera semper accépta fíeri dignéris; et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. **Amen.**

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. **68.**

Unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Repetitur Antiphona.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Repetitur Antiphona.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Repetitur Antiphona.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Repetitur Antiphona.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Repetitur Antiphona.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Repetitur Antiphona.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Repetitur Antiphona.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Repetitur Antiphona.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Repetitur Antiphona.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a domibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Repetitur Antiphona.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Repetitur Antiphona.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblívíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Repetitur Antiphona.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Repetitur Antiphona.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Repetitur Antiphona.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Repetitur Antiphona.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Repetitur Antiphona.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum regis.

Repetitur Antiphona.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Repetitur Antiphona.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Repetitur Antiphona.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, pag. **103.** ad quamlibet crucem dicens:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Maríæ, atque

ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sanc- N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, ir posito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoa schola seu ministris prosequentibus, Responsorium: cum cant pag. 69.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine.

℣. **Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.**

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum ℟. **Amen.**

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam: cum cantu, pag. 70.

Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Repetitur Antiphona.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Repetitur Antiphona.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Repetitur Antiphona.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Repetitur Antiphona.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Repetitur Antiphona.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Repetitur Antiphona.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Repetitur Antiphona.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur **Glória Patri,** sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit et spargit oleum Catechumenorum, et Chrisma pariter desuper altare, illud manu dextera confricans, liniens, et perungens. Quo facto, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. **71.**

Ecce odor fílii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris: et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus es in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, e príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántiam ómnium * habitátio est in te.

Et non dicitur **Glória Patri.**

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit:

Lápidem hunc, fratres caríssimi, in quo unguéntur sacræ unctiónis effúnditur, ad suscipiénda pópul sui vota et sacrifícia, orémus ut Dóminus noster bene ✠ dícat, et cónse ✠ cret, et quod est unctum a nobi sit unctum in nómine ejus: ut plebis vota suscípia et altári per sacram unctiónem perfécto, dum prop tiatiónem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres De esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nc strum, qui cum eo, et Spíritu sancto vivit, et regna Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Ant phonam: cum cantu, pag. **75.**

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo, ófferen super illud holocaústa: et ímmolans víctimas, fecit sa crifícium vespertínum in odórem suavitátis Dómin Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit:

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplices im plorémus, fratres caríssimi, ut altáre hoc sacrifícii spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus offi cio præsénti bene ✠ dictióne sanctíficet, atque in e semper oblatiónes famulórum suórum stúdio sancta devotiónis impósitas bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficár dignétur; et spirituáli placátus incénso précibus fami liæ suæ promptus exaudítor assístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ib dem, deposita mitra, et dicens:

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et ígneum esse cognóscitur, dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretióso Fílii tui Sánguine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua et oleo ac Chrismate factæ prius fuerunt, et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola seu ministris prosequentibus: cum cantu, pag. **76.**

Allelúja. ℣. **Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.**

Nisi Consecratio hujusmodi fieret inter Dominicam Septuagesimæ, et Festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi quia tunc, omisso **Allelúja,** dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare, sine mitra, et schola seu ministri cantant Antiphonas duas sequentes: cum cantu, pag. **77.**

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa; et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Dómine sancte, Pater omnípotens ætérne Deus, clemens, et propítius, preces nostræ humilitátis exaúdi, et réspice ad hujus altáris tui holocaústum, quod

non igne visíbili probétur, sed infúsum sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legítimæ se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc combustis candelis et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase, projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Deus omnípotens, in cujus honórem, ac beatíssimæ Vírginis Maríæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam Sancti tui N. nos indígni altáre hoc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exaúdi; et præsta; ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint pínguia, et sancti Spíritus tui semper rore perfúsa; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi famíliæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdines cures, preces exaúdias, vota suscípias, desideráta confírmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde eodem modo stans, dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, hanc Præfationem:

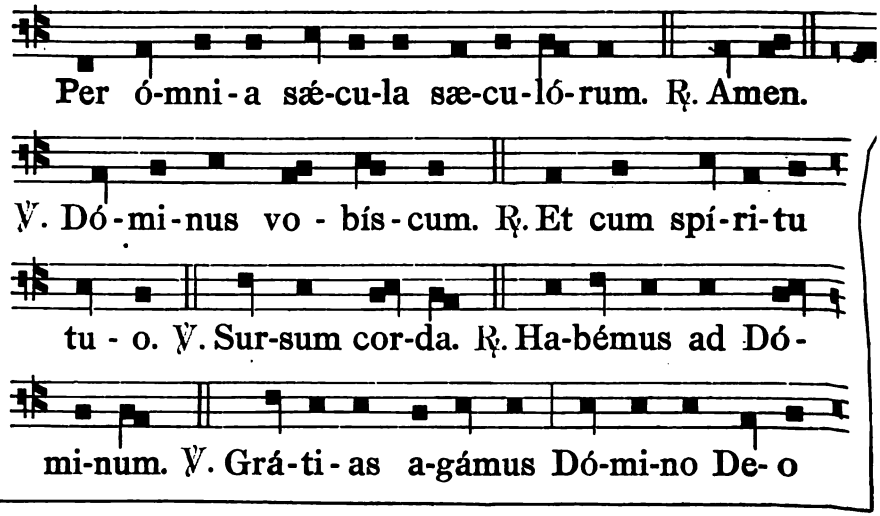

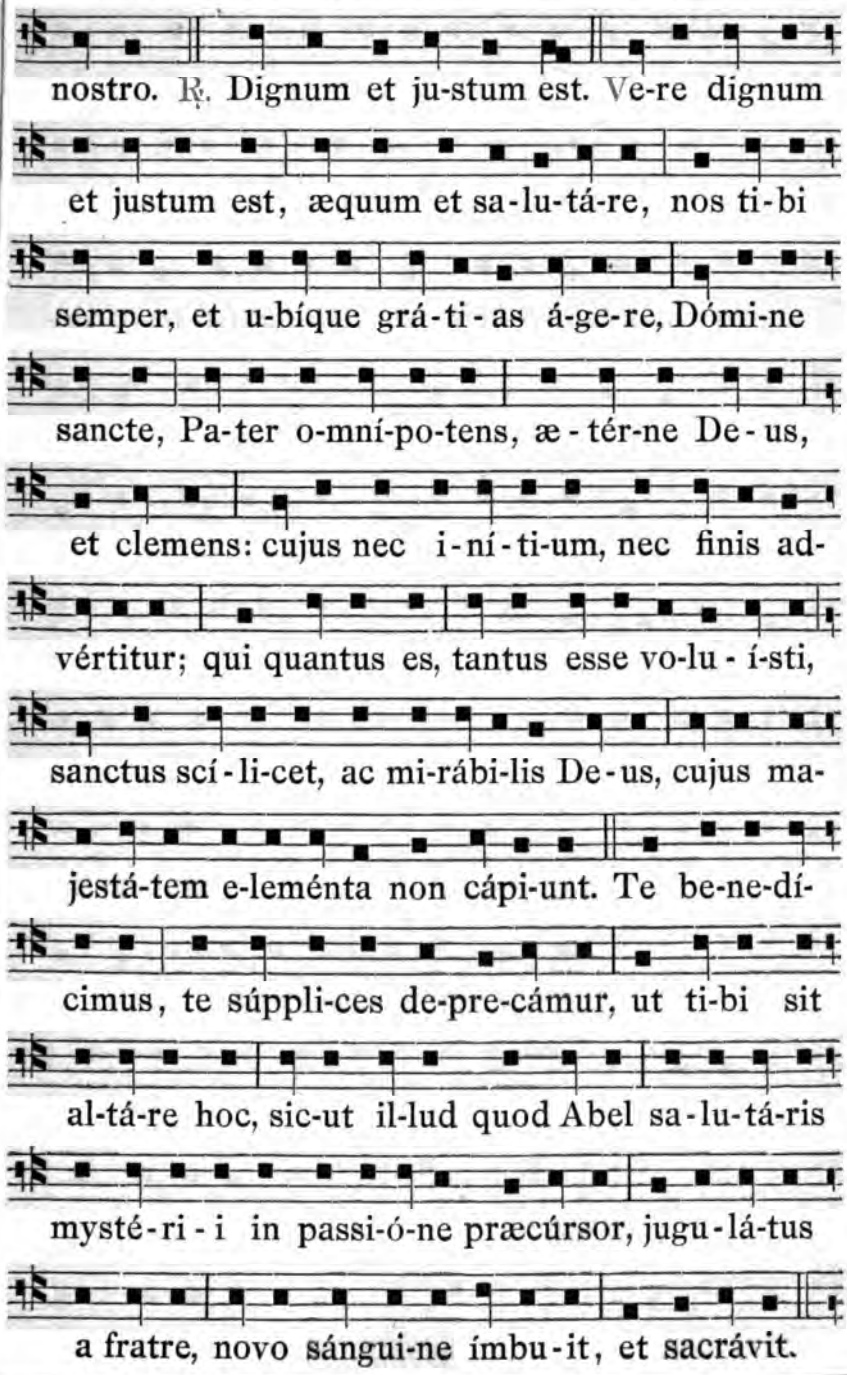
nostro. ℟. Dignum et ju-stum est. Ve-re dignum
et justum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi
semper, et u-bíque grá-ti-as á-ge-re, Dómi-ne
sancte, Pa-ter o-mní-po-tens, æ-tér-ne De-us,
et clemens: cujus nec i-ní-ti-um, nec finis ad-
vértitur; qui quantus es, tantus esse vo-lu-í-sti,
sanctus scí-li-cet, ac mi-rábi-lis De-us, cujus ma-
jestá-tem e-leménta non cápi-unt. Te be-ne-dí-
cimus, te súppli-ces de-pre-cámur, ut ti-bi sit
al-tá-re hoc, sic-ut il-lud quod Abel sa-lu-tá-ris
mysté-ri-i in passi-ó-ne præcúrsor, jugu-lá-tus
a fratre, novo sángui-ne ímbu-it, et sacrávit.

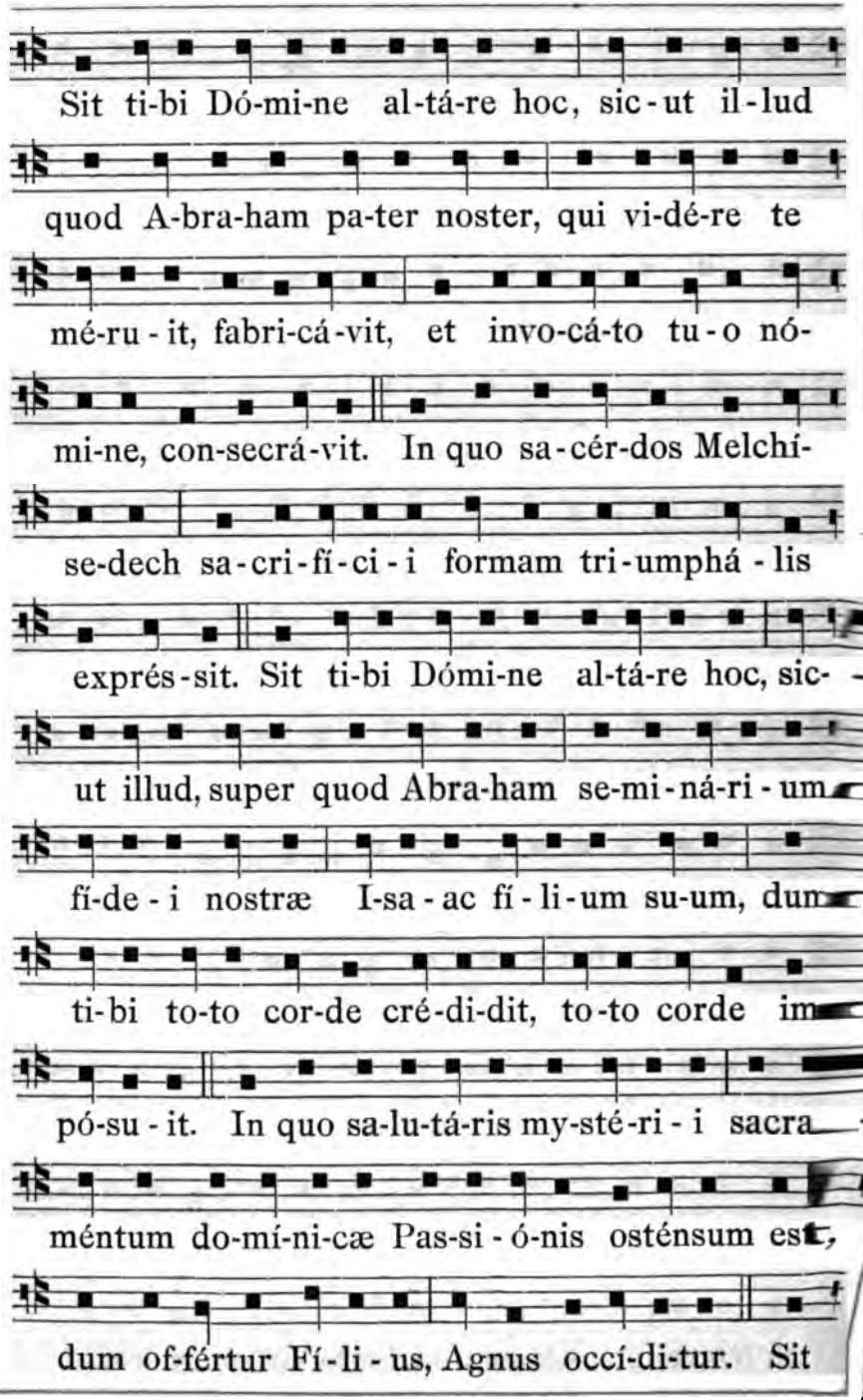
Sit ti-bi Dó-mi-ne al-tá-re hoc, sic-ut il-lud
quod A-bra-ham pa-ter noster, qui vi-dé-re te
mé-ru-it, fabri-cá-vit, et invo-cá-to tu-o nó-
mi-ne, con-secrá-vit. In quo sa-cér-dos Melchí-
se-dech sa-cri-fí-ci-i formam tri-umphá-lis
exprés-sit. Sit ti-bi Dómi-ne al-tá-re hoc, sic-
ut illud, super quod Abra-ham se-mi-ná-ri-um
fí-de-i nostræ I-sa-ac fí-li-um su-um, dum
ti-bi to-to cor-de cré-di-dit, to-to corde im
pó-su-it. In quo sa-lu-tá-ris my-sté-ri-i sacra-
méntum do-mí-ni-cæ Pas-si-ó-nis osténsum est,
dum of-fértur Fí-li-us, Agnus occí-di-tur. Sit

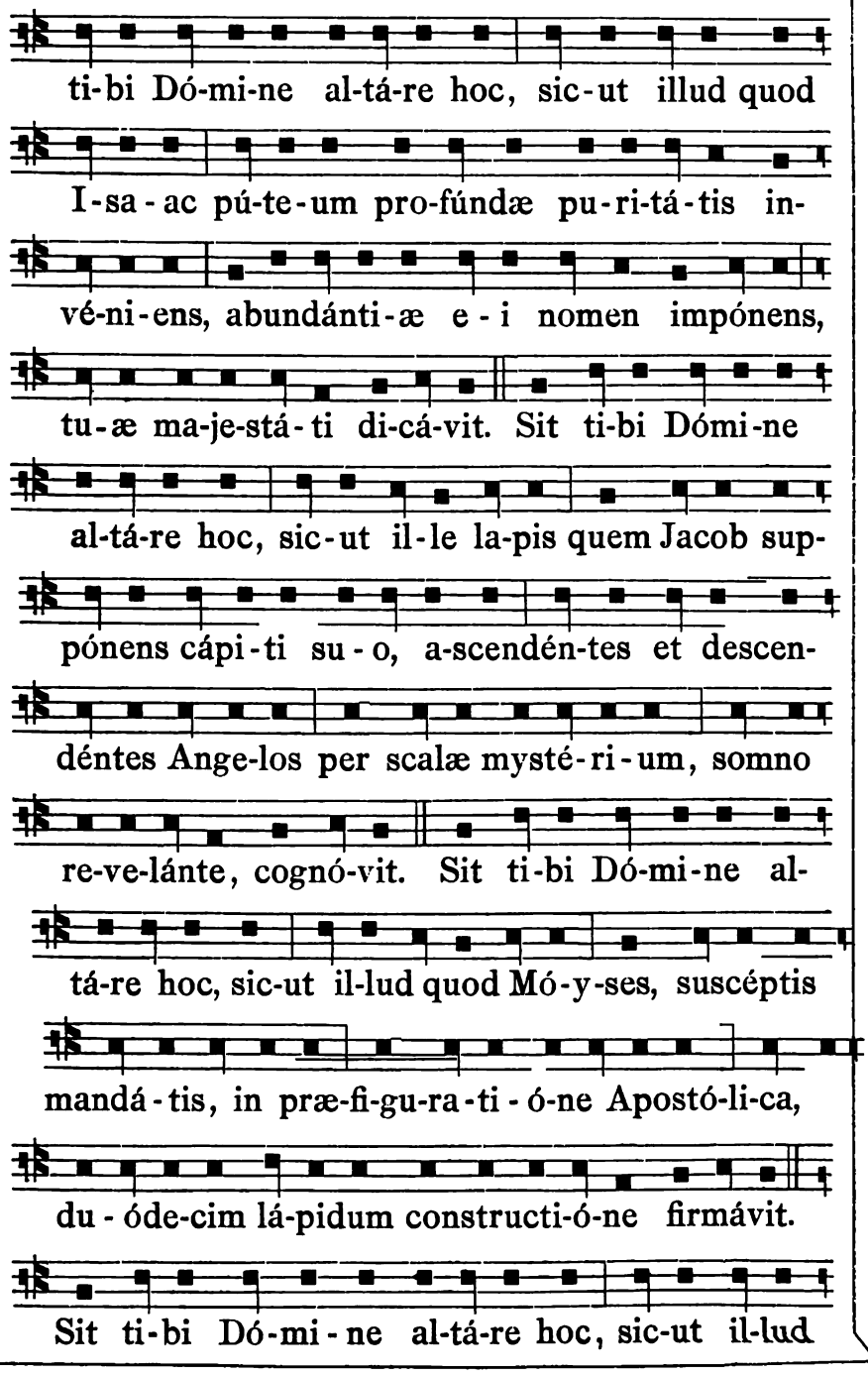
ti-bi Dó-mi-ne al-tá-re hoc, sic-ut illud quod
I-sa-ac pú-te-um pro-fúndæ pu-ri-tá-tis in-
vé-ni-ens, abundánti-æ e-i nomen impónens,
tu-æ ma-je-stá-ti di-cá-vit. Sit ti-bi Dómi-ne
al-tá-re hoc, sic-ut il-le la-pis quem Jacob sup-
pónens cápi-ti su-o, a-scendén-tes et descen-
déntes Ange-los per scalæ mysté-ri-um, somno
re-ve-lánte, cognó-vit. Sit ti-bi Dó-mi-ne al-
tá-re hoc, sic-ut il-lud quod Mó-y-ses, suscéptis
mandá-tis, in præ-fi-gu-ra-ti-ó-ne Apostó-li-ca,
du-óde-cim lá-pidum constructi-ó-ne firmávit.
Sit ti-bi Dó-mi-ne al-tá-re hoc, sic-ut il-lud

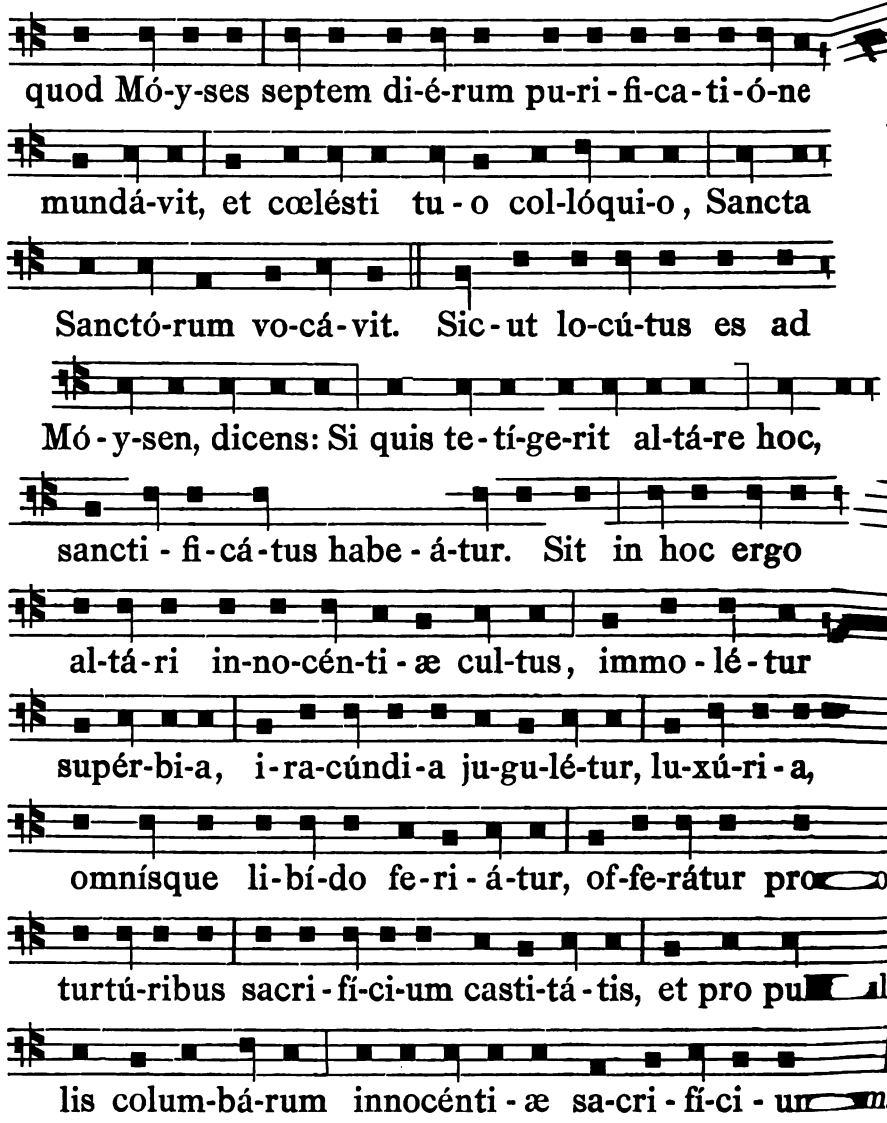

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Ꝛ. Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, inungit cum pollice dextere manus Chrismate intincto, frontem altaris in modum cru-

cis, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 82.

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua paúperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibiófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorámus, ut altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiénda pópuli tui múnera inúnctum poténter bene✠dícere et sancti✠ficáre dignéris; ut quod nunc a nobis indígnis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem beatíssimæ Vírginis Maríæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam sancti tui N. sacrosáncti Chrísmatis unctióne delibútum est, pláceat tibi, atque altáre máneat perpétuum; ut quidquid deínceps super illud oblátum sacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocaústum, atque ómnium hic offeréntium sacrifícia a te pio Dómino benígne suscipiántur, et per ea víncula peccatórum nostrórum absolvántur, máculæ deleántur; véniæ impetréntur; et grátiæ acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Tum Pontifex, accepta mitra cum pollice dextera manus Chrismate intincto, inungit in modum crucis conjunctiones mensæ seu tabulæ altaris et tituli, sive stipitis, in quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces dicens:

In nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus✠sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

Orémus.

Súpplices te deprecámur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cœlésti bene✠dictióne sanctífices; et, sicut Melchísedech sacerdótis præcípui oblatiónem dignatióne mirábili suscepísti, ita impósita huic novo altári múnera, semper accépta ferre dignéris: ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlésti sanctificatióne salvátus, ani-

márum quoque suárum salútem perpétuam consequátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. **Amen.**

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis seu Acolythis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas et mundas, ac vasa, et ornamenta ad cultum Dei, et altaris consecrati pertinentia, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans benedicit illa, dicens:

BENEDICTIO TOBALEARUM,

VASORUM, ET ORNAMENTORUM ALTARIS CONSECRATI.

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**
℟. **Qui fecit cœlum et terram.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Omnípotens, et misércors Deus, qui ab inítio utília et necessária homínibus creásti, quique per fámulum tuum Móysen vestiménta pontificália, et sacerdotália, seu levítica Sacerdótibus, et Levítis, atque ornaménta et linteámina fácere fámulum tuum Móysen per quadragínta dies docuísti, atque étiam quæ María téxuit et fecit, in usum ministérii tabernáculi fœderis ordinásti, purificáre, bene ✠ dícere, sancti-✠ ficáre, et conse ✠ cráre per nostræ humilitátis servítium dignéris hæc ornaménta et linteámina in usum altáris tui, ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta exsístant, hisque confectióni Córporis et Sánguinis Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri dignis pareátur famulátibus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. **Amen.**

Deinde aspergit illa aqua benedicta. Tum ministri ponunt super altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum, deinde vestiunt altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem, incheat Antiphonam primam, schola seu ministris prosequentibus ipsam, et alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis (cum cantu, pag. 86):

Antiphona.

Circúmdate, Levítæ, altáre Dómini Dei, vestíte vestiméntis albis, estóte et vos canéntes hymnum novum dicéntes, allelúja.

℣. Mirábilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Antiphona (cum canta pag. 87):

Circúmdate Sion, et complectímini eam, narráte in túrribus ejus. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Deinde dicitur Responsorium (cum cantu pag. 87):

Induit te Dóminus túnica jucunditátis, et impósuit tibi corónam. * Et ornávit te ornaméntis sanctis.

℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt coram te. * Et ornávit te.

℣. Natiónes ex longínquo ad te vénient, et múnera deferéntes adorábunt Dóminum; et terram tuam sanctificatióne habébunt, et nomen magnum tuum vocábunt. * Et ornávit te.

℣. Benedícti erunt, qui te ædificavérunt: tu autem lætáberis in fíliis tuis, quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum. * Et ornávit te.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed sequens Antiphona dicitur (cum cantu pag. 89):

In velaménto alárum tuárum prótege nos, Dómine, et in laude tua gloriémur.

Psalmus 62. Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Et dicitur totus prout habetur supra, pag. 89. cum **Glória Patri**, in fine.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare, et facta cruci super altare positæ reverentia, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam (cum cantu, pag. 90):

Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Interim dum Antiphona cantatur. Pontifex incensat super alt in modum crucis: et Antiphona finita. Pontifex eam reincipit. schola prosequitur; et interim iterum ipse Pontifex super altare modum crucis incensat. quod et tertio facit: quo facto, stans medium altaris, dicit:

Orémus.

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et don nostra, et pópuli tui in eo sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis bene ✠ dictióne sanctífica; et ómnibus in te sperántibus auxílii tu munus osténde; ut hic sacramentórum virtus, e votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit e regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrarium, u deposito pluviali, parat se ad celebrandam Missam, si voluerit, v facit per aliquem Sacerdotem in dicto altari consecrato solemni celebrari. Missa dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicatio Altaris.

Finita Missa, Pontifex dat benedictionem solemnem, et ind gentias: exuit se sacris vestibus, et vadit in pace.

DE CONSECRATIONE ALTARIS,

CUJUS SEPULCHRUM RELIQUIARUM EST IN MEDIO SUMMITATIS STIPITIS.

Præ prædictis consecrandi altare semper servatur, quand Sepulchrum Reliquiarum est in medio tabulæ altaris, a parte superiori, vel in stipite a parte anteriori, aut posteriori. Si vero sepulchrum est in medio summitatis stipitis, supra autem

sit ponenda ipsa tabula, sive mensa altaris; finita aquæ benedictione, cum vino, et cinere, ut supra. pag. **28.** atque Oratione.

Omnípotens sempitérne Deus, creátor, et conservátor humáni géneris, etc. pag. **30.**

Pontifex stans cum mitra, et aqua benedicta hujusmodi, vino et cinere mixta, facit maltam, sive cæmentum ex calce, et sabulo, seu tegula trita ad hoc paratis, quod deinde, deposita mitra, benedicit, dicens:

℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sanctí ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. **Amen.**

Quo facto, tabula ipsa altaris a stipite separata jacente, debet fieri Reliquiarum deportatio, et inclusio, Pontifice processionaliter accedente ad locum, ubi Reliquiæ sunt depositæ, in quo Pontifex stans ab extra sine mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Aufer a nobis, quæsumus etc. ut supra. p. **97.** et continuans per omnia usque ad **Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur, hæc tábula,** inclusive, prout supra ordinatum est. pag. **99.** Quibus dictis, Sacerdotes et Levitæ elevant aram, sive tabulam, seu mensam altaris, et collocant eam super stipitem; et cæmentarii cum dicto cæmento benedicto ipsam liniunt, et firmant, schola interim cantante, seu ministris dicentibus Responsorium: Modus I.

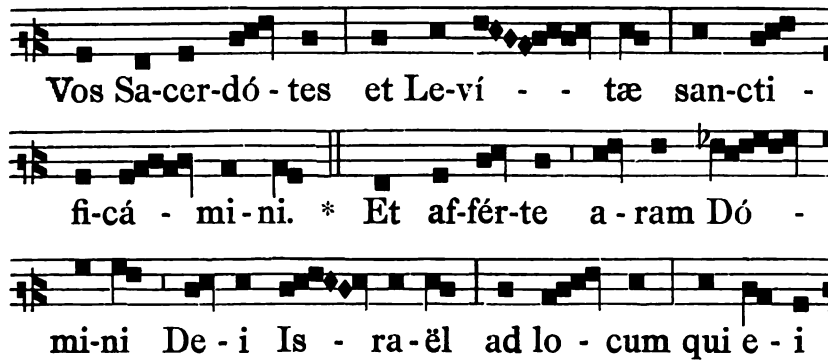

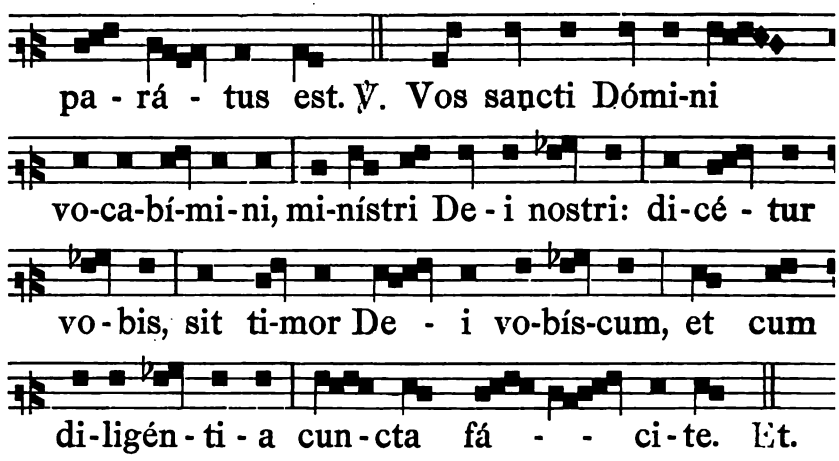

Levata itaque ara, et collocata, ac cum cæmento prædicto bene firmata, Pontifex inchoat Antiphonam: **Sub altáre Dei,** ut supra, pag. **99.** et continuat usque ad Orationem, **Dirigátur,** inclusive: qua dicta, prosequitur altaris consecrationem, accedens ad altare cum mitra, et stans ante illud, deposita mitra, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei, ut supra, pag. **95.** cum omnibus sequentibus, usque ad Orationem, **Deus, qui es visibílium rerum ómnium, etc.** inclusive.

Qua dicta, Pontifex accepta mitra sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo; et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis in medio, et in quatuor ejus angulis inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium:

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine.

℣. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Et omnia alia deinde fiunt, prout supra ordinata sunt, usque ad finem.

DE BENEDICTIONE SIGNI, VEL CAMPANÆ.

Signum vel Campana debet benedici, antequam ponatur in campanili, hoc ordine. In primis debet Campana ipsa ita suspendi, et situari, ut commode possit intus et extra tangi, tractari, et circuiri; deinde prope ipsam Campanam benedicendam paratur Pontifici faldistorium: vas aquæ benedicendæ; aspersorium; vas cum sale; lintea munda ad extergendum Campanam, quando opus fuerit; vas Olei sancti infirmorum; sanctum Chrisma; thymiama; thus; myrrha, et thuribulum cum igne. Diaconus etiam accipit amictum, albam, cingulum, manipulum, stolam, et dalmaticam albi coloris. Quibus ordinatis, Pontifex in sacristia, aut alio convenienti loco paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculum Pastoralem manu gestans, venit prope Campanam, ubi sedens super faldistorium ibidem sibi paratum, dicit cum ministris Psalmos sequentes, videlicet:

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiónem meam: * aúribus pércipe *verba oris* mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec ránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in opprórium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva *me.*

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe Dómine oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Expletis Psalmis, surgit Pontifex, et stans cum mitra benedicit sal, et aquam dicens: ℣. **Adjutórium nostrum, etc.,** prout habetur [illegible] primarii lapidis, pag. **1.** et continuans usque ad Orationem, **Deus, qui ad salútem humáni géneris, etc.** inclusive.

Qua dicta, Pontifex adhuc sine mitra stans dicit absolute secretam Orationem:

Déne ✠ dic Dómine hanc aquam benedictióne cœlésti, et assístat super eam virtus Spíritus sancti; ut cum hoc vásculum, ad invitándos fílios sanctæ Ecclésiæ præparátum, in ea fúerit tinctum, ubicúmque sonúerit hoc tintinnábulum, procul recédat

virtus insidiántium, umbra phantásmatum, incúrsio túrbinum, percússio fúlminum, læsio tonitruórum, calámitas tempestátum, omnísque spíritus procellárum; et cum clangórem illíus audíerint fílii Christianórum, crescat in eis devotiónis augméntum, ut festinántes ad piæ matris Ecclésiæ grémium, cantent tibi in Ecclésia Sanctórum cánticum novum, deferéntes in sono præcónium tubæ, modulatiónem psaltérii, suavitátem órgani, exsultatiónem týmpani, jucunditátem cýmbali; quátenus in templo sancto glóriæ tuæ suis obséquiis et précibus invitáre váleant multitúdinem exércitus Angelórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel:

Commíxtio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor; qui advérsæ dominatiónis vires réprimis; qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas; qui hostíles nequítias poténter expúgnas; te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti tui nóminis, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur; et præséntia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

His peractis, Pontifex, accepta mitra, incipit lavare Campanam cum dicta aqua; et ministri prosequuntur lotionem; lavantes eam totaliter intus, et extra, deinde cum linteo mundo extergunt; Pontifice interim cum mitra sedente, et cum aliis ministris dicente Psalmum, cum aliis sequentibus.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, in generatiónem et generatiónem.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omne stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omne quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávi et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omne abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, e omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vóli cres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et e mnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudei nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eju solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et ex altávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pe pulo appropinquánti sibi.

Sine Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fi Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt Sancti in glória: * lætabúntur i cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et glád ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Sine Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Quibus finitis, surgit Pontifex cum mitra, et cum pollice dextræ manus facit ab extra supra Campanam de Oleo sancto infirmorum signum crucis; quo facto, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Deus, qui per beátum Móysen legíferum fámulum tuum tubas argénteas fíeri præcepísti, quibus dum Sacerdótes témpore sacrifícii clángerent, sónitu dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fíeret præparátus, et ad celebránda sacrifícia conveníret; quarum clangóre hortátus ad bellum, molímina prostérneret adversántium; præsta, quæsumus; ut hoc vásculum sanctæ tuæ Ecclésiæ præparátum sancti-✠ficétur a Spíritu sancto, ut per illíus tactum fidéles inviténtur ad præmium. Et cum melódia illíus aúribus insonúerit populórum, crescat in eis devótio fídei; procul pellántur omnes insídiæ inimíci, fragor grándinum, procélla túrbinum, ímpetus tempestátum;

temperéntur infésta tonítrua; ventórum flabra fiant salúbriter, ac moderáte suspénsa; prostérnat aéreas potestátes déxtera tuæ virtútis; ut hoc audiéntes tintinnábulum contremíscant, et fúgiant ante sanctæ crucis Fílii tui in eo depíctum vexíllum, cui fléctitur omne genu cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confitétur, quod ipse Dóminus noster Jesus Christus, absórpta morte per patíbulum crucis, regnat in glória Dei Patris, cum eódem Patre, et Spíritu sancto, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Pontifex, accepta mitra, extergit cum linteo mundo crucem sibi factam. Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam.

Tonus VIII. Fin. 1.

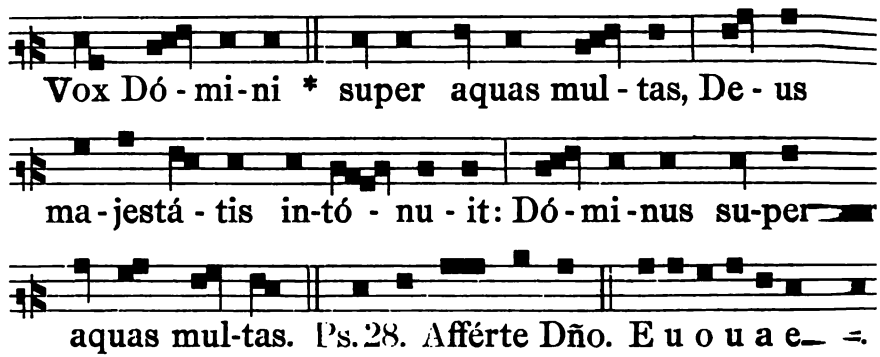

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum *in* átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis in*tó*nuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Interim Pontifex cum mitra stans facit cum pollice dexteræ manus de Oleo sancto infirmorum septem cruces exterius super Campanam, et deintus cum Chrismate quatuor pari distantia, dicens, dum quamlibet crucem facit:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur, Dómine, signum istud. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. In honórem sancti N. Pax tibi.

Deinde finitis Antiphona, et Psalmo, ac factis crucibus prædictis, Pontifex stans, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ante arcam fœderis per clangórem tubárum, muros lapídeos, quibus adversántium cingebátur exércitus, cádere fecísti; tu hoc tintinnábulum cœlésti bene ✠ dictióne perfúnde; ut ante sónitum ejus lóngius effugéntur ignita jácula inimíci, percússio fúlminum, ímpetus lápidum, læsio tempestátum; ut ad interrogatiónem prophéticam, quid est tibi mare, quod fugísti? suis mótibus cum Jordánico retroáctis fluénto respóndeant: A fácie Dómini mota est terra, a fácie Dei Jacob, qui convértit petram in stagna aquárum, et rupem in fontes aquárum. Non ergo nobis Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, super misericórdia tua; ut cum præsens vásculum, sicut réliqua altáris vasa, sacro Chrísmate tángitur, Oleo sancto úngitur, quicúmque ad sónitum ejus convénerint, ab ómnibus inimíci tentatiónibus líberi, semper fídei Cathólicæ documénta secténtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum

vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum sedet Pontifex, et accepta mitra, imponit in thuribulo thymiama, thus, et myrrham, si haberi possunt, alioquin, quæ ex ipsis habentur: quibus impositis, thuribulum ipsum supponitur Campanæ, seu signo, ut totum fumum recipiat, schola interim cantante Antiphonam:

Tonus VIII. Fin. 1.

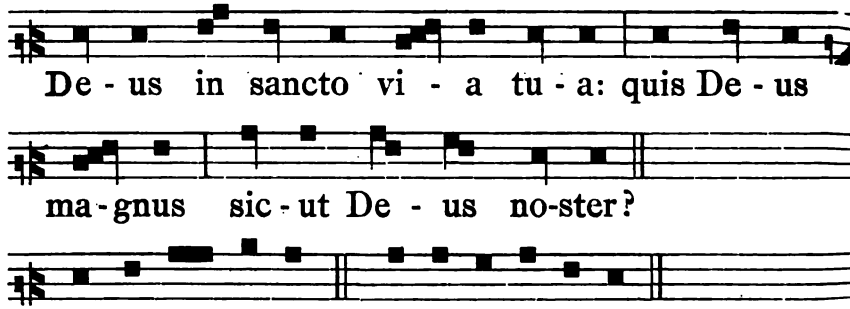

Ps. 76. Vidérunt te. E u o u a e.

Psalmus 76.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Glória Patri. Sicut erat. etc.

Quibus dictis, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit

Orémus.

Omnípotens dominátor Christe, quo secúndum carnis assumptiónem dormiénte in navi, dum obórta tempéstas mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte, dissíluit, tu necessitátibus pópuli

tui benígnus succúrre; tu hoc tintinnábulum sancti Spíritus rore perfúnde, ut ante sónitum illíus semper fúgiat bonórum inimícus: invitétur ad fidem pópulus christiánus; hostílis terreátur exércitus; confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus: ac sicut Davídica cíthara delectátus désuper descéndat Spíritus sanctus; atque ut Samuéle agnum lacténtem mactánte in holocaústum regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam répulit adversántium: ita dum hujus vásculi sónitus transit per núbila, Ecclésiæ tuæ convéntum manus consérvet angélica; fruges credéntium, mentes et córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Demum Diaconus, sacris vestibus albi coloris paratus, dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Cap. 10.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam Martha nómine excépit illum in domum suam: et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. Martha autem satagébat circa frequens ministérium: quæ stetit, et ait: Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens, dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollícita es, et turbáris erga plúrima: porro unum est necessárium. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

Finito Evangelio, Pontifex osculatur librum Evangeliorum per unum ex ministris sibi porrectum. Tum producit super Campanam benedictam signum crucis, et reassumpta mitra, discedens revertitur ad locum, ubi paramenta accepit, in quo dimissis sacris vestibus, vadit in pace.

INDEX.

De Benedictione et Impositione primarii lapidis pro Ecclesia ædificanda .
De Ecclesiæ Dedicatione seu Consecratione . . . . . .
De Altaris Consecratione, quæ fit sine Ecclesiæ Dedicatione . . .
De Altaris Consecratione, cujus sepulchrum Reliquiarum est in medio summitatis stipitis 1
De Benedictione Signi, vel Campanæ 1

PSALMI PŒNITENTIALES
CUM LITANIIS.

Antiphona. Ne reminiscáris Dómine delícta nora, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas ; peccátis nostris Dómine Deus noster.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * ına me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dóine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * ılvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * ı inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas notes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum gábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi ıter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitá:m: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóinus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes iniıíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccáım, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum amárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me mánum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei: * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem,

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 101.

Dómine exaúdi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exaúdi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus misèrebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

LITANIÆ.

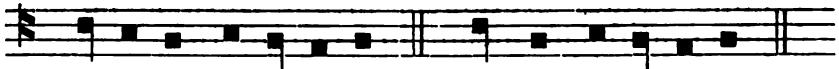

Ký-ri-e e-lé-i-son. Chri-ste e-lé-i-son.

Ký-ri-e e-lé-i-son. Chri-ste au-di nos.

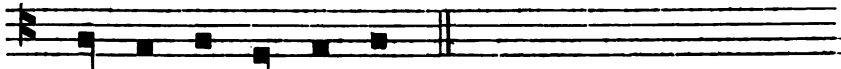

Chri-ste ex-áu-di nos.

Pa-ter de cœ-lis De-us, mi-se-ré-re no-bis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

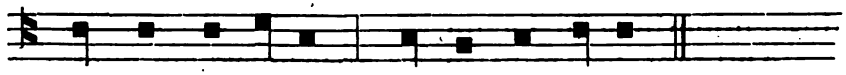

Sancta Ma-rí-a, o-ra pro no-bis.

Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora pro nobis.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.

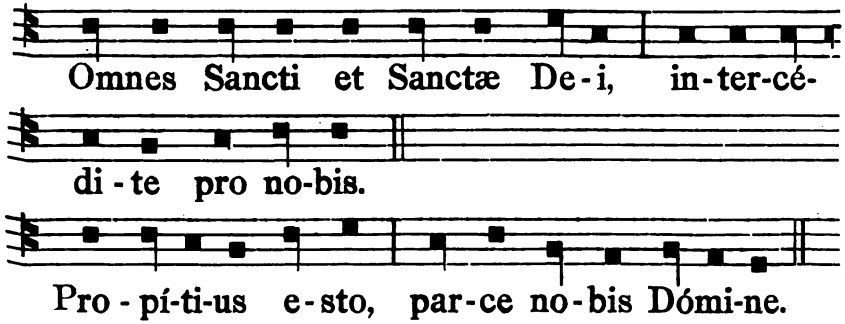

Propítius esto, exaúdi nos Dómine.
Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos Dómine.
Ab ira tua, líbera nos Dómine.
A subitánea et improvísa morte, líbera nos Dómine.

Ab insídiis diáboli, líbera nos Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera nos Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Dómine.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos Dómine.
A flagéllo terræmótus, líbera nos Dómine.
A peste, fame et bello, líbera nos Dómine.
A morte perpétua, líbera nos Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos Dómine,
Per advéntum tuum, líbera nos Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos Dómine.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos Dñe.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclíti, líbera nos Dómine.
In die judícii, líbera nos Dómine.

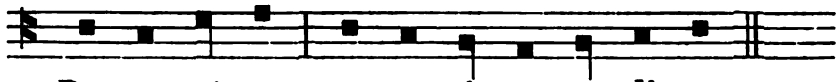

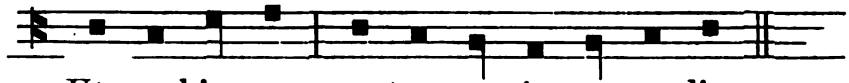

Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut régibus, et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Hic datur benedictio, sanctificatio, et consecratio per Pontificem rebus consecrandis, ut in locis propriis dicitur.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei, te rogámus audi nos,

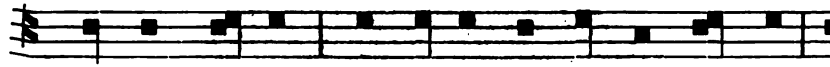

Agnus De-i, qui tol-lis, peccá-ta mun-di,

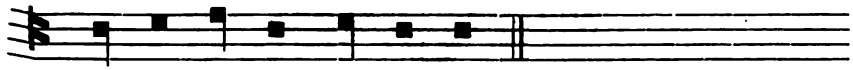

par-ce no-bis Dó-mi-ne.

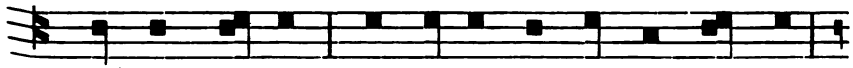

Agnus De-i, qui tollis pec-cá-ta mun-di,

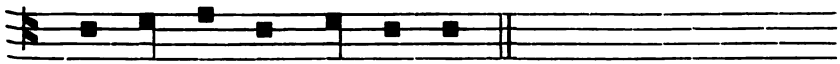

ex-áu-di nos Dó-mi-ne.

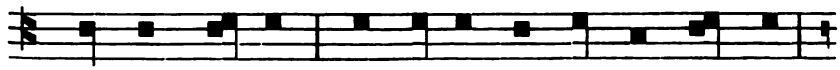

Agnus De-i, qui tollis pec-cá-ta mun-di,

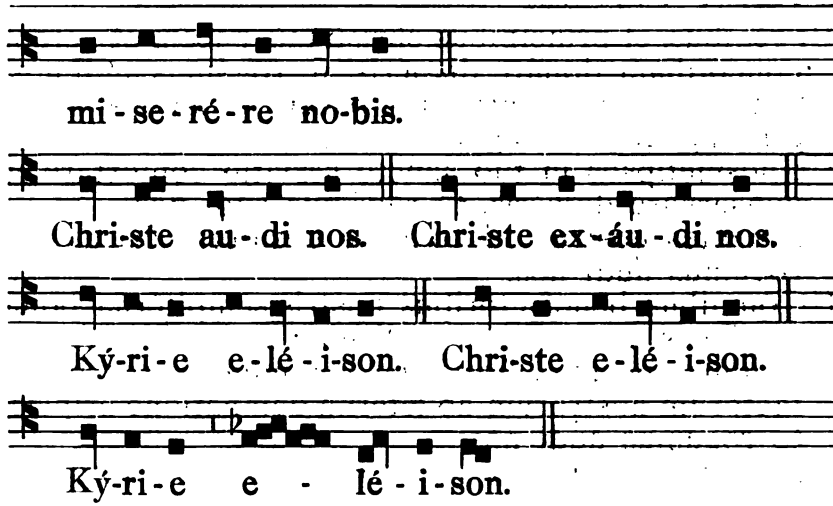
mi - se - ré - re no-bis.
Chri-ste au - di nos. Chri-ste ex - áu - di nos.
Ký-ri - e e - lé - i-son. Chri-ste e - lé - i-son.
Ký-ri - e e - lé - i - son.

1. Hymnus Ss. Ambrosii et Augustini.

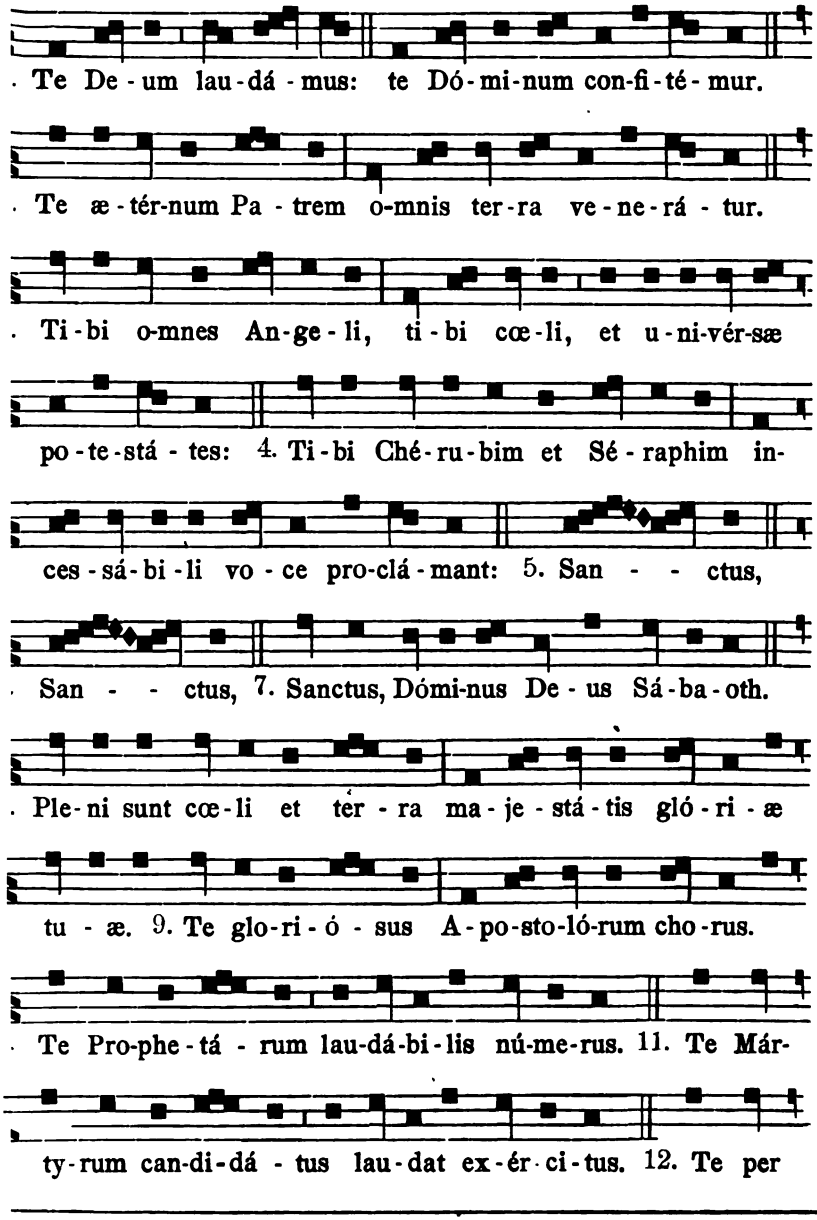

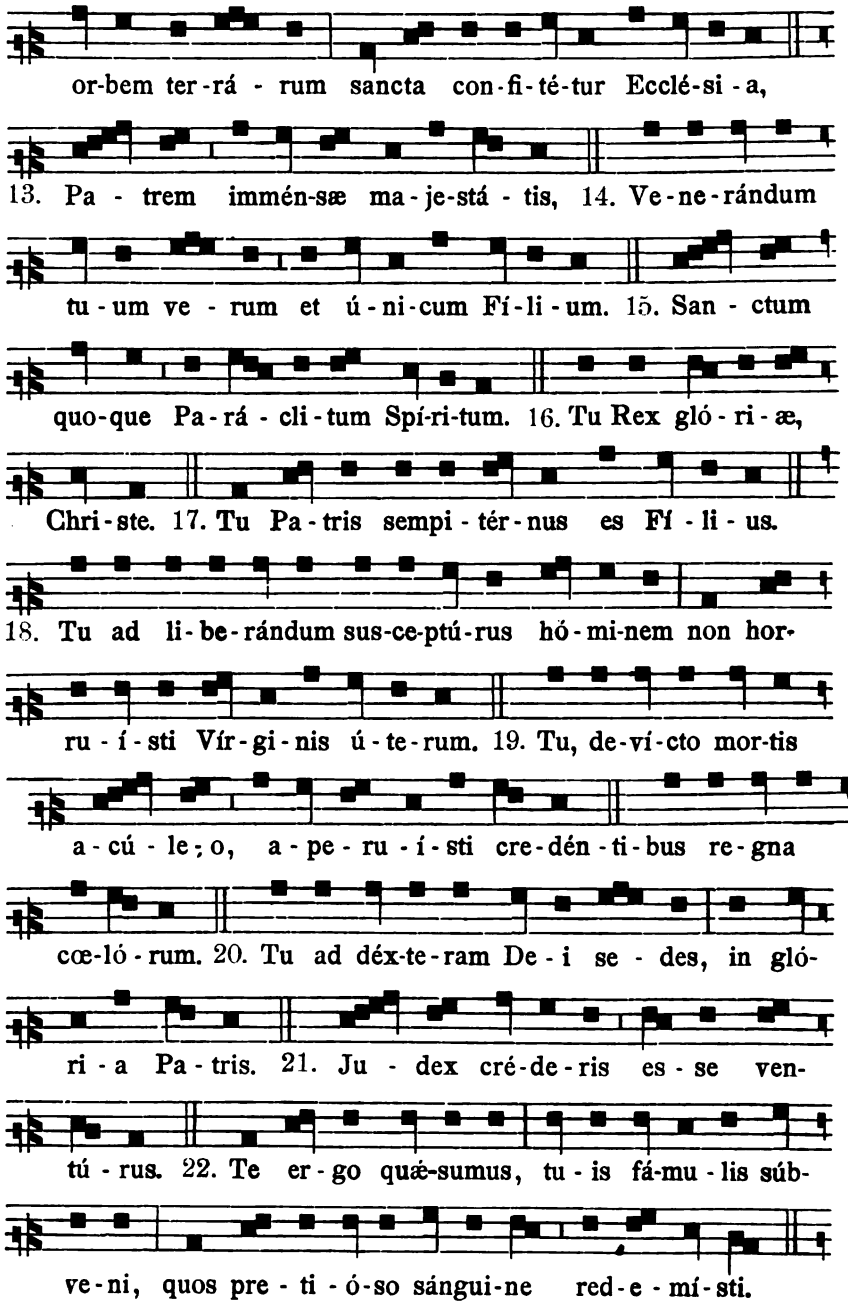
or-bem ter-rá - rum sancta con-fi-té-tur Ecclé-si - a,
13. Pa - trem immén-sæ ma-je-stá - tis, 14. Ve-ne-rándum
tu - um ve - rum et ú-ni-cum Fí-li - um. 15. San - ctum
quo-que Pa-rá - cli-tum Spí-ri-tum. 16. Tu Rex gló - ri - æ,
Chri-ste. 17. Tu Pa-tris sempi - tér-nus es Fí - li - us.
18. Tu ad li-be-rándum sus-ce-ptú-rus hó-mi-nem non hor-
ru - í - sti Vír-gi-nis ú-te-rum. 19. Tu, de-ví-cto mor-tis
a-cú - le; o, a-pe - ru - í - sti cre-dén-ti-bus re-gna
cœ-ló - rum. 20. Tu ad déx-te-ram De - i se - des, in gló-
ri - a Pa - tris. 21. Ju - dex cré-de-ris es - se ven-
tú - rus. 22. Te er - go quæ-sumus, tu - is fá-mu - lis súb-
ve-ni, quos pre - ti - ó-so sángui-ne red-e - mí-sti.

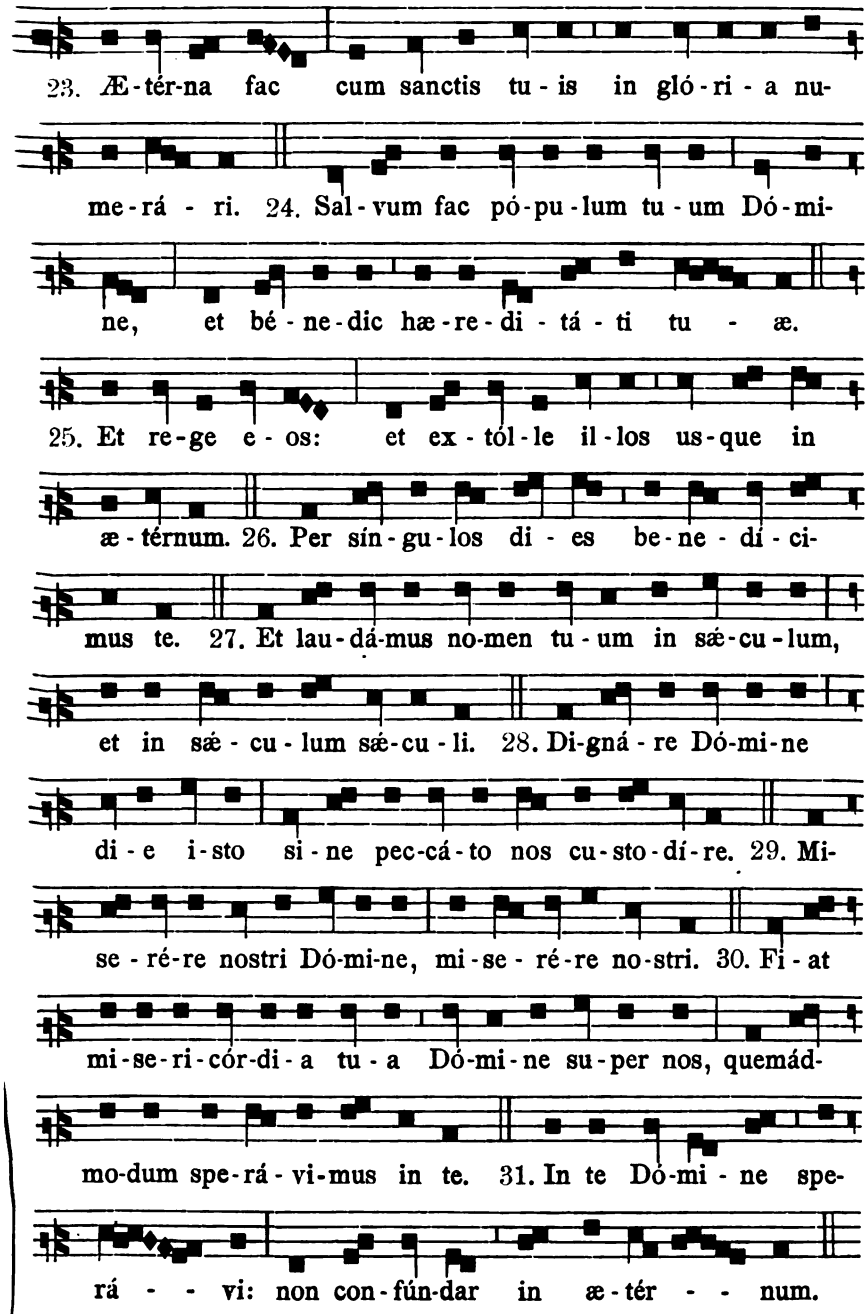
23. Æ-tér-na fac cum sanctis tu-is in gló-ri-a nu-
me-rá-ri. 24. Sal-vum fac pó-pu-lum tu-um Dó-mi-
ne, et bé-ne-dic hæ-re-di-tá-ti tu-æ.
25. Et re-ge e-os: et ex-tól-le il-los us-que in
æ-ternum. 26. Per sín-gu-los di-es be-ne-dí-ci-
mus te. 27. Et lau-dá-mus no-men tu-um in sæ-cu-lum,
et in sæ-cu-lum sæ-cu-li. 28. Di-gná-re Dó-mi-ne
di-e i-sto si-ne pec-cá-to nos cu-sto-dí-re. 29. Mi-
se-ré-re nostri Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-stri. 30. Fi-at
mi-se-ri-cór-di-a tu-a Dó-mi-ne su-per nos, quemád-
mo-dum spe-rá-vi-mus in te. 31. In te Dó-mi-ne spe-
rá-vi: non con-fún-dar in æ-tér-num.

2. Hymnus Ss. Ambrosii et Augustini.

Modus simplex.

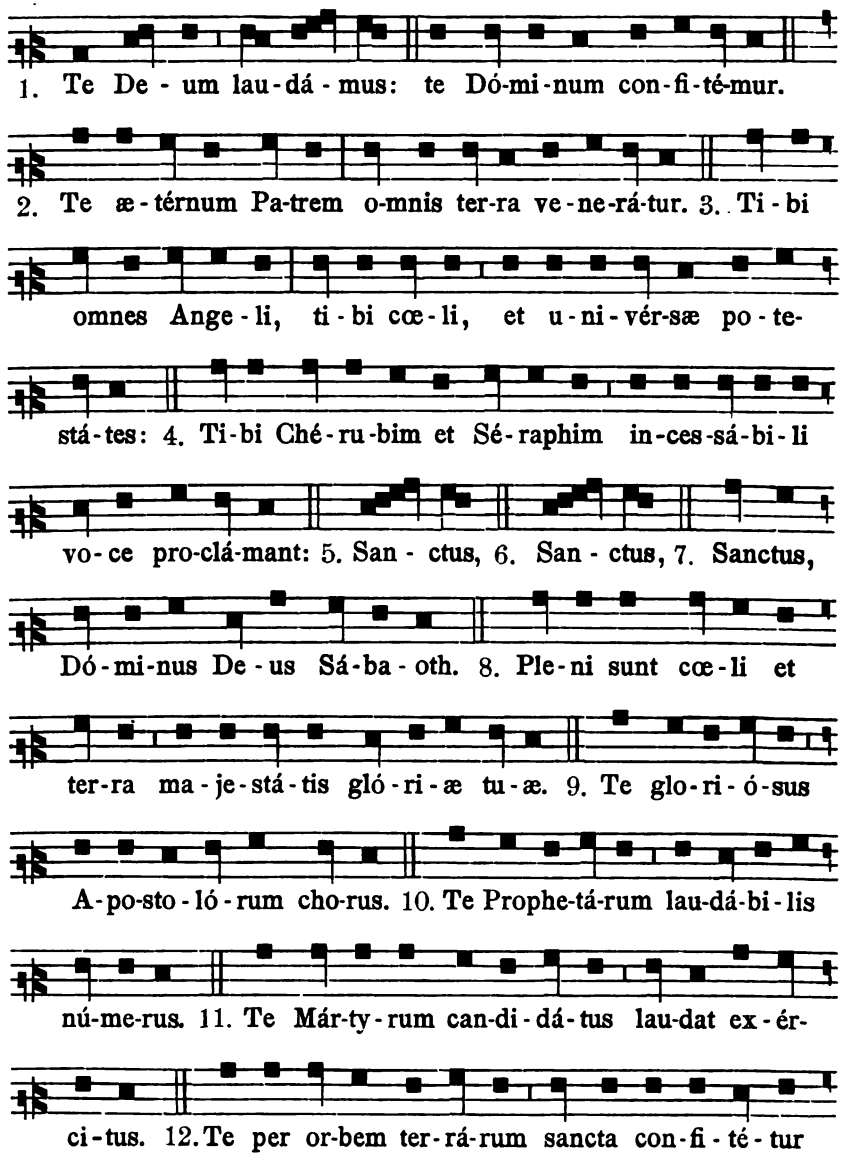

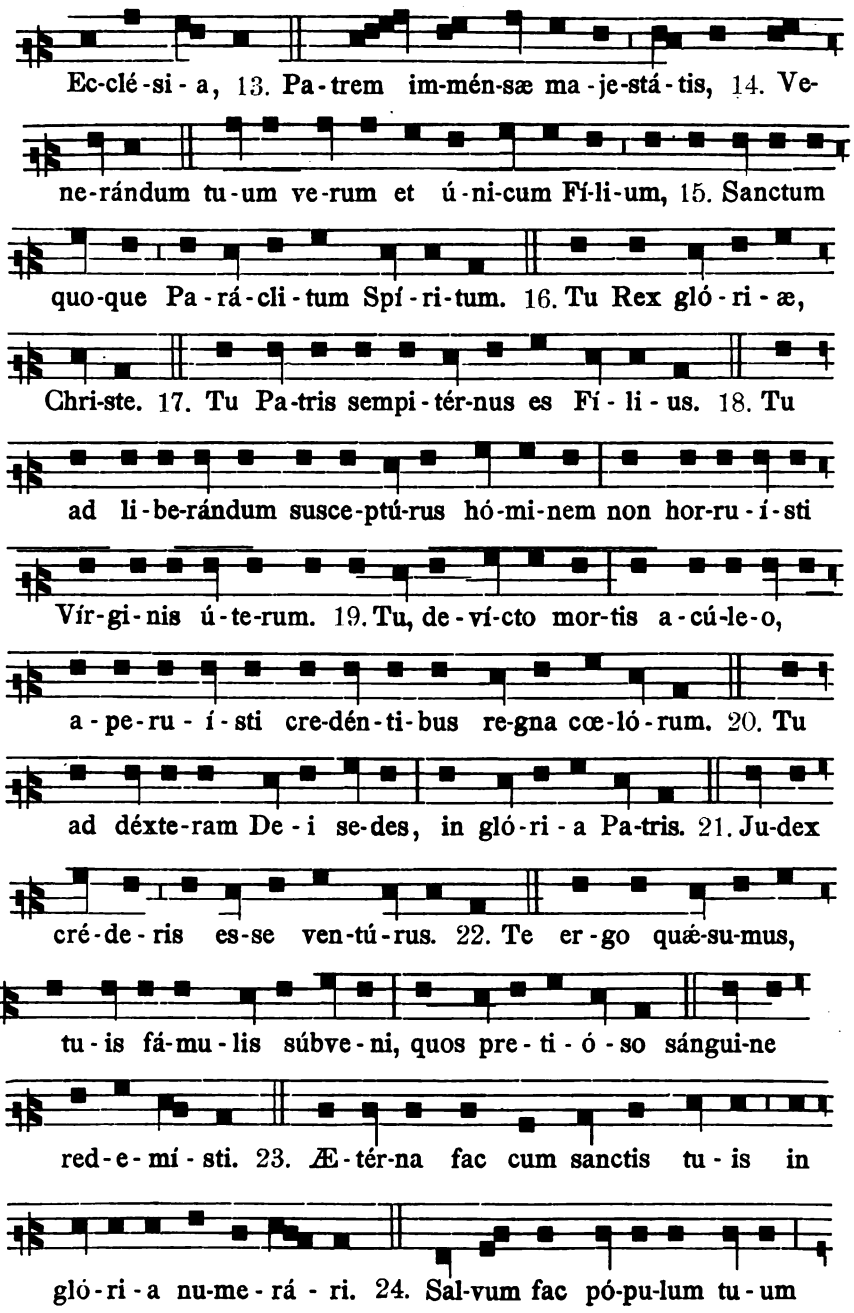
Ec-clé-si-a, 13. Pa-trem im-mén-sæ ma-je-stá-tis, 14. Ve-
ne-rándum tu-um ve-rum et ú-ni-cum Fí-li-um, 15. Sanctum
quo-que Pa-rá-cli-tum Spí-ri-tum. 16. Tu Rex gló-ri-æ,
Chri-ste. 17. Tu Pa-tris sempi-tér-nus es Fí-li-us. 18. Tu
ad li-be-rándum susce-ptú-rus hó-mi-nem non hor-ru-í-sti
Vír-gi-nis ú-te-rum. 19. Tu, de-ví-cto mor-tis a-cú-le-o,
a-pe-ru-í-sti cre-dén-ti-bus re-gna cœ-ló-rum. 20. Tu
ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Pa-tris. 21. Ju-dex
cré-de-ris es-se ven-tú-rus. 22. Te er-go quæ-su-mus,
tu-is fá-mu-lis súbve-ni, quos pre-ti-ó-so sángui-ne
red-e-mí-sti. 23. Æ-tér-na fac cum sanctis tu-is in
gló-ri-a nu-me-rá-ri. 24. Sal-vum fac pó-pu-lum tu-um

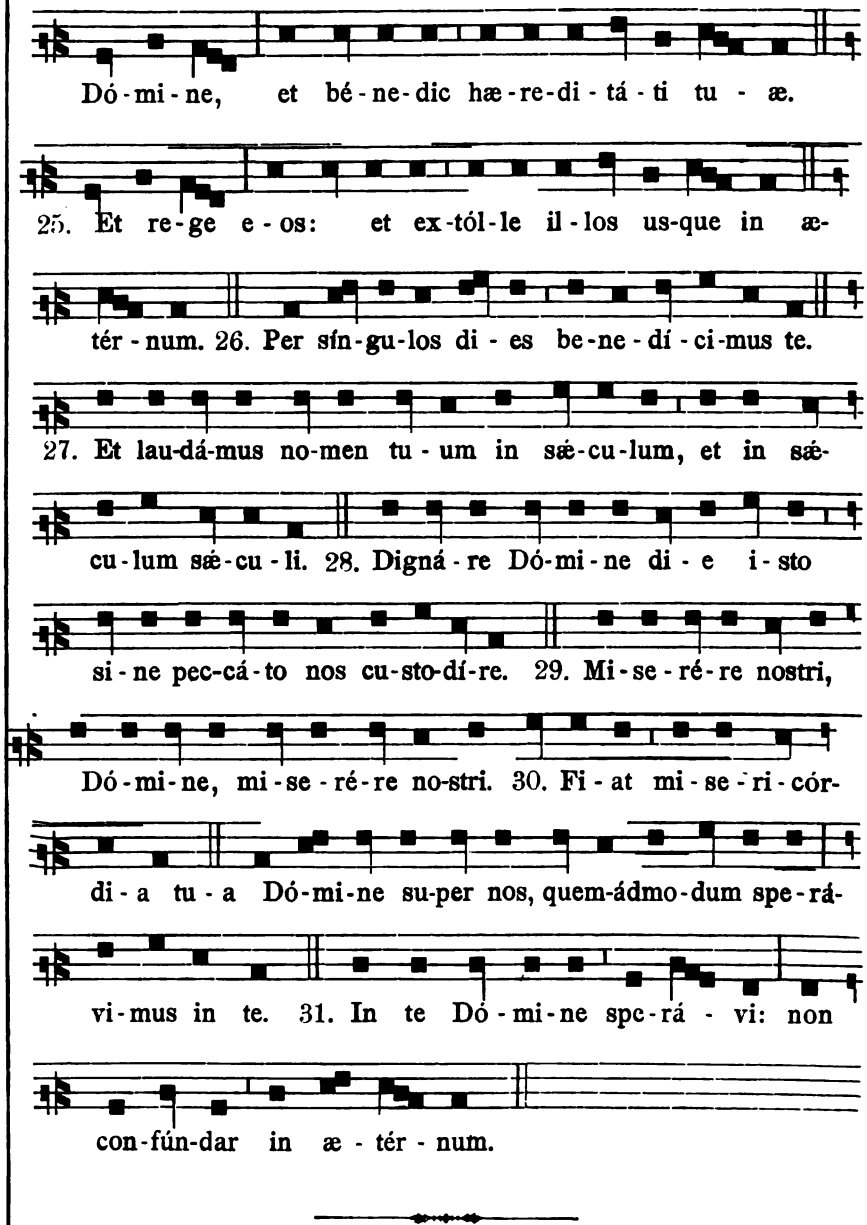
Dó-mi-ne, et bé-ne-dic hæ-re-di-tá-ti tu-æ.
25. Et re-ge e-os: et ex-tól-le il-los us-que in æ-
tér-num. 26. Per sín-gu-los di-es be-ne-dí-ci-mus te.
27. Et lau-dá-mus no-men tu-um in sæ-cu-lum, et in sæ-
cu-lum sæ-cu-li. 28. Digná-re Dó-mi-ne di-e i-sto
si-ne pec-cá-to nos cu-sto-dí-re. 29. Mi-se-ré-re nostri,
Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-stri. 30. Fi-at mi-se-ri-cór-
di-a tu-a Dó-mi-ne su-per nos, quem-ádmo-dum spe-rá-
vi-mus in te. 31. In te Dó-mi-ne spe-rá-vi: non
con-fún-dar in æ-tér-num.

3. Hymnus de Spiritu sancto.

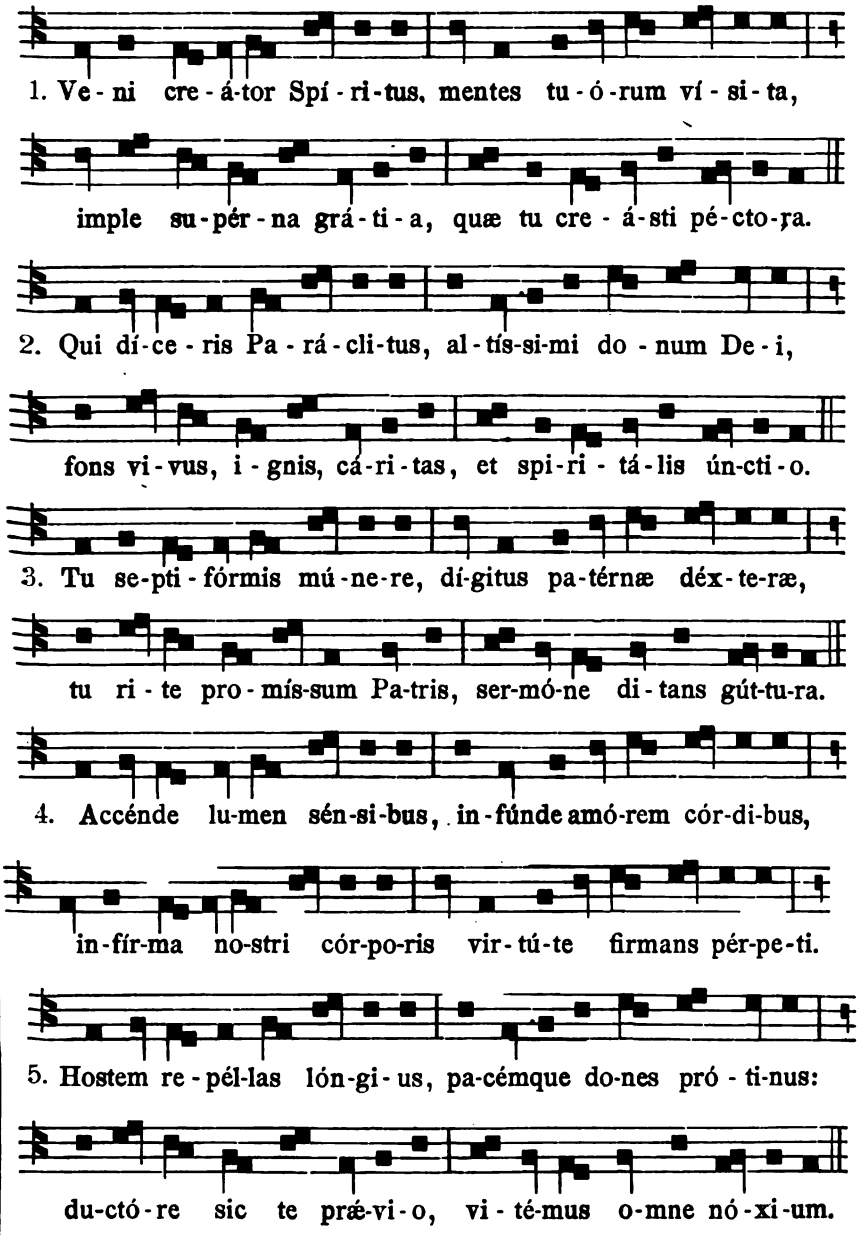

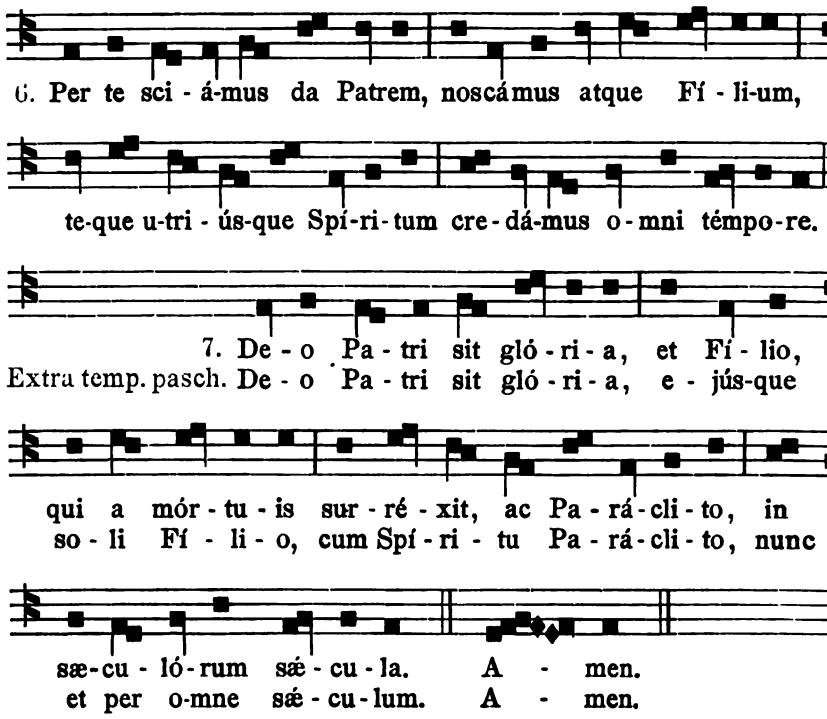

Ratisbonæ. Typis Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

MAY 21 1937